

29

தமிழ் சாகித்திய விழா 1992

சிறப்பு மலர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

வரை நிலைச் சபை,

73

பதிவு இல. 10. 5. 1950

அறக்கட்டளை நிலையம்,

14805

கசெட் இல. 7. 6. 1968

840.98

நடை

SL/PR

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகம்
இலங்கை

தமிழ் சாகித்திய விழா

1992

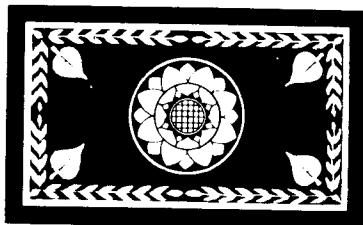
கிறப்பு மலர்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க
நாடகத்திற்கு அன்பளிப்பாக
இந்துஸீல வழங்கியவர்

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகம்
இலங்கை

கனியிடை யேறிய சுளையும் - முற்றல்
கழையிடை யேறிய சாறும்,
பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்
பாகிடை ஏறிய சுவையும்,
நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
நல்கிய குளிரிள நீரும்
இனியன என்பேன் எனினும் - தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்ணர்!

- பாரதிதாசன் -

ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති
இலங்கை ஜனாதிபதி
President of Sri Lanka

I congratulate the Office of the Minister of State for Hindu Religious & Cultural Affairs for organising the Annual Tamil Sahitiya Festival.

The highlight of this year's Festival will be a Regional Conference on Linguistics and the Development of Tamil language. I am happy to note that many Tamil Scholars are participating in this Regional Seminar.

The other important features of the Tamil Sahitiya Festival are an exhibition of Tamil books and paintings and cultural programmes of Tamil music and dance recitals. Winners in various fields of Tamil writing and literature will be awarded prizes.

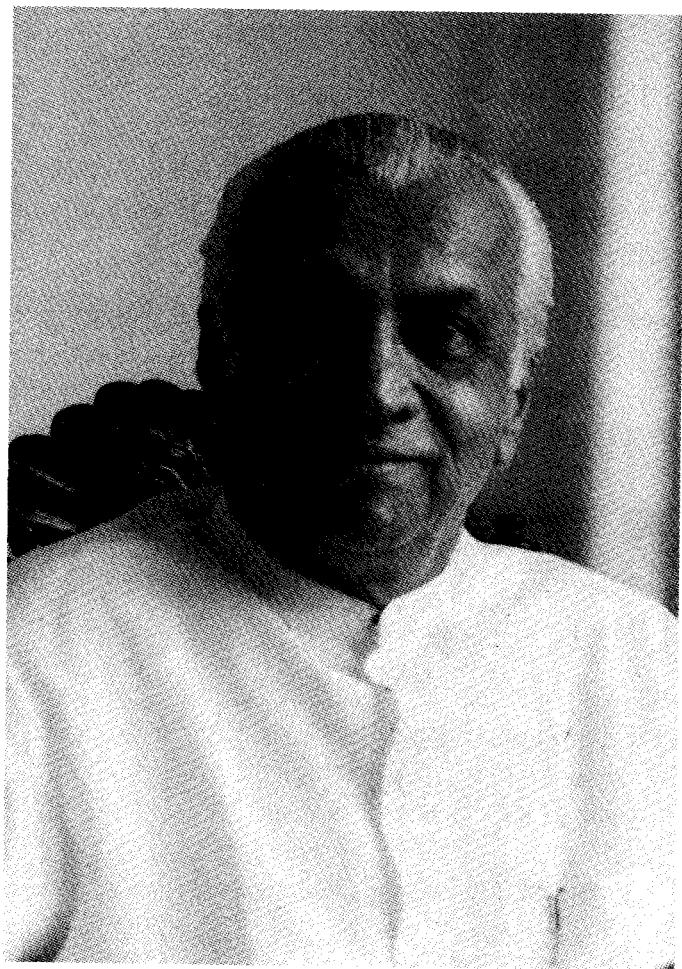
My Government will continue to support and encourage the development of Tamil language and culture. It is only through these means that unity and amity among the different communities in Shri Lanka can be fostered.

I wish the Annual Tamil Sahitiya Festival every success.

A handwritten signature in Tamil script, followed by a solid diagonal line and the word "PRESIDENT" in capital letters.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී රජරූප මූල්‍යங்கள் சமாஜ சடங்குகள் சோசலிஸ்ட் ரூபாய்கள்
DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA

MESSAGE FROM THE HON. D. B. WIJETUNGA, PRIME MINISTER

The decision of the State Ministry for Hindu Religious & Cultural Affairs to organise the Tamil Sahitiya Festival during the period 06th - 10th May this year on an elaborate scale is to be heartily welcomed. It is by such events that interest can be focused on the achievements and needs of a body of people.

The chief features of the Festival this year are a Regional Conference on Socio-Linguistics at which eminent scholars from Shri Lanka, India, Malaysia, Singapore and the United Kingdom are expected to participate, an Exhibition of Tamil Books and Publications, paintings and sculptures, cultural programmes of music, dance and folk culture and a seminar and talks on Literary subjects. The occasion is also to be marked by the presentation of awards to eminent writers and scholars.

It is a laudable feature in the social life of our country that all communities that have made this country their home take part and share in the festivals of each of the other communities. It is by understanding the achievements and problems of others that we are able to appreciate each other and build the organic unity of our whole country.

I wish the Festival all success.

இலங்கைப் பாராளுமன்ற சபாநாயகர்
மாண்புமிகு எம். எச். முகம்மது அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்தி

இந்துசமய, கலாசார இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகம் தமிழ் சாகித்திய விழாவைக் கொழும்பு மாநகரில் நடாத்துகின்ற இச்சந்தரப்பத்தில் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

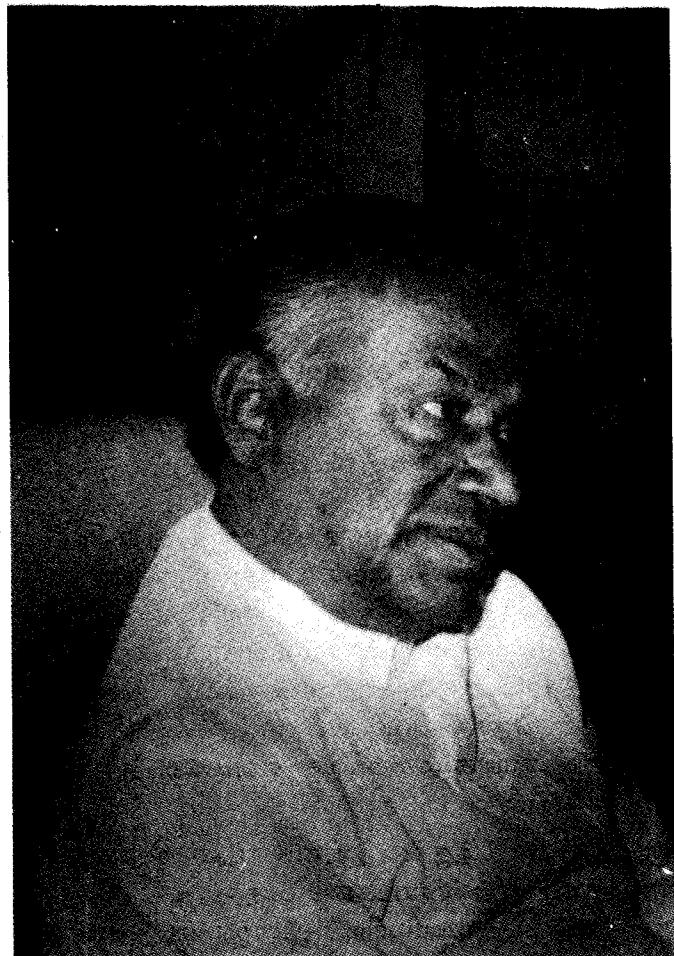
சென்ற வருடம் கண்டி மாநகரில் கோலாகலமாக நடைபெற்ற இவ்விழா நினைவுகள் இன்னும் தமிழ்பேசும் நெஞ்சங்களை விட்டு அகலவில்லை.

அந்த உணர்வு மாறுமுன் சர்வதேச மொழியியல் கருத்தரங்கு, இலக்கியக் கருத்தரங்கு, கௌரவ விருது வழங்கல், நூற் பரிசனிப்பு, இலங்கைத் தமிழ் நூற் கண்காட்சி, சிறப்பு மஸர் வெளியீடு, கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பனவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கியதாகப் பாரிய அளவில் இவ்விழா மீண்டும் கொழும்பு மாநகரில் நடைபெறுவது மிகக் மகிழ்ச்சி தருகின்றது. சர்வதேச மொழியியல் கருத்தரங்கு இவ்வருட சாகித்திய விழாவின் சிறப்பம்சமாக அமைகிறது என்பதை அறிகின்றேன்.

குறுகிய வட்டத்துள் தனது நடவடிக்கைகளைச் சுருக்கிக் கொள்ளாது உயர்ந்த எண்ணங்களை வகுத்துக் கொண்டு தமிழ் சூறும் நல்லுலகுக்கு அளவற்ற பணிபுரியும் இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு பி. பி. தேவராஜ் அவர்களின் தலைமையில் இவ்விழா இனிதே நிகழ்ந்து, மக்கள் மனங்களில் என்றுமே நின்று நிலைக்கப் போகின்றது என்ற வகையில் இவ்விழாவின் முக்கியத்துவமும் பெருமையும் அதிகமானதாகும்.

வாழ்க தமிழ்!

வளர்க இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சின் தமிழ்ப்பணி!.

சுற்றுலா, கிராமியத் தொழில்துறை அமிவிருத்தி அமைச்சர் மாண்புமிகு சௌ. தொண்டமான் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

தமிழ் சாகித்திய விழா 1992, மே மாதம் 6 ஆம் திகதியிலிருந்து ஐந்து நாள் விழாவாக மிகப் பிழந்த அளவிலே கொண்டாடப்படவிருப்பது கேட்டு உளமாற மகிழ்கின்றேன்.

கன்னித் தமிழ் மொழியின் மாண்புக்கும், உலகளாவிய அதன் சிறப்புக்கும், செழுமைக்கும், தொன்மைக்கும் சான்றாக விளங்குவன நமது இலக்கியச் செல்வங்கள்.

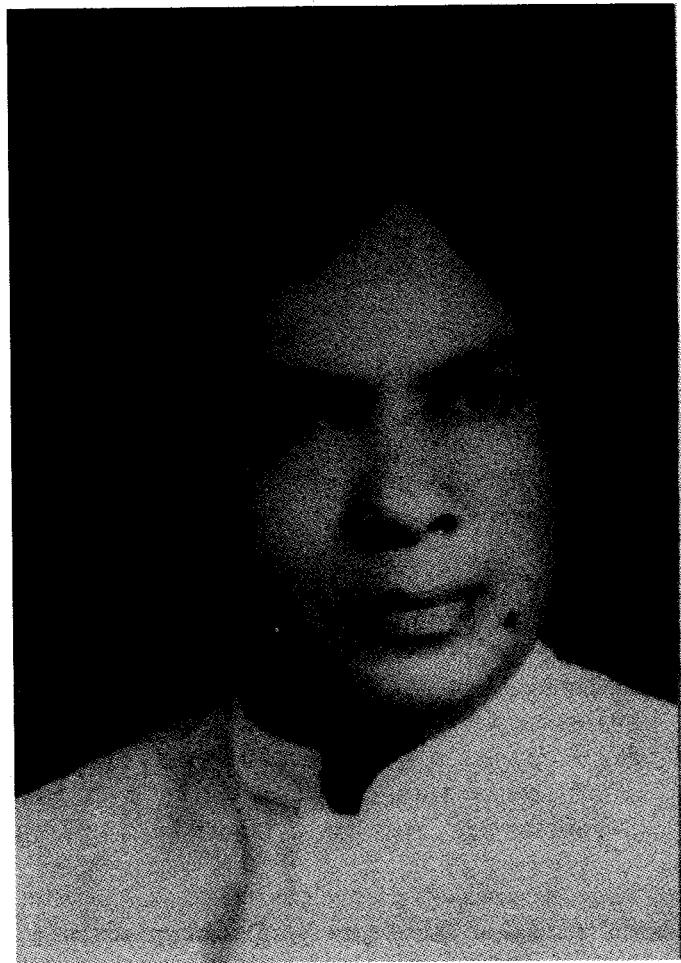
இலக்கியம் மனித நேயத்தை வளர்க்கவும், நெறி விற்மாத ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கவும் உதவுகின்றது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க இலக்கியம் நாள்தோறும் வளம் குன்றாது வளர்ச்சிபெற தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழா ஆண்டு தோறும் நடப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

சமுதாய முன்னேற்றத்தை இலட்சியமாகக் கொண்ட எமது கொள்கையை செயற்படுத்தும் இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சரைப் பாராட்டுகின்றேன். சிங்களமும், செந்தமிழும் இந்நாட்டில் சரி சமமாக ஆட்சி பீடம் ஏற் இலக்கிய விழா மூலமாகத் தமிழ் எழுத்தாளர்களையும், கல்விமான்களையும், கலைஞர்களையும் பாராட்டுவது இன்றியமையாதது. அது நமது பாரம்பரிய வழக்கமுமாகும்.

சாகித்திய விழாவை, மக்களைல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். தமிழ் சாகித்திய விழாவை நகரங்களில் மாத்திரம் நடத்துவதோடு நின்று விடாது தோட்டங்களில் பட்டி, தொட்டி தோறும் வாழும் மலையக மக்களும் பயன் பெறத்தக்கதாக தோட்டப் பகுதிகளிலும் இந்து சமய கலாசார அமைச்சர் திரு. பி. பி. தேவராஜ் காலத்தில் ஆரம்பித்து வைத்தல் அவசியம். அதைச் செய்வாறன எதிர்பார்க்கின்றேன்.

பாரிய அளவிலே, வெளிநாட்டுத் தமிழறிஞர்களையும் விழாவில் பங்கு கொள்ளச் செய்து உலகெங்கனும் பிழந்து வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு எமது பெருமையைப்பறை சாற்றும் தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழா சிறக்க ஆசி நல்குகிறேன்.

Message from W. J. M. Lokubandara, the Hon. Minister of Cultural Affairs & Information and Minister of Indigenous Medicine

Literature which provides us with insights into life and extends our breath of vision is the choice fruit of the art of writing. It enriches man's sensibility which pervades from the cradle to the grave, infuses it with meaning, and develops the language which is essentially the life force of a nation.

The Tamil literary festival which was held last year in the historic city of Kandy proved to be a stimulus for the promotion of Tamil literary activities.

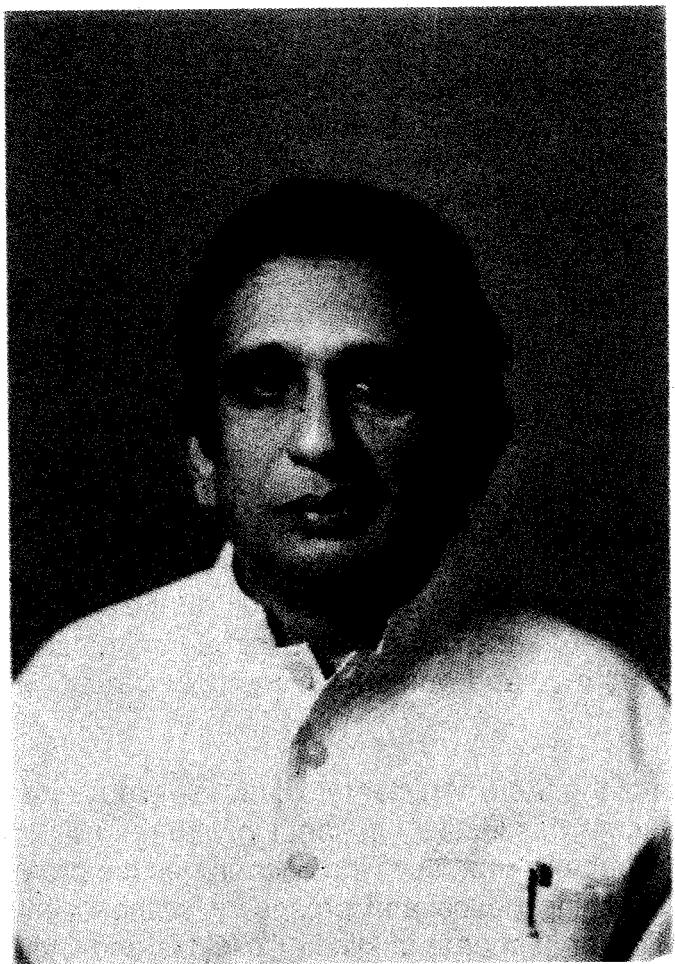
It is with pleasure that I note that this year's Tamil Literary Festival will be held in several venues in Colombo and will include international language seminars, literary seminars, launching of important publications and the award of prizes to distinguished authors and books.

This year's literary festival which is held with the participation of foreign Tamil scholars will feature the commemoration of traditional Tamil literati and assistance to literary men and women, which, undoubtedly, would help foster Tamil literature.

The Office of the State Minister for Hindu Religious and Cultural Affairs was constituted under this Ministry in keeping with the noble concept of His Excellency Ranasinghe Premadasa who encourages the promotion of literary activities by establishing peace and prosperity in the country. Hon. P. P. Devaraj, State Minister in charge of Hindu Religious and Cultural Affairs and his officers deserve our commendation for the steps taken for the development of Tamil literature.

I wish the festival all success.

May the Triple Gem bless you!

**இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்
மாண்புமிகு பி. பி. தேவராஜ் அவர்களின்**

ஆசிச் செய்தி

நாம் அமைச்சைப் பொறுப்பேற்ற கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும், உறுதிப்பாட்டுக்கும் எம்மாலான பல பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். அவ்வப்போது இலக்கியக் கருத்தாங்குகளை நடாத்துதல், ஆய்வு முயற்சிகள், எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தல், நூல்களைப் பெற்று நூலாகங்களுக்கு அளித்தல், புத்தகக் கழகம் மூலமாக இலக்கிய ரசனையை ஊட்டுதல் போன்ற ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகளை எமது அமைச்ச ஆற்றி வருகின்றது.

இவை அனைத்தின்கும் சிகரமாக அமைந்தது கடந்த ஆண்டு நாம் கண்டியில் நடாத்திய தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழா. பத்தாண்டுகளாக விருது பெறாதிருந்த இலக்கிய வாதிகளைக் கௌரவித்தோம் என்பதை விடவும், கண்டிவாழ் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு நடாத்திய தமிழ்ப் பெரும் விழாவாக அது அமைந்தது என்பதே எமக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

அன்று தமிழ் எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிப்பதற்கு நாம் அடித்தளம் அமைத்தோம். எமது என்னத்தின் வெளிப்பாடாக இம்முறை தலைநகரில் இன்னும் சிறப்பாக இவ்விழாவை நடாத்த முன்வந்துள்ளோம். இவ்வாண்டு கொழும்பில் நடைபெறும் சாகித்திய விழாவின் விசேட அம்சம், சர்வதேச மொழியில் கருத்தாங்கொண்டு நடைபெறுவதாகும். மொழி, நவீந்துவம், தொடர்பாடல், என்ற கருப் பொருளில் அமையும் இக்கருத்தாங்கில், மலேஷியா, சிங்கப்பூர், இந்தியா, இலங்கை சார்ந்த பல தமிழ்ப் பேரரிஞர்களும் கலந்து சிறப்பிக்கின்றனர்.

இக்கருத்தாங்கின் ஜாடாக பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களிடையே நல்லிணக்கத்தையும், மொழிப் பரிமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளில் நாழும் பங்கு கொள்கின்றோம். அந்த வகையில் இவ்வாண்டு நடைபெறும் சாகித்திய விழா புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுகின்றது.

இக்கருத்தாங்குடன், இலக்கிய அமர்வுகள், தமிழ்நூற் கணகாட்சி, கலை நிகழ்ச்சிகள், விருது வழங்கல் ஆகியனவும் இடம்பெறுகின்றன. நாட்டின் பலபாகத் தமிழரினர்களும், தமிழ்ப்பேசும் மக்களும் தலைநகரிலே ஒன்று கூடுகின்றனர்.

அந்த வகையில், இந்தவிழா எமது பழம்பெரும் தமிழ் மரபின் பாரம்பரியப் பண்புகளுக்குப் புதுவடிவம் தந்து முன்னெடுத்துச் செல்லும் விழாவாகப் பரிணமிக்கின்றது. நம்மனைவரின் ஒன்றியனந்த முனைப்பும், செயற்பாடுகளும் ஒவ்வோராண்டும் சாகித்திய விழாவுக்குப் புதிய பொலிவும் உரும் தரவேண்டுமென நான் அவாவகின்றேன்.

கடந்த தடவைபோல்வே, இம்முறையும், சிறப்பாக மலர்கின்ற சாகித்திய விழா மலர் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றுப் பொக்கிழமொகத் திகழு வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

இவ்விழாவின் பின்னணியில், தமது உணர்வையும், உழைப்பையுந் தந்து, ஒன்றுபட்டுப் பணி செய்த அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

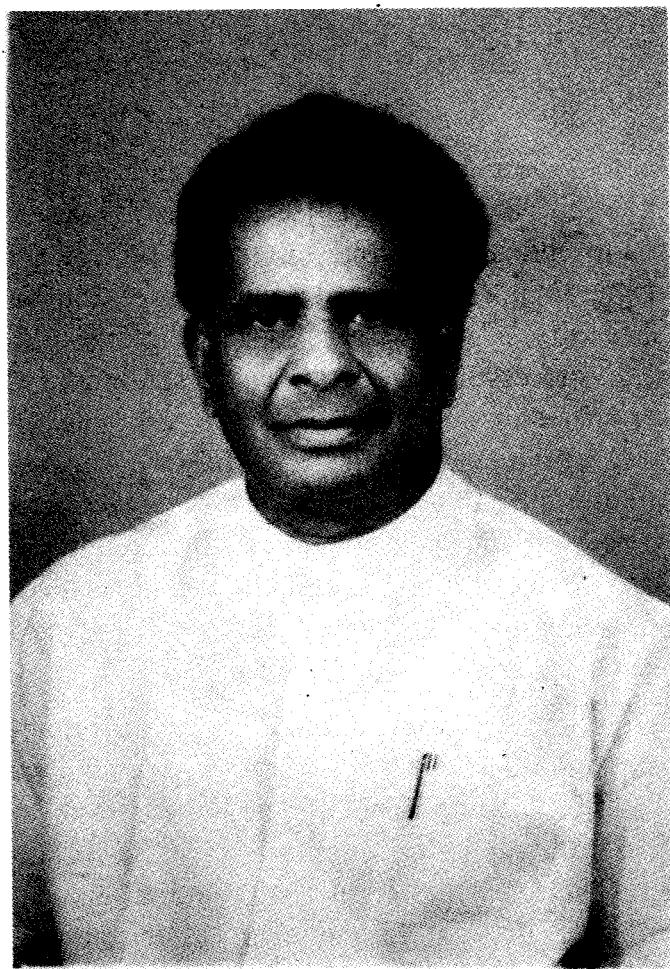

Message from the State Minister for Information Hon. A. J. Ranasinghe

I am very happy to send this message of felicitation on the occasion of the publication of the souvenir to commemorate the Tamil Sahitiya festival of 1992. It is a matter of great satisfaction to observe the rapid progress of literary activities of the Tamil population in Sri Lanka after the establishment of a separate Ministry of State for Hindu Religious and Cultural Affairs. The successful conferences and seminars held in the recent past provide ample evidence to the resurgence of literary and religious activities under the new Ministry. The organisation of Tamil Sahitiya Festival on a grand scale as envisaged will no doubt further strengthen the image and the credibility of work done by the State Ministry of Hindu Religious and Cultural Affairs under the able direction of Hon. P. P. Devaraj.

The series of seminars on literary subjects held as a preliminary to the Sahitiya Festival will create an awareness of the usefulness of Sahitiya Festival in promoting literary activities among the Tamil population. Tamil literature has influenced our own Sinhala literature and grammar to such a large extent that a joint Sahitiya Festival in the near future would be most opportune to promote better relations among our countries.

I wish the Sahitiya Festival every success.

கைத்தொழில் இராஜாங்க அமைச்சர்
மாண்புமிகு எம். எஸ். செல்லச்சாமி அவர்கள்

விடுத்துள்ள ஆசிச் செய்தி

இந்துசமய, கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் நடாத்தும் சாகித்திய விழாவுக்கு எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலையும், இலக்கியமும் ஒரு சமுதாயத்தின் அறிவுக் கணகளாகும். அவற்றின் வளர்ச்சியையும், மலர்ச்சியையும் கொண்டே அச்சமுதாயத்தின் கலை, இலக்கியப் பரிமாணம் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. தேசங்களின் எல்லைகளையும், மொழி, மத, இன, உணர்வுகளையும் கடந்து அனைத்து மக்களையும் தழுவி, மானுட உணர்வுகளைத் தூண்டும் ஆற்றல் கலை இலக்கியங்களுக்கு உண்டு.

இதன் காரணமாகவே கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மக்கள் மத்தியில் மதிப்பும், மக்துவமும் பெறுகின்றனர். மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இவர்கள் மன்னர்களால் போற்றப்பட்டுப் பொன்னும் பொருளும் வழங்கப்பட்டுக் கொள்விக்கப்பட்டனர். இப்போது மக்களாட்சிக் காலம். அதனால் அவர்களை மக்களின் சார்பில் அரசாங்கமே கொள்விக்கிறது.

கலைஞர்களையும், இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் அவர்கள் வாழும் போதே கொள்விக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு அமைய இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் சாகித்திய விழாவை ஏற்பாடு செய்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டுடன் நின்று விட்ட இவ்விழாவுக்கு 1990 ஆம் ஆண்டு முதல் இவ்வழைச்சு புத்துயிர் ஊட்டி வருகிறது. இது பாராட்டப்பட வேண்டிய நல்ல முயற்சியாகும்.

சென்ற ஆண்டு சாகித்திய விழாவுக்குப் பிரதமர் திரு. டி. பி. விஜேதாங்க தலைமை வகித்தார். இவ்வாண்டு சாகித்திய விழாவுக்கு ஐனாதிபதி மேதகு ரணசிங்க பிரேமதாச பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொள்கிறார். இது நல்லதோர் முன்னேற்றமாகும்.

இவ்வாண்டு சாகித்திய விழா இனிதே நிறைவேற எனது இதயம் நிறைந்த நல் வாழ்த்துக்கள்.

கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு திருமதி இராஜமனோகரி புலந்திரன் அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

தமிழ் சாக்ததிய விழாவையொட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தமிழ்மொழி உலகின் மூத்த மொழிகளுள் ஒன்று. இலக்கியவளம், அறிவியல்வளம், அறவியல்வளம். பண்பாட்டுவளம் ஆசியனவற்றை ஒருங்கே கொண்டு பண்பட்ட வளர்ச்சி பெற்று, வாழ்ந்து கொண்டு, மேலும் வளர்ச்சி ஷறுவதற்குரிய உயிர்ப்பினையும் உள்ளடக்கிய நிலையில் விளங்குவது நம் அருமைத் தாய் மொழியாக தமிழ்மொழி.

தமிழ் பேசும் மக்களிடையே பிரதேச, கலாசார, சமய வேறுபாடுகள் காணப்படினும் அவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒற்றுமையாக வாழச் செய்யும் உன்னத கருவியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகிறது. தமிழ் மொழியை வளம்படுத்துவதற்கு தமிழ் இனத்தவருடன், முன்ஸிம் மக்களும், மேல் நாட்டவர்களும். வேறு இன் மக்களும் அளப்பாரிய பங்களிப்புகள் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து நாங்கள் ஒர் உண்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மொழி ஒன்றைக் கற்பதற்கும், அம்மொழியில் இலக்கியம் படைப்பதற்கும் ஒருவருக்கு அவர் எந்த இனத்தவராக இருந்தாலும், குறுகிய மனப் பாங்குகள் அவருக்கு எவ்வித தடையையும் விதிக்கக் கூடாது. மொழி இணைக்கும் கருவியாக விளங்க வேண்டுமே தவிர. மனித இனத்தின் ஜக்கியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டடையும் கலைக்கும் சாதனமாக எவரும் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படக் கூடாது. இதனை இலக்கியம் படைப்பவர்களும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். படைப்பாளிகள், தங்கள் இலக்கிய ஆக்கங்களின் மூலம் மானுடத்தை உயர்த்த வேண்டும். மானுடத்திற்குப் புறம் பானவற்றைப் புதுமையெனும் போர்வையில் படைப்புக்களில் புகுத்தும் போது, அவை இலக்கியமாவதில்லை, மானுட அலட்சியம் ஆகிவிடுகின்றன.

மானுடத்தை மதிக்கும் இலக்கியங்களே சிரஞ்சீவித்துவம் பெறுகின்றன. ஏனையவை அவ்வக்காலங்களோடு அடங்கிவிடுகின்றன. கம்பனைப்போல், வள்ளுவன் போல், இளங்கோவைப் போல், அவர்களுக்குப் பின் இப்பூமிதனில் ஒருவருமே தோன்றவில்லையே என மகாகவி பாரதியார் பரிதவிக்கிறார். பாரதியார் மறைந்தும் அரைநூற்றாண்டுக்கு மேல் ஆகி விட்டது. இலக்கிய நூல்களும் வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எனினும், பாரதியாரின் அங்கலாய்ப்பு உணர்வு போன்று ஒன்று இன்னமும் நம்மை உறுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

தூகித்திய விழாக்கள் இலக்கியப்படைப்பாளிகளுக்கும், புலமையாளர்களுக்கும் கௌரவம், கணிப்பு, ஊக்குவிப்பு. மதிப்பு என்பனவற்றை வழங்கும் இவ்வேணையில், வெறுமனையை மட்டும் பேசித் திணைத்திருக்கும் பெரு வழக்கினைச் சுற்றே நிறுத்தி, மானுடத்தை மதிக்கும், அதே வேணை கால உணர்வோடு இயைந்த புதிய ஆக்கங்களைப் பற்றியும் சிந்திக்கும்படி வேண்டுகிறேன். இலக்கியம், ஆக்க சக்தியாகவும் மனித குலத்தின் ஜக்கியத்திற்கும் ஒருமை உணர்வுக்கும் வழி வகுப்பதாகவும் மலரும் புண்ணிய நன்னாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம். சாக்ததிய விழா இனிதுநடைபெற வாழ்ந்துக்கள்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க இவ்வையகம்!

ඩීමාන්දා ප්‍රතිචාර සංඛ්‍යාව විසින්
සැප්ත්‍රම් මස සාමාන්‍ය ප්‍රාග්ධනයෙහි නියමි

විශ්වාස උග්‍රය

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

“பழையின் அடிச்சவட்டில் புதுமை மலர்க்”

சாகித்திய விறூ மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமிழவென்கு.

“மலருக்கு மனம்தான் முக்கியம் - அழகைவிட” என்ற கருத்துக்கு உடன்பாடுடையவள்ளன் நான். மலருக்கு இரண்டுமே முக்கியந்தான்; அழகும் மணமும். இம்மலர் அழகும் மணமும் மிக்கதாய் அமைய வேண்டும் என்பதே என் வேணவாவாகும்.

சாகித்திய விறூக்கள் வருடா வருடம் நடைபெறுகின்றன. அதில் தடையேதுமில்லை. ஆனால் சாகித்திய விறூக்கள் சாதித்தடையை என்ன என்ற ஒரு கேள்வி எழுந்தால்..... உண்மையிலேபே சாகித்திய விறூக்கள் நிறையவே சாதித்தட்டதான் இருக்கின்றன. சாகித்திய விறூக்கள் - இவை சாதித்த விறூக்கள்! பண்டு தொட்டுத் தமிழ் மொழியின் கலை, இலக்கிய கலாசார முயற்சிகள் இத்தகைய சாகித்திய விறூக்கள் மூலம் மெருகு பெற்றிருக்கின்றன. பல்வேறு வகையான கலை, இலக்கிய நூல்கள் களம் கண்டிருக்கின்றன. செஸ்வரித்துப்போன எடுக்கும் செய்துக் கூடுக்கும் சிங்காசனத்தில் அமர்ந்தி ரூக்கின்றன. அருகிப்போன கிராமியக் கலைகள் மீண்டும் அரங்கேற்றிருக்கின்றன. இவைமறைகாம்பகள் இவை நீக்கித் தலை காட்டியிருக்கின்றன. மூலவிலே முடங்கிக் கிடந்த எழுத்தானாலும் இலக்கியவாதியும் முகம் கறுவி முறைக்காட்டி முன்னால் வந்து நிற்கின்றான். இவையெல்லாம் சாகித்திய விறூக்களின் சாதனைக்காதான்!

ஜம்பெரும் காப்பியம், ஜஞ்சிருகாப்பியம், நவீன் காப்பியங்களையெல்லாம் தந்த கண்ணித்துமிழ் மொழியில் கணிசமான பங்களிப்பை நல்லியவர்கள் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் என்ற கூற்றை மறுத்துவிக்க யாரும் முன்வார். தமிழ்மொழியில் இரண்டாயிரம் செய்து நூல்களை யாத்திருக்கிறோர்கள் முஸ்லிம் அறிஞர்கள் என்ற தகவல் அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்பே! இது நிகுப்பக்கம்பட்ட ஒன்று. முஸ்லிம் அறிஞர்களும் பங்குாலாசிரியர்களும், புவர்களும், கவிஞர்களும், உரையாசிரியர்களும் தமிழ் மொழிக்கு மனியாரம் சூட்டியிருக்கிறார்கள்.

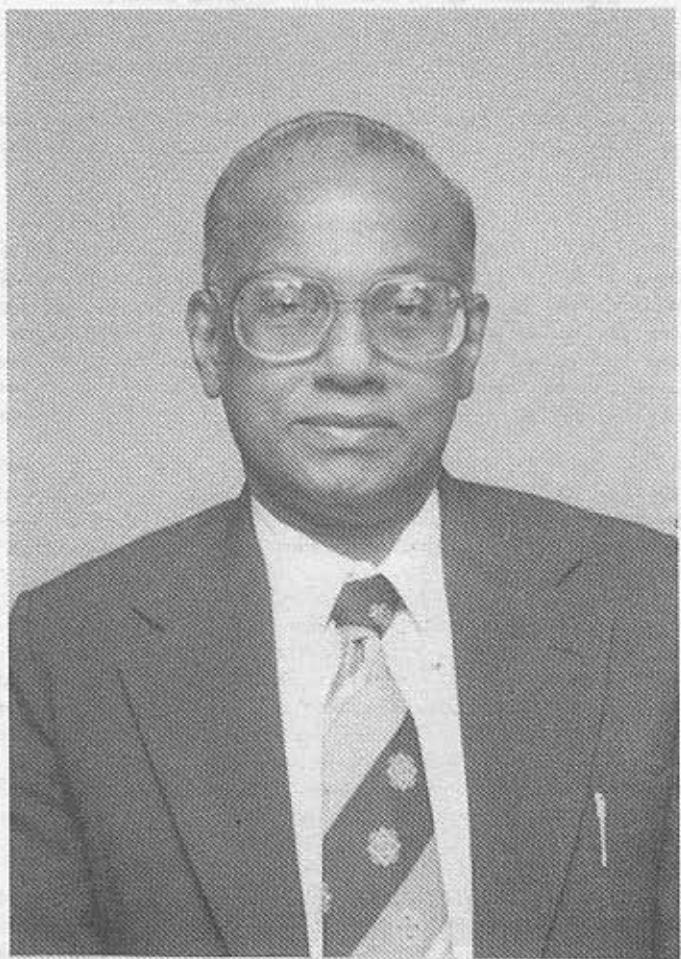
தமிழ்ப் புனைக்கதை இலக்கியமான (நாவல்) “அசன்பேயின் கதை”யை எழுதியவர் அறிஞர் சித்திவெப்பை என்ற முஸ்லிம் என்பது அனைவரும் அறிந்த சங்கதியே. தமிழ் மொழியிலே நான்கு காப்பியங்களை யாத்த ஒசேவொரு புவராகிய “புவர் நாயகம்” - சேகாப் புவரும் மூன்று காப்பியங்களை எழுதிய மீசல் வண்ணக்கால ஸ்தியப் புவரும் முஸ்லிம்களே! “சீநாப்புராணம்” தந்த கவியேறு மறுபுப் புவர் உட்பட ஞானியர் சாவிபு மன்றான் வரை நூற்றுக்கணக்கானோர் தமிழ்மொழியைத் தங்கத் தாம்பாளத்தில் தூக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். ஓன்று இரண்டால், இருபத்தொரு காப்பியங்களை (EPICS) முஸ்லிம்கள் யாத்திருக்கின்றார்கள் என்றால், பிறமதக் தமிழ் அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல முஸ்லிம் அறிஞர்கள் கூடச் சிவவேளைகளில் நம்ப மறுக்கின்றனர். ஆனால் யதுர்த்தம் அதுதான். இக்காப்பியங்கள் அனைத்தும் காப்பிய மரபுக்கும் இலக்கணத்துக்கும் சர்றும் குறையாத வண்ணம் யாக்கப்பட்டதை என்பது நூலாம்வாளரது கருத்தாகும். எனவே தமிழ் மொழியில் முஸ்லிம்களின் சாதனை வெள்ளிடத் திடை மலையே!

எனது அமைச்ச வாரும் கலைஞர்களை வாழ்த்தும் வருடாந்துப் பெருவிறூ மூலம் இதுவரை ஜம்பத்தேரூ கலைஞர்களையும், இலக்கியவாதிகளையும் கொரவித்திருக்கின்றது. இதில் கணிசமானோர் சாகித்தியகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கவிதை, நாவல், சிறுகதை, உரைநடை, அறிவியல், ஆய்வியல் என்று சாகித்தியத்தின் பல்வேறு துறைகாரர்ந்த பலருக்கும் விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. இதில் எம் செகோத மொழியான சிங்கள சாகித்தியத்துக்குப் பெருந்தொண்டாற்றியோரும் அடங்குவர். இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர் எனது அறிவியல் ஆசான் யாழ்வாம் எம். ஏ. முஹம்த் அவர்கள். இவையெல்லாம் என்னுந்தோறும் என இதும் ஆசாந்தத்தால் விரிந்து ஆறுதலால் மறந்து விடுவிற்கு. நாலும் ஒரு சாகித்தியவாதிதான் என்பதும் இமைகிழ்ச்சியின் இரட்டிப்புக்கான காரணம்களாகும்.

“பழைய கழிதலும் புதிய புகுதலும் வழுவை கால வகையினாலே” என்ற கூற்றுக்கொப்ப, பழைய மறக்கப்படுகின்ற இக்கால கட்டத்திலே பண்டைய பேரிலக்கியங்களையும், பெருமைக்குரிய வரலாறுகளையும் யாத்துவிடாமல் நிகைவு கூரும் விறூவாகவும் இவ்விறூ அமைய வேண்டும் என்பது என வேண்டுதலாகும்.

விறூவின் வெற்றிக்கு என்னாசிகள்.

ඩීමොර ඩේල්ජු

மேல் மாகாண ஆளுநர் மாண்புமிகு ச. சர்வானந்தா அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

இந்து சமய, இந்து கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்ச நடத்தும் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவுக்குச் செய்தி அனுப்புவதில் மட்டற் ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இந்து கலாசார அமைச்ச இந்த விழாவினை ஆண்டுதோறும் நடத்துவதை வழக்கப்படுத்தியுள்ளதைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் எல்லோரும் மனம் நிறைந்த நன்றியுடன் வாய் நிறைய வாழ்த்துவர். இந்து கலாசார அமைச்ச, தமிழ்க்கலை இலக்கியப் பெருவிழா நடத்துவது மிகப் பொருத்தமானதே. தமிழ் மொழியைப் பல சமயத்தினரும் ஆண்டு, அழகொழுகும் இன் தமிழ் நூல்களை ஆக்கியுள்ளனர். தமிழர் பஸ்வேறு சமயங்களைத் தழுவி இருப்பினும் தமிழ்மொழி ஆதிகாலந்தொட்டு இந்துசைவச் சூழலிலேயே வளர்ந்து வந்துள்ளது. தமிழ் நூல்களில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த தொல்காப்பியம், மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் ஆகியோரையே நானிலங்கட்டுத் தெய்வங்களாகவும், கொற்றவையைப் பாலைநிலத் தெய்வமாகவும் விதிக்கின்றது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இது மரபாகிவிட்டது.

ஒரு மக்கட் கூட்டத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியக் களஞ்சியமாக, கருவுலமாக இருப்பது அதன் கலை இலக்கியக் கூட்டடேயாகும். ஒரு மக்கட் கூட்டத்தின் தனித்துவம் பேணப்படுவது இக்கலை இலக்கியக் கூட்டிலேயே. குறித்த கூட்டத்தின் தனித்துவத்தின் மூலவேராகவும், மூள்ளந்தனாடாகவும் இருப்பது இக்கலை இலக்கியக் கூட்டே. இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்ச நடத்தும் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவின் முக்கியத்துவமும், அமைச்சின் சேவையின் மாண்பும் இதிலிருந்து உணரப்படும்.

இத்தகைய விழாக்கள் தமிழ் சமுதாயத்தின் பாரம்பரியத்தைப் பேணவும் புதிய கலைஞர்கள் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆகியோரை ஊக்கவும் பெரிதும் உதவும். பழையிக்க உலகச் செம்மொழிகளில் ஒன்றாகிய தமிழ் இன்றும் சீரிளமைத்திறங் குன்றாமலே இருந்து மினிர்கின்றது. எனவே பழைய பேணலும், புதுமை ஊக்கலும் தமிழ்க் கலாசார வளர்ச்சிக்கு வேண்டியன. இந்து கலாசார அமைச்ச இந்த விழாவின் மூலம் இதனையே செய்கின்றது.

இப்பெருவிழா இனிது நடைபெற வாழ்த்தி, விழாவை நடத்தும் இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சைப் பாராட்டுகின்றேன்.

தென்னாற் பார்த்தும் சூரியன்

குழந்தை

Message from Hon. Susil Moonesinghe, Chief Minister, Western Province

It gives me great pleasure to send this message on the occasion of the Tamil Sahitiya Festival. Literature is a powerful instrument of not only of entertainment but of intellectual and cultural progress, besides being the repository of the cultural traditions and heritage of a people. Tamil is a language with a long rich literary heritage. It is one of the national languages of Sri Lanka.

It is the avowed policy of the government of His Excellency Ranasinghe Premadasa that the indigenous languages and cultures of the people of Sri Lanka should be fostered and encouraged. Impetus is being given to the local languages literature arts and crafts. In keeping with this policy, the Ministry of State for Hindu Cultural Affairs, under the guidance and with the co-operation of the Ministry of Cultural Affairs and Information, now organises Tamil Sahitiya Festivals annually. The Minister of State for Hindu Cultural Affairs and his officers deserve to be congratulated for the successful organisation of these festivals. These are a source of entertainment to the people and of encouragement to the indigenous creative artists.

I wish to take the opportunity to pledge the whole hearted co-operation of the Western Provincial Council with the Ministry in its laudable endeavour.

I wish the festival all success.

இந்துசமய கலாசார, தமிழ் அலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர்
த. வாமதேவன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழக்குச் சுவையுட்டும் இலக்கியங்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றித் தமிழின் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றி வருகின்றன. அந்த இலக்கிய கர்த்தாக்களை மறந்து விடாமல் போற்றிக் கொள்ளவிக்க வேண்டும் என்ற பேராவவில் 1991 இல் கண்டியில் கோலாகலமாகத் தமிழ் சாகித்திய விழாவை நடாத்தி முடித்தோம்.

இந்த ஆண்டின் தமிழ் சாகித்திய விழா, கொழும்பு மாநகரில் 1992 மே மாதம் 7 ஆம், 8 ஆம், 9 ஆம் 10 ஆம் திகதிகளில் வெகு விமரிசையாக நடைபெற இருப்பது எல்லோருக்கும் பெருமைதரக்கூடியதொன்றாகும். சென்ற ஆண்டில் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களும், எழுத்தாளர், அறிஞர் பெருமக்களும் அடைந்த மகிழ்ச்சியை விட இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி, இந்த ஆண்டுத் தமிழ் சாகித்திய விழா மூலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. இலக்கிய ஆர்வலர்களின் இதயம் பூரிப்படையும் பொன்னாளாகத் தமிழ் சாகித்திய விழா அமைவு பெறும் அதே வேளை இவ்விழா மலர் மனம் வீச எனது இதயம் கனிந்த நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளர்
கா. தயாபரன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்காக நல்லன பல செய்துவரும் இந்துசமய, கலாசார இராஜாங்க அமைச்சு இயற்றமிழ் மேம்பாட்டை நோக்காகக் கொண்டு மலையகத் தலைநகரில் நடத்திய சாகித்திய விழா நினைவுகள் இன்னும் எம்மைவிட்டு நீங்கவில்லை. பல முதுபெரும் இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு முதல் 1989 ஆம் ஆண்டு வரையிலான நீண்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த 23 சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. இந்நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர், இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் இதனால் பெரும் மகிழ் வெய்தினர்.

இவ்வருடம், மே மாதம் 6 ஆம், 7 ஆம், 8 ஆம் 9 ஆம், 10 ஆம் திகதிகளில் தலைநகரில் இவ்விழா சிறப்புற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பிராந்திய மொழியியல் கருத்தரங்கு, இலக்கியக் கருத்தரங்கு, இலங்கைத் தமிழ் நூற்கண்காட்சி, கலை நிகழ்ச்சிகள், மலர் வெளியீடு, நூற்பரிசுகள், கௌரவ விருதுகள், பாராட்டுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கல் என்பன இவ்விழாவின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாக அமைகின்றன.

அதி மேதகு ஜனாதிபதி, மாண்புமிகு பிரதமர், கௌரவ அமைச்சர்கள், இராஜாங்க அமைச்சர்கள், உயர் அதிகாரிகளின் ஆசிகளுடனும், அறிஞர் பெருமக்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளுடனும் வெளிவரும் இச்சாகித்திய மலரும், இவ்விழாவுக்குக் கட்டியங் கூறுமாப்போல் வெளிவருவது மகிழ்ச்சி தருகிறது. இவ்விழா வெற்றி பெற எனது நல்லாசிகளை இம்மலரின் ஊடாகத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் நான் மட்டற் ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவ்விழாவின் வெற்றிக்காக உழைத்த சகலருக்கும் அமைச்சின் சார்பில் பாராட்டுக்களையும் நன்றியையும் இச்சந்தரப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க தமிழ்!

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளர்
க. சண்முகவிங்கம் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சினால் 1991 ஆம் ஆண்டு கண்டி நகரில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட தமிழ் சாகித்திய விழா, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகின் புதுமைமிக்க ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இவ்வாண்டு நிகழும் சாகித்திய விழாவும் சிறப்புப் பெற்ற விழாவாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆண்டு மொழியியல் மாநாடு ஒன்று நடைபெறுகிறது. தமிழ்மொழி வளர்ச்சி தொடர்பாகவும், நவீன தொடர்பாடல் தேவைகளுக்குத் தமிழ் மொழியைப் பிரயோகித்தல் பற்றியும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இம்மாநாட்டில் படிக்கப்படவுள்ளன. இம்மாநாடு தமிழ் மொழியியல் ஆய்வாளர்களுக்கு ஊக்கம் தரும் மாநாடாக அமையும். 1990 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டவற்றுள் சிறந்தவையான ஏழு தமிழ் நூல்களின் ஆசிரியர்கள் இவ்விழாவிலே பரிசு அளித்து கொரவிக்கப்பட உள்ளனர். கலை நிகழ்ச்சிகள், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், கருத்தரங்குகள், நூற் கண்காட்சி ஆகியனவும் இடம் பெறுகின்றன. இவ்விழா சிறப்புற எனது வாழ்த்துக்கள்.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பிரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
வழங்கிய ஆசிச் செய்தி

பேரன்பு மிக்க பெருந்தகையீர்,

இந்து சமய, கலாசார இராஜாங்க அமைச்ச தமிழ் சாகித்திய விழா எடுக்க விருப்பதற்கு பேருவகை எய்துகிறோம். இதனை முன்னிட்டு ஒர் சிறப்பு மலரும் வெளிவருவது சாலம் பொருத்தமாகும்.

தமிழ் மொழியின் பாரம்பரிய அருமை, பெருமைகளை அறியாதவர் பலருள். தமிழ்க் கலாசாரம், தமிழர் நாகரிகம், இவற்றில் புதைந்துள்ள ஆத்மீக உண்மைகள், நம் பெருந்தியான சமயகுரவர் நற்றமிழ், இறைபக்தியின் மேம்பாடு. இன்னும் அநேக அரிய விடயங்களை எம்மக்கள் அறிந்து, உணர்ந்து கொள்ள இப்பெருவிழா நெறிவகுக்கும் என்பது தின்னனம்.

தமிழ் சனாதன மொழி. அதனை, அதன் இலியியை உண்டாக்கிய மூலகர்த்தர யார் என்பதனை அறியோம். வேதம் போன்று பறம் பொருளே முனிசிரேட்டர்களுக்கும், மகரிஷிகளுக்கும் நினைவுக் குறிப்பாக (சுருதி) அருளினார் என்பதே முடிவு. நாமே நம் மொழியைப் புகழ்வது சிறப்பல்ல. மேனாட்டுப் பேறுகுர்கள் இதன் சிறப்புக்களை ஏற்று, ஓர்ந்து, ஆராய்ச்சிகள் ஆற்றிவருவது எம்கு எத்துணை பெருமை! முக்கியமாகத் தமிழ் இளைஞர் உள்ளங்களிலே தமிழ் கற்க ஆர்வமும், தெய்வ உணர்வும், தெய்வ நம்மிக்கையும் வளர்வதைக் காண்கிறோம். எனவே இவ்விழிப்புணர்ச்சிகள் தமிழ் அன்னை மேன்மேலும் உயர் நிலை எய்தி எழிலோடு, இன்புற்று வாழ்வான் என்பதற்கறிக்கூடும்.

இவ்வைமைச்ச தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காக ஆற்றிவரும் அரும்பணிகளைப் பாடாட்டுகிறோம். உறுதுணை நிற்கும் அன்பர்கள் அனைவரையும், இவ்விழாவுக்குப் பிறநாடுகளிலிருந்து வருகை தரும் பேறுகுர்களையும் அன்போடு வழவேற்று வாழ்த்துகிறோம். வளர்க அவர் தொண்டு.

இவ்விழா இனிடே சிறப்புற நிறைவூற எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளின் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்து எல்லோருக்கும் எது உள்ளார்ந்த நல்லாசிகளை வழங்குகின்றோம்.

தமிழர் என்றோர் இனமுண்டு அவர்க்கோர் தனிக் குணம் உண்டு.
என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு, அன்பே சிவம்.

உள்ளே :

பக்கம்

01.	நவீன தமிழ்க் கவிதை - ஒரு புதிய அலை செ. யோகராசா	01
02.	மலையகத்தில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் சாரல் நாடன்	06
03.	விஞ்ஞானக் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும் ச. முரளிதான்	16
04.	சமூத்தில் பயில் நிலையிலுள்ள தமிழ் நாடக அரங்கியற் கலை (அறிமுகமும், பேணுதல் வளர்த்தல் சம்பந்தமாக சில ஆலோசனைகளும்) கலாநிதி சி. மௌனகுரு	20
05.	தோப்பில் முகம்மது மீரான்: தமிழ் நாவல் உலகில் ஒரு புதிய வருகை கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான்	31
06.	இலங்கையிலுள்ள நானாதேசி வணிகரின் வெண்கல முத்திரை : தனிச் சிறப்புடையதொரு தொல்பொருட் சின்னம் போசிரியர் சி. பத்மநாதன்	35
07.	இலக்கியச் செம்மல் விருது பெறுபவர்கள் - ஓர் அறிமுகம்	40
08.	சாகித்தியப் பரிசு பெறும் நூல்கள்	42
09.	பாராட்டும் சான்றிதழும் பெறும் தமிழ்மணிகள்	43

நவீன தமிழ்க் கவிதை :

ஒரு புதிய அலை

செ. யோகராசா, எம். ஏ.
வாரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்

ஞாத்தாழ, கடந்த பத்தாண்டுகளாக, இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதையுலகினுள் புதியதொரு அலை வீசிவருகின்றது. இங்கு நாம் கூற விழைவது, ஜோராப்பிய நாடுகள் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், நோர்வே, நெதர்லாந்து, சவிர்ச்சலாந்து, டென்மார்க், பிரித்தானியா) கண்டா அவுஸ்திரேவியா ஆகியவற்றிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் பிரசரமாகும் கவிதைகள் பற்றியாம். இவைபற்றி இலக்கிய ஆர்வலர் பலரும் அறிந்திருப்பாரென்று கூறமுடியாது. இதற்கான வாய்ப்பு அரிதாகும். ஆதவின், இத்தகைய புகலிடக் கவிதைகள் பற்றிய சருக்கமான அறிமுகமும் விமர்சனமும் அவசியமாகின்றது. இதற்குமுன், புகலிடச் சஞ்சிகைகள் : தோண்றுவதற்கான பின்னணிபற்றிச் சருக்கமாக நினைவு கூர்வது பயனுடையதாகும்.

இலங்கைத் தமிழரின் புலப் பெயர்வு நீண்ட வரலாறுடையது. வெவ்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் காலந்தோறும் நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. இவைபற்றிவிரிவாக ஆராய ஏற்ற இடம் இதுவன்று. முன்னேய காலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, என்பதுகளிலிருந்து இளைஞர்கள் பலர் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்களது இலக்கிய வேட்கை, புகலிட அனுபவங்கள், பலவித சுதந்திரங்கள், தொழில்நுட்ப வசதிகள், பொருளியல் நெருக்கடியின்மை, தாயகத் தொடர்பு என்பன புகலிடச் சஞ்சிகைகள் பெருமளவு வெளிவர வாய்ப்பளித்தன. ஜேர்மனியிலிருந்து, தூண்டில், புதுமை, சிந்தனை, சமர், தேவீ; நோர்வேயிலிருந்து சக்தி, சுவடுகள்; பிரான்சிலிருந்து ஓசை, பள்ளம்; சவிர்ச்சலாந்திலிருந்து மனிதம்; இங்கிலாந்திலிருந்து பனிமலர்; கண்டாவிலிருந்து தேடல், காலம், பார்வை, நான்காவது பரிமாணம்; அவுஸ்திரேவியாவிலிருந்து மரபு, அக்னிக் குஞ்ச போன்றனவும் கவிதைத் தொகுப்புகளும் வரலாயின. (துருவச்சுவடுகள், கவிதைச் சோலை, இரண்டாவது பிறப்பு, காலத்தின் பதிவுகள்.)

மேற்கூறியவற்றில் வெளிவந்த - வெளிவரும் புகலிடக் கவிதைகள் நவீன தமிழ்க் கவிதையில் எத்தகைய செல்வாக்கினைச் செலுத்துகின்றன? இவ்விதத்தில், கவிதைப் பொருள்பற்றி முதலில் கவனிக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

புகலிடக் கவிதைகளுள் ஒருவகையானவை, அரசியல் சார்பான கவிதைகளாகும். இன்னொருவிதமாகக்கூறின், இலங்கை அரசியல் நிகழ்வுகள், போக்குகள் பற்றிய விமர்சனக் கவிதைகளாகும். இவ்விதத்தில் யாவருமிந்த சேரன் தொடக்கம், சிவம், செழியன், சுகன், முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவார். ஆயினும் இவர்கள் அனைவரையும் விஞ்சியவர்களாக, அ. கந்தசாமி, கி. பி. அரவிந்தன், அருந்ததி ஆகியோர் இன்று அரங்கேறியுள்ளனர்.

அங்கதம் அரசியல் கவிதைகளுக்கு ஏற்படுடையது என்பதனை இவர்கள் சிலரது கவிதைகள் எடுத்துரைக்கின்றன. தமிழ்மாறன் எழுதிய 'ஸழமும் அப்பழும்' குறியீட்டுப் பாங்கானது. சுகன் எழுதிய 'கவிங்கத்துப் பரணி'யும், ஜயகரன் எழுதிய 'தாண்டவு'மும் சிந்தனையைத் தூண்டும் படைப்புகளாகும். ஆயினும், அரசியல் விமர்சனம் கவிதையாகும்போது கவித்துவம் சற்றுக் குன்றிவிடுவதும், பிரசாரத் தொளி புகுந்துவிடுவதும், மொழியாட்சி மழுங்கிவிடுவதும் அமுத்தப்படவேண்டியவை. எவ்வாறாயினும், நவீன தமிழ்க் கவிதையுலகிற்கு இப்பொருள் புதிது என்பதில் ஜயமுண்டோ?

இன்னொரு வகைக் கவிதைகள், தாய்நாடு பற்றிய ஏக்கங்கள், தாய்நாட்டு நிகழ்வுகள் பற்றியன. இவற்றுள் வ. ஜி. ச. ஜெயபாலன், ராகவன், தமயந்தி, ஹம்சத்வனி, இளவாலை விஜேந்திரன், தீரன் முதலானோர் கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள்ளும் புகவிட நாட்டுச் சூழலை வெளிப்படுத்துவன என்ற விதத்தில் வ. ஜி. ச. ஜெயபாலன், ராகவன், கவிதைகள் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியனவாகும். ராகவன் கவிதைகளில் வ. ஜி. ச. ஜெயபாலனின் பாதிப்புக் காணப்படுகிறது.

மற்றொருவகைக் கவிதைகள், புகவிட அனுபவங்கள் சார்ந்தவை. இவ்வனுபவங்கள்-நிறவேறுபாடு, அந்நியமானநிலை, அகதிமுகாம் வாழ்க்கை, தொழிலகம், இயந்திர வாழ்க்கை என்பனவாக - பல்வகைப்பட்டவை. ஆனந்த பிரசாத் சம்பு, ஜயகரன், தம்பா, ராகவன், அருந்ததி, நாடோடி ஆகியோர் கவிதைகள் இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாகவுள்ளன. ஆனந்த பிரசாத் எழுதிய "Academic" இன் ஆதங்கம்" என்ற கவிதையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு

“நானுாறு பாகை நரகக் கொதிநிலையில்
தானுாறி வருகின்ற பீங்கானும் கோப்பைகளும்
முக்காலுந் தானுணர்ந்த முனிவர்கள் தாம் வளர்க்கும்
அக்கினியின் கர்ப்பத்தில் அவை சுத்தமாகிவர,
கையாற் தொடமுடியாக் கருமம் பிடிச்ச கொதி
மெய்யாலும் சூடேறி மெலிகின்ற நேரத்தே
குளிர்ப்பதன அறையினில் குதாகலந்தான் - பழவகைகள்
தளிரிலைகள் திண்று தாகம் தணித்திடலாம்.
குக்கரின் பேயறுவை குறிப்பறிந்து சிரித்தாலோ
அற்புதமாய் ஓருணவு அன்பளிப்பாய் வீற்றிருக்கும்.
சற்றே இளைப்பாறி சலாட்டையோர் கைபார்த்து
மீண்டும் உயிர்பெற்று மெசினருகே போனாலோ
கோப்பை நிறைந்து குவிந்து வழிந்திருக்கும்.
சாப்பிட்ட யாவுமே சடுதியில் மறைந்துவிட
தட்டிற் கிடப்பதைத் தட்டிவிடும் போதெல்லாம்
பட்டப் படிப்பின் சான்றிதழ்களாய்த் தெரியும்”

இக்கவிதை கவித்துவரீதியில் சற்றுக் குன்றியிருந்தாலும் அனுபவம் புதிது அல்லவா?

ஏலவே இலங்கைக் கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள சில விடயங்கள் - பெண் விடுதலை, சமத்துவம் என்பன - செழுமை பெறவும், புகவிட அனுபவங்கள் வாய்ப்பளித்துள்ளன. இவ்விதத்தில் மைத்ரேயி, கவிஸ்ரா இராஜநாயகம், ந. சீந்திரன், கல்யாணி ஆகியோரின் படைப்புகள் குறிப்பிட வேண்டியனவாகும்.

புகலிடக் கவிஞர்களின் பார்வை அகன்று சர்வதேச விவகாரங்கள், நவீன தொழில்நுட்ப விளைவுகள் பற்றிப் பாடவும் தூண்டியுள்ளன. முன்னதற்கு ராகவன், ரமணன், சித்தி ஆகியோர் படைப்புகள் எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. சராணிலுள்ள ஹலப்ஜா நகரில் சராக் நடத்திய தாக்குதல்பற்றி (1988) ராகவன் எழுதிய கவிதையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

“இன்றாவது போர் நீங்கி
அமைதி பிறக்கட்டும்.
அல்லாவே
பள்ளி வாசவில்
தொழுகை நடாத்திய
அந்த மனிதர்களும்
இறந்தே போயினர்.
ஹலப்ஜா நகரில் -
இரத்தத்தை உறைய வைக்கும்
மரணத்தின் ஓலம்.
விஷக் காற்றின் உட்புகலால்
மனித ஜீவன்கள்
முச்சத் திணறி
நெஞ்சடைபட்டு.....
எனினும்
அந்த மூல்லாக்களும்,
மனித குலத்தின் விரோதிகளும்
அதிகார வெறியோடு
போரினைத் தொடர்வர்.
தேங்கவை தரும்
பேர்ச்சம் பழங்களைச்
சமந்தபடிக்கே
சச்ச மரங்கள்
நிழலை விரிக்கும்.

குழறும் நெஞ்சை
அடக்கிய படிக்கே
நம்பிக்கையோடு
பாட்டி சொல்வான்
“உன் அப்பனும்
அம்மையும்
இறந்துவிட்டனர்.
எனினும் நான்
இன்னும் வாழ்வேன்
அந்தப் பிசாக்களுக்குப்
பாடம் புகட்டத்தான்
நீயுள்ளாயே என்செல்வமே”.

மனித நேயத்தின்
உன்னத மறியா
அந்த மூல்லாக்களும்
அதிகார வெறியர்களும்
இன்னும் தீர்க்கமாய்ப் போரினைத்
தொடர்வர்.
எதிரில் தோண்டப்படுகின்ற
சவக்குழிகளை அறிந்திடாமட்டு”

இவ்வாறே, சராணிய பயணிகள் விமானத்தைத் ‘தவறுதலாக’ அமெரிக்கா கட்டு வீழ்த்தியதுபற்றி (1988) ரமணன் எழுதிய ‘ரம்போ’வும், எரித்திரியா பற்றிச் சித்தி எழுதிய ‘எரித்திரியாவும்’ அமைகின்றன. இத்தகு கவிதைகள் எழுதுவதற்கும் ஒருவிதத்தில் புகலிட வாழ்க்கைச் சூழலே காரணமென்பதில் தவறில்லை. சூழல் மாசடைதல்பற்றிக் காங்கேசன் கோவிந்தகுமார் எழுதிய ‘பூமிப் பந்து’ என்ற கவிதையும் இத்தொடரில் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியது.

புகலிட நாடுகளின் புறச் சூழல் மேற்கூறிய கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளமை அரிது என்பதையும் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல, வ. ஜ. ச. ஜெயபாலன், ராகவன் ஆகியோர் கவிதைகள் ஓரளவு விதிவிலக்கானவை. ஜெயபாலன் எழுதிய ‘பைன் மரக்காட்டில் ஒரு இலையுதிர் காலத்து மாலைப்பொழுது’ பாராட்டத்தக்கது. பயன் கருதி கவிதை முழுமையாகத் தரப்படுகிறது.

“இது கோடை நாட்களில் எனை மகிழ்வித்த
 சோங்ஸ்வன் ஏரியா?
 காணுமிடமெலாம் ஏன் குளிர்ந்த சோகம்?
 பசுமையாய்ச் சிரித்து வருக என்னும்
 கலகலப்பான் ‘பீச்’ மரங்கள் இன்று
 மஞ்சள் கன்ணீர் மெளனமாய் உதிர்ப்பதேன்?
 பாதை மருங்கில் பள்ளிச் சிறுவர் போல்
 வெண்பல் துலங்க முறுவலித் திருந்த
 ‘டெய்சிகள்’ எல்லாம் எங்கே மறைந்தன?
 சொல்க சோங்ஸ்வன் நிகழ்ந்தது என்ன?
 சொல்க பீச் மரங்களே நிகழ்ந்தது என்ன?
 மஞ்சள் கொண்டு மரஞ்செடி கொடிகளில்
 காலம் எழுதிய சேதிதான் என்ன?
 ‘இன்றுமில்லை’ என்றன பைன்’கள்
 வைக்கிங்வீரர் கை சட்டிகள் போலே
 விறைப்பாய் நின்ற பைன் மரக் காட்டை
 வியப்புடன் பார்த்தேன்.
 ‘அதோ பார் அந்த நோர்வேக் கிழவனை!’
 பைன் பேசியது :
 “அன்று தனது இளமை நாட்களில்
 கண்ணுள் விழுந்த நிலக்காரித் துகள்போல்
 கிட்லரின் படைகட்டுத் தொல்லையாய் வாழ்ந்தவன்
 இன்று இந்த இலையுதிர் நாட்களில்
 கோடையில் இருந்த அதே குதுாகலத்துடன்
 தனது பேத்தியின்
 பனிச் சறுக்கிகளைப் பழுது பார்க்கின்றான்.
 இப்போது சொல்க, ஏதும் நிகழ்ந்ததா?
 என்றும் போலவே உயிர்த் துடிப்போடு
 இன்றும் உள்ளது வாழ்வு.
 வானைத் துளாவி ஒளியைத்தேடும்
 பைன் மரக் காட்டை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்
 புரிந்தது என்று புன்னகை பூத்தேன்.

ஆழ்ந்து நோக்குமொருவர், ஜெயபாலன் கவிதைகள் ஒரே பாணியில் அமைகின்றன என்று எண்ணவுங்கூடும். ஜெயபாலன் எழுதிய ‘இலையுதிர் கால நினைவுகள் 1989’ பரவலாக அறியப்பட்ட (அன்மையில் ‘கனவு’ இலங்கை இதழிலும் மறுபிரசரமாகியுள்ளது) படைப்பாகும். ஆதலின், கவிதை இங்கு எடுத்தாளப்படவில்லை. இக்கவிதையின் சிறப்பியல்புகளுள் ஒன்று, துருவப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த ‘மக்பாய்’ பறவை ஒரு குறியீடாக இடம்பெறுவது. குளிர்காலத்திலுங்க கூட இடம்பெயராத மக்பாய் பறவை, புலம் பெயர்ந்தான் ஒருவனுக்கு தீக்கோல்போல் சொல்லால் குறிபோடுகிறது.

“உனக்கெப்படிப் புரியும்?
 துருவத்துப் பறவைகளே தேடுமுந்தன் தாய்நாட்டை
 வழிப்போக்கன்
 குன்றி மண்ணைத் தட்டுவதுபோல்
 தட்டிவிட்டு வந்தவன் நீ”

புதிய படிமம், புதிய உவமை என்பனவும் அமைகின்றன.

“வானில் ஒரு பரதேசிபோல்
 குளிர்ந்துபோன குரியனின் பரிதாபம்:
 மண்ணில்
 மஞ்சளாய்த் தலைநரைத்த மரங்களின் கீழ்
 பொன்னாய் இறக்கைத்து
 வண்ணத்துப் பூச்சியாய்ப் பகட்டி
 ‘பேர்ச்’ இலைப் பழுத்தல் ஒன்று
 புயலில் தரையிறங்கும்
 ஒரு புது அகதி வந்தது போல்”

இத்தியாதி பண்புகள் புகலிடக் கவிதைகளில் பரவலாக அமைய வேண்டும். அத்துடன், புகலிட வாழ்க்கை அனுபவங்களும் முதன்மைபெற வேண்டும். இவ்வாறு அமையும்போதுதான், புகலிடக் கவிதைகள் நல்ல தமிழ்க் கவிதைகளுக்கு வழங்கும் புதிய பரிமாணம் காத்திரமானதாக அமையும்!

“இன்னவைதாம் கவி எழுத
 ஏற்ற பொருள் என்று, பிறர்
 சொன்னவற்றை நீர் திருப்பிச்
 சொல்லாதீர் ! சோலை, கடல்,
 மின்னல், முகில், தென்றலினை
 மறவுங்கள் ! மீந்திருக்கும்
 இன்னல், உழைப்பு - ஏழ்மை உயர்வு
 என்பவற்றைப் பாடுங்கள்”

மஹாகவி

மலையகத்தில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள்

சாரல் நாடன்

தமிழ் மொழியில் நூல் வெளியீடுகள் சர்வதேச துறத்தை எட்டும் அளவுக்கு வளர்ந்து வருகின்றன. தமிழகத்தோடும், தமிழ் நூல் வெளியீடும் மாஸ்கோ, மலேசியா, சிங்கபூர் ஜூவிய நாடுகளோடும் ஒப்பிடுதையில் இலங்கையில் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் இன்னும் ரின் தங்கியே இருக்கின்றன.

ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின்னரே இலங்கையில் அச்சில் நூல்கள் வெளியாயின.

நூல் வெளியீட்டுத்துறை

நூல் வெளியீட்டுத்துறை தனிமனித் துறைப்பாலும், அறிவாலும் மாத்திரம் செயல்படுத்தக்கூடிய ஒன்றல்ல. நிறைந்த அளவில் பண்முதலீடு தேவைப்படுகின்ற துறையாகும். இதற்கும் மேலாக இலக்கிய அறிவும், மன அர்ப்பனமும், நேர ஒதுக்கீடு செய்யும் வசதியும் படைத்தவர்களாலேயே இத்துறையில் நீடித்த வெற்றி காணமுடியும்.

மிறநாடுகளில் நூற் பிரசுரம் வர்த்தக நோக்கில் இலாபம் தரும் தொழிலாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். இத்தகு வளர்ச்சியைச் சில தமிழக பிரசுராலயங்கள் அடைந்துள்ளன என்பது பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

இலங்கை சனத்தொகையில் இருபத்தைந்து சத வீதத்தினர் (1981 குடிசன மதிப்பீடு இல. தமிழர் 12.6%, இந்திய தமிழர் 5.5%, இல்லாமியர் 7.1%) தமிழ் பேசுவாராக இருந்தும் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோரின் எண்ணிக்கை குறைந்தே உள்ளது. தமிழ் நூல்கள் வெளிவருவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளால் தாம் “வெகுசன தொடர்புச் சாதனங்களின் மூலம் தமது படைப்புகளை வாசகர்களிடம் சமர்ப்பித்து விடும் எழுத்தாளர்கள்” இலங்கையில் பெருகிக் காணப்படுகிறார்கள்.

இந்த நிலையில், மலையகத்தில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் குறிப்பிட்டுக் கூறுமளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை என்பது கண்கூடு. எனினும் மலையகப் பிரதேசத்தில் காலத்துக்குக் காலம், நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது இன்னும் பலரும் அறிய வேண்டிய உண்மையாகவுள்ளது.

மியதேச பாதுகாப்பு இல்லாத இடத்தில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும், வளத்துக்கும், வரலாற்றுக் கிறப்புக்கும் ஏதுவாக அமையும் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பெருமை இலங்கையில் மலையகத்துக்கு உண்டு என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்க மிக முக்கியமானதோர் உண்மையாகும்.

ஆரம்ப வெளியீடுகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உலகின் பல பாகங்களிலும் மாறுதல்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. சிந்தனையாளர்கள் தோன்றலாயினர். உரக்கச் சிந்திப்பவர்களுக்குப் பத்திரிகைகளும், நூல்களும் ஊடகமாக அமைகின்றன. இந்த மாறுதலின் தோற்றும் மலையகத்தில் முதன்முதலாக 1918 ஆம் ஆண்டு வெளிப்பட்டிருப்பதற்கான ஆதாரம் கிட்டியுள்ளது.

“கும்மியோ கும்மி கோப்பிக் காட்டுக் கும்மி” என்ற தலைப்பில் ஓர் நூல் வெளிவந்தது அந்தாண்டிலாகும். இருபத்து நான்கு பக்கங்களில் 5,000 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் விலை இருபத்தைந்து சதமாகும். கண்டியிலிருந்து வெளியான அந்த நூலின் ஆசிரியர் பி. வில்சன் என்பவராவர்.

“பஞ்சக் கொடுமைச் சிந்து” என்ற பெயரில் ஏ. ஆர். முத்தழுகுதாஸ் என்பவர் 1919 ஆம் ஆண்டு பன்னியெண்டு பக்கங்களில் ஒரு பாடல் நூலை வெளியிட்டார். இருபத்தைந்து சதத்துக்கு வெளியான அந்த நூல் ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. பன்விலையிலிருந்து இது வெளியானது.

“மாத்தளை பன்னாகம்” என்ற பெயரில் பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் 1923 ஆம் ஆண்டு மடுவல்கையிலிருந்து வெளியானது. ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. அதற்கும் இருபத்தைந்து சத விலையே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கண்டி இராசதானி ஆங்கிலேயர் வயப்பட்டதன் மின்னரும், தமிழ் மொழியும் தமிழ்க் கலையும் கண்டியச் சுற்றாடலில் நீடித்திருந்தது என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள உண்மையென்பதும், தற்கால நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கும் அந்தச் சுற்றாடலே பெரிதும் உதவியுள்ளது என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கன. மலையகத்திலிருந்து வெளிவந்த கங்காணி என்ற முதல் மாத சஞ்சிகையும், 1929 ஆம் ஆண்டு கே. பாலச்சந்திரன் என்பவரை ஆசிரியராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் கொண்டு கண்டியிலிருந்து வெளியாகியுள்ளது என்பதும் மனதிற் கொள்ளத்தக்கது.

ஏற்குறைய இக்காலப் பகுதியில்தான் தென்னிந்தியாவில் கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியர் தமது ஆக்கங்களை நூலுக்குவில் கொண்டுவரும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். தமிழ் வளர்ப்புப் பண்ணை மூலம் தான் அனுப்பிய சுற்றறிக்கையில் (21 டிசம்பர் 1918),

1. தமிழர் சென்று குடியேறியிருக்கும் வெளித் தீவுகளில் தமிழ் வாசிப்பவர்களின் ஜனத் தொகை அதிகரிப்பதையும், அவர்களுக்கு நூல்கள் தேவையாயிருப்பதையும்,

2. ஒவ்வொரு நூலிலும் பத்தாயிரம் பிரதிகளாவது அச்சிடப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும்,

3. நூலின் விலை - ஏழை, எனியவர் உடப்பட சுலப ஐங்களுக்கும் வாங்கும்படியான அரை ரூபாவுக்கும் குறைந்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தையும் - தனது நண்பர் பாலி கூ. நெல்லையம்பருக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

கடல் கடந்த தீவுகளில் தமிழ் வாசிப்பவர்களுக்கு நூல்கள் தேவையாயிருந்த இக்காலத் தேவைக்கு ஈடுகொடுக்கும் முயற்சியாக 1914 ஆம் ஆண்டு தென்னாமிரிக்காவில் மாதாமணிவாசகம் என்ற தலைப்பில் பாரதியாரின் பாடல்கள் அச்சிடப்பட்டன.

இந்த உண்மைகளின் பின்னணியில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்த காலத்தில் இலங்கை மலையகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகுந்தவைகள்தாம் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு நூல்களை வெளியீட்ட மி. வில்சன், ஏ.ஆர். முத்தமுகுதாஸ் என்பவர்கள் மலையகத்து நூல் வெளியீட்டு முன்னோடிகளாகக் கருதப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களது வெளியீடுகள் இந்த மக்களின் கவலையைப் பற்றியும், இவர்களது வாழ்க்கை நிலையைப் பற்றியும் அமைந்திருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்க இன்னோர் உண்மையாகும்.

அச்சக வெளியீடுகள்

1925 க்குப்பிற்கு நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு மலையகத்தில் பலமான தளம் அமைத்துக் கொடுத்தவர் கோ. நடேசய்யர் என்பவராவார். பிரசுரத் துறையில் அவர் ஆற்றியிருக்கும் சாதனைகள் இன்றும் நமக்குப் பிரமிப்பட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. தென்னிந்தியா, மலேசியா, பர்மா, ரங்கன், அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் அவருக்கிருந்த பத்திரிகைக் கொண்டு நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் அவருக்கு உதவியாக அமைந்தன. இலங்கையின் முதல் தமிழ்த் தினசரியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் பெற்றியும் அவருக்குக் கிட்டியமைக்கு இத்தொடர்புகளே உதவின.

இவர் இலங்கைக்கு குடியேறிய பின்னர் ஒன்பது தமிழ் நூல்களையும், இரண்டு ஆங்கில நூல்களையும் எழுதிப் பிரசுரித்தார். இவைகளுள் அழிய இலங்கை என்ற நூல் இந்தியாவில் அச்சிடப்பட்டது. மலையகத்தில் அட்டன் நகரில் கணேஸ்மிரஸ், சகோதரி அச்சகம் என்ற இரு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி, தனது மனைவியை வெளியீட்டாளராகக் கொண்டு இவைகளை இவர் வெளியீட்டிருந்தார். இவைகளுள் நடுநிதிப்பதியின் நாக வாழ்க்கை என்ற நூல் 226 பக்கங்களில் இரண்டு ரூபா விலைக்கு அச்சிடப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. 1933 இல் வெளியான இந்த நூல் பிரசுரத்துறையில் ஒரு சாதனையாகும்.

இவற்று தொழிலாளர்களின் கடமைகளும் உரிமைகளும் என்ற நூல் ஐம்பதாயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.¹ இலங்கையில் இதுவரை வேறு தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவரின் நூல் இத்தனைப் பிரதிகள் அச்சிடப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. நடேசய்யரின் மனைவி மீனாட்சியம்மையும் ஒர் இலக்கியகர்த்தா ஆவார். 1931 இல் அவற்று படைப்புகள் இந்தியத் தொழிலாளர் துயர சிந்து என்ற தலைப்பில் இரண்டு பாகங்களாக வெளிவந்தன. வெளியீட்டாளராக டி. சண்முகம் என்பவரின் பெயர் காணப்படுகின்றது. இவற்று இன்னொரு படைப்பு இந்தியர்களுது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை என்ற தலைப்பில் 1940 இல் வெளியானது. இவை அனைத்தும் அட்டன் சகோதரி அச்சக வெளியீடு.

சிறு பிரசுரங்கள்

முப்பதுகளில் மலையகத்தில் வாழ்ந்த பலருக்கும், வாசிப்பதற்குத் தமிழ் நூல்கள் நிறையவே கிடைத்தன. பாரதியார், நாமக்கல் கவிஞர், பாஸ்குதாஸ், வேதநாயகம் பிள்ளை, சங்கரதாஸ் கவாமிகள், உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயர் ஆகியோரின் படைப்புகள் இவைகளில் குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும், 1939 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்குமிடையில் பிரயாணம் செய்வதில் தங்குதடை எதுவும் இருக்கவில்லை. “கதிர்காமம், சிவனொளிபாத மலை என்று புண்ணிய யாத்திரை மேற்கொண்ட இந்தியத் தமிழ்க் கவிராயர்களும், புலவர்களும், வித்துவான்களும் பிராமியக் கலைகள் செழித்துப் பிரவுவதற்கும், இலக்கியம் வேர் ஊன்றுவதற்குமான வித்துக்களை இட்டுச் சென்றனர். சிறும்பாகம் பாரதியாரின் கவிதைகளையும், பின்பற்றி சிவனொளிபாதம், கதிர்காமம் ஆகிய ஸ்தலங்களைப் பற்றியும்; போதனை, ரதாளை, நுவரெலியா ஆகிய நகரங்களைப் பற்றியும் பாடல் நூல்கள் வெளிவந்தன.” என்று மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார்?

பாடல்கள் இயற்றுவதற்கு நிறைந்த கல்வி அறிவு தேவையில்லை. உணர்வுகளின் வெளிப்பாடே பாடல்களாக வெளிப்படும். அவ்வாறான பாடல்களை அச்சில் கொண்டு வருவதற்கு மேலதிக முயற்சிதேவை. துணியும், தொடர்பும், அநுபவமும் மிகுந்த சாதாரண தமிழ் அறிந்தவர்கள் இவ்விதப் பாடல்களை இயற்றி அச்சில் கொண்டு வந்தனர்.

பெரும்பாலான வெளியீடுகள் நான்கு பக்கங்களில் பத்து சதவிலைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன. ஆயிரம், அல்லது இரண்டாயிரம், சிலவேளை ஐந்தாயிரம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. ஒருசிலர் 32 பக்கங்கள் வரையிலான பாடல் புத்தகங்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

இவைகள் பெரும்பாலும் பஜனைப் பாடல்களாகவும், கும்மிப் பாடல்களாகவும், கதிர்காமப் பயணத்துக்கான வழி நடைச் சிந்தாகவும், சிவனொளிபாத பயணப் பாடல்களாகவும் அமைந்தன. எனினும், சமுதாயத்தில் அவ்வெப்போது ஏற்பட்ட அதீத சம்பவங்களான கொலை, மதுக்கொடுமை, பஞ்சம் பற்றியதாகவும் அமைந்திருந்தன.

இங்கு மக்கள்படும் திண்டாட்டம் குறித்தும், இந்தியாவிலிருந்து ஜவஹர்லால் நேருவும், மகாத்மா காந்தியும் விஜயம் மேற்கொண்டபோது பாடியதாகவும் அமைந்திருந்தன.

இந்திய தேசிய உணர்வின் பிரதிபலிப்பாகவும் சில வெளியீடுகள் அமைந்திருந்தன. இத்தகைய பாடல்கள் மலை நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும், தோட்டங்களில் வாழ்வர்களினரால் வெளியிடப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் இவ்விதம் பாடல் நூல்களை வெளியிட்டதோடு அமையவில்லை. அவைகளை மக்களிடம் விற்பனை செய்து பாடவும் செய்தனர். என்பதும், மக்களின் மனோ ஏழுச்சிக்கு நேரடியான காரணிகளாக இருந்தனர் என்பதும் சிறப்பிட்டுக் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சமாகும். இந்தக் காலப் பகுதியில்தான் புதுமைப் பித்தன் தமிழகத்தில் பிரகாசிக்கின்றார். 1933 இல் அவரது முதல் சிறுகதை வெளிவந்தது. 1934 இல் துன்பக்கேணி என்ற இலங்கை தேயிலைத் தோட்ட மக்களைப்பற்றிய சிறுகதையை அவர் எழுதினார்.

மலையகத்தில் சிறு சிறு பிரசுரங்களில் கவனம் காட்டியவர்கள் புதுமைப்பித்தனைப்போல சமூக உணர்வு பெற்றிருக்காவிட்டாலும் வெறும் கற்பனைக் கலைஞர்களாக இருக்கவில்லை என்பதை, காலத்தின் தேவைகளுக்குக் காது கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை, தமது பிரசுரங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

நூலாசிரியரின் வெளியீடுகள்

நடேசய்யருக்குப் பின்னர் மலையகத்தில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் மீண்டும்சாதனங்புரிந்தவர்களாக எம். ஏ. அப்பாஸ், டி. எம். பீர்முகமது என்ற இருவரைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் சொற்பகாலமே வாழ்ந்த எம். ஏ. அப்பாஸ் (1953 - 1959) வெளியிட்ட நூல்கள் பற்றிப்பட்டுவெனவாக அமைந்திருந்தன. ஒயே ஆண்டில் நான்கு பதிப்புக்கள் வெளிவருவது பற்றிப்பட்டும் நிகழ்ச்சிதான். (கள்ளத்தோணி 1953 ஜூன்/ஜூலை/ஆகஸ்ட்/செப்டம்பர்) இந்த நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொள்வதற்கு மறைந்த கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் இலங்கை வந்திருந்தார். இந்த நூலுக்கான மதிப்புரையில் “உலகத்துக்காக மனிதன் எழுதிய நூல்” என்று குறிப்பிட்டுப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

தென்னிந்தியத் திருநெல்வேலி ஜில்லா ஏர்வாடி வாசியான எம். ஏ. அப்பாஸுக்கு பலவிதத்தில் அச்சகத் தொடர்புகள் இருந்தன என்றபோதும் “புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், துண்டுப் பிரசரங்கள், சினிமாக்கள், காட்டாற்று வெள்ளாம் போல பெருக்கெடுத்தோட வேண்டும்” என்று அவர் ஆசைப்பட்டது (கள்ளத்தோணி - பக்கம் 13) இன்னும் கனவாகவேதான் உள்ளது. இவர் எட்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரைப்போலவே - தமக்கிருந்த இந்தியத் தொடர்பையும், இந்திய தி. மு. க. தொடர்பையும் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்தியவர். டி. எம். பீர்முகமது அவர்கள் ஆவார்.

அவரது மேடைப் பேச்சுகள் அவ்வெப்போது பிரசரங்களாக வெளியாகின. மேடைப் பேச்சுப் பாணியில் எழுதப்பட்ட நூல்களும் வெளியாகின. கொழும்பு நல்வழிப் பதிப்பகம் இதற்கு உதவிற்று.

மேற்குறித்த இத்தனை வெளியீடுகளும் தனி மனித உந்துதலாலும், உழைப்பாலும் வெளியானவைகள். நூலாசிரியர்களே முயன்று நின்று தமது படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்த முதல் கட்டமாகும்.

இதற்கடுத்த கட்டமாக, பதிப்பாசிரியராக இருந்து நூல் வெளியீட்டுத் துறைக்கு உழைத்தவர்களில் முதலில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் ஆத்மஜோதிப் பதிப்பகம் நா. முத்தையா அவர்களாவார்.

1983 இல் இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரப் பாதிப்புவரை வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்ட இப்பதிப்பகத்தின் மூலம் 1953 லிருந்து சிறுகதை, நாடகம், குறுநாவல், கவிதை, பாடல், கட்டுரை என்று இலக்கியத்தின் சகலதுறை சார்ந்த நூல்களும் வெளியாகியுள்ளன. மலையகத்தின் பெண் எழுத்தாளரின் முதல் குறுநாவலான காந்தியத்தில் மலர்ந்த வாழ்வு (சிவபாக்கியம் குமாரவேல் எழுதியது) இந்தப் பதிப்பகத்திலேயே 1962 இல் வெளியானது.

ஜம்பதுகளின் பின்னர்

நூல் வெளியீட்டுத்துறையில் ஜம்பதுகளின் பின்னர் பெரும் பங்காற்றிவரும் பணியினை வெற்றிகரமாகச் செய்துவருவது கல்லூரின்னை தமிழ் மன்றம் ஆகும். ஆரம்பகாலத்தில் கலா நிலையம் என்ற பெயரில் இது இயங்கியது. இரண்டின் பிரசர

நிர்வாக வேலைகளுக்கும் தொடர்ந்து பொறுப்பாக இருப்பவர் எஸ். எம். ஹனிபா அவர்கள் ஆவார். 1953 ஆகஸ்டில் ஆரம்பித்து 1956 வரை நாலு நூல்களை வெளியிட்டதன் பின்னர், அடுத்த இருபதுதாண்டு காலம் செயலறிறிருந்த இந்தப் பிரசர சபை, 1976 க்குப் பின்னர் மீண்டும் செயற்படத் தொடங்கி முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் இன்று வெளியிட்டுள்ளது. இந்த வெற்றிக்குச் சகல ஏழ்த்தாளர்களுக்கும் சந்தர்ப்பமளித்தது ஒரு காரணம் என்று கருதப்படுகின்றது. (இலக்கியவிருந்து எஸ். புன்னியாமீன்) நூல் வெளியிட்டை வணிக முறையிலும் நடாத்தலாம் என்பதைச் செயல்படுத்திக் காட்டியது இந்த மன்றமேயாகும். சாரணாகையும், எம். வி. எம். சுப்பைர், ரிஸாயா ஆப்தீன், அல் அஸ்மத், நீயீமா சித்திக். ஏ. வி. பி. கோமஸ் ஆகியோர் நூலாசிரியர்களாகப் பரிணமித்தது இந்த மன்றத்தின் வெளியீடுகள் மூலமேயாகும்.

கலைமன்றம் என்ற அமைப்பின் மூலம் தனது பல நூல்களை எஸ். அமிர்தநாதர் வெளியிட்டார்.

மலையகத்தில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் / தனது நூல்களை வெளியிடும் அக்கறையெதுவுமின்றி பிற இலக்கிய கர்த்தாக்களின் நூல்களை வெளியிடும் பணிகளைச் செய்தவர்களின் பங்கு மூன்றாவது கட்டமாகும்.

இதை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் மு. கு. சுமக்குமார், எஸ். எம். கார்மேகம் என்பவர்களாவர். குறிஞ்சிப்பு கவிதைத் தொகுதியும் கதைக் கனிகள் சிறுகதைத் தொகுதியும் இவ்விதமே வெளியாகின. அறுபதுகளில் பீறிட்டெழும்பிய மலையக இலக்கிய உணர்வின் வெளிப்பாட்டு அத்தாட்சியாக இந்த இரண்டு தொகுதிகளுமே விளங்குகின்றன.

குறிஞ்சிப் பண்ணை என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்பை 1969 இல் தோற்றுவித்த எஸ். மல்லிகைக்காதலன், தாயகம் என்ற, சிக்கன் ராஜாவின் குறுநாவலையும், தூவானம் என்ற வெளிமடை குமரனின் கவிதைகளையும் வெளியிட்டு வைத்தார். “மலைப் பிராந்தியத்தில் தோன்றியுள்ள இலக்கிய வளர்ச்சியை நிர்ணயிக்க, நூல்கள் வெளிவராமையே காரணம் என்று பல மட்டங்களில் கூறப்படுகின்றன. இதை நிவர்த்திக்கும் முயற்சியே இது” என்று மக்கள் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிட்டிருந்தார். (தாயகம்)

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உடல் உழைப்பாளர்களாகவே வாழ்வு நடத்திய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சிலர் கல்வியில் சிறந்து உயர் கல்விபெறும் பொருட்டும், பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரியும் பொருட்டும் உள்ளான புதிய சூழ் நிலைகள் - மலையகம் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் மின் தங்கிக் கிடக்கும் உண்மையைத் தூலாம்பரமாக உணர்த்துவதற்கு உதவின. பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளிலும், இன்னரிற தொகுதிகளிலும் இடம்பெறும் ஏழ்த்துக்களோடு வாளாவிருக்க விரும்பாத மனோபாவத்தில் - யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் விரிவரையாளராகப் பணியாற்றிய மு. நித்தியானந்தன் முனின்று 1979இல் நல்லூரிலிருந்து வைகறை வெளியீட்டைத் தோற்றுவித்துப் பிரசர முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

இப்படிப் பிரசரமான நாமிருக்கும் நாடே, ஒரு கூடைக் கொழுந்து, வீடற்றவன் என்ற முன்று நூல்களில் முதலிரண்டும் இலங்கையின் சாகித்திய அக்கெடமிப் பரிசுக்கு தெரியப்பட்டன என்ற உண்மை, நூல் வடிவம் பெறாத காரணத்தால் உரிய மதிப்புக்குட்படுத்தப்படாத இலக்கிய சிருஷ்டிகள் மலையகத்தில் நிறைந்து கிடக்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்தும். இதே ஆண்டில் சென்னை மாநகரில் நடைபெற்ற இலக்கிய

கூட்டமொன்றில் “மலையக இலக்கியம் என்ற பொருளில் மலையக இலக்கியம் பற்றிய பேசப்பட்டதையும் கேட்டுச் சிலிர்த்து” (தோட்டக் காட்டினிலே - மாத்தளை சோழ) நூல் வெளியீட்டாளராக ஒர் ஏழுத்தாளர் மாறியதன் காரணத்தால் மாத்தளை தமிழ் ஏழுத்தாளர் ஒன்றியம் தோன்றி ஒரு நூலை வெளியிட்டது. இந்த ஏழுத்தாளர் “புத்தகம் வெளியிடுவதை ஒரு கலை இயக்கமாக ஏற்றுக் கொண்டு செயல்பட்டு வருவதால்” (அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்) இவற்று நூல்கள் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து அச்சில் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளன.

மலையக வெளியீட்டகம் என்ற பிரசுர அமைப்பு அந்தனி ஜீவாவின் செயற்பாட்டில் 1989 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதுவரை பத்துப் புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. சிந்தனை வட்டம் என்ற அமைப்பு மி. எம். புன்னியாமினின் செயற்பாட்டில் பல நூல்களை அச்சில் கொண்டந்துள்ளது. மக்கள் கலை இலக்கியம் பேரவை என்ற அமைப்பு ஆர். எம். இம்தியாவின் செயற்பாட்டில் சில நூல்களை அச்சில் கொண்டுவந்துள்ளது. கே. சிவஞானம் தனது சுஜாதா பிரசுரம் மூலமாகவும், வி. எல். பெறரா தனது இலக்கியக் குழு மூலமாகவும் தலை ஒவ்வொரு நூலை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இன்றைய நிலைமை

“புத்தக வெளியீடு ஒரு கலைப்பணி. அதன் எதிர் காலம் கேள்விக்குறியாக உள்ளது” என்று நிதி வசதியும் நிர்வாகத்திற்கும் கொண்ட வீரகேசரி நிறுவனம் 1974 இல் கூறியது. (காலங்கள் சாவதில்லை - பதிப்புரை)

இன்றும் இந்த நிலைமையில் எவ்வித வளர்ச்சிப் போக்கிலான மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதை “மற்றைய சமூக மக்களது நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளுடன் ஒப்பிடுகையில்” “மலையக மக்களது கலை இலக்கிய வளர்ச்சிகளைப் பற்றிய கவலையின்மை இன்னும் தொடர்கிறது.” (கண்ணான கண்மணிக்கு கதை கேட்க ஆசையில்லை - 1989) என்று செ. கணேசலிங்கம் கூறும் கூற்று மீயப்பிக்கும்.

மலையகத்தில் வெளியான பிரசுரங்கள் 1930 களில் அதிக எண்ணிக்கையில் அமைந்திருந்தன. அந்த காலப்பகுதியிலேயே இந்திய விரோதக் கருத்துக்கள் வேறான் ஆரம்பித்தன. இந்தியத் தலைவர்கள் இங்கு வருகை தந்தனர். இந்த மக்கள் தங்களுக்கென்று காங்கிரஸ் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தனர். மின்னர் அறுபதுகளில் சிறிது வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. அது சமயமும் இலக்கிய ஏழுச்சியும் மிகுந்திருந்தது. இதைத் தீர்த்த ஏனைய காலப் பகுதியில் பிரசுரத் துறையில் வளர்ச்சியின்மையே காணப்படுகிறது.

இன்று மலையகத்தின் பல பிரதேச சபைகளில் தமிழ் உறுப்பினர்கள் நூலங்களைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆசிரிய கலாசாலைகளும், கல்வி கலாசாலைகளும் மலையகத்தில் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. கல்வி வளர்ச்சிக்கும், அறிவுத்தேவைக்கும் இலக்கிய உணர்வுக்கும் இவை வழிகோலும்.

பிரசுரத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான கூழ்நிலை தோன்றியிருப்பது நம்பிக்கை தரும் செய்தியாகும்.

சில வெளியீடுகள்

பாடலாசிரியர்	நூலின் தலைப்பு	இடம்
வி. கே. முத்துசாமி	நாகரீக பத்தினி	கிளரண்டன், நாஜுஷயா
ஏ. எம். இராமையாத்தேவர்	இந்திய சோதரர் இலங்கை வந்த திண்டாட்டத்தின் சிற்று	கிளெளன்ஜியூ, மஸ்கெலியா
கே. சிவசாமி தேவர்	சமரச தூதன்	சித்ரவத்தை, அட்டன்
ஏ. பழனிசாமி	பண்டிட ஜவஹர் இன்பரச கீதம்	மவுண்டவேர்ணன், கொட்டகல்
என். எம். ஏ. ராவுப்	சத்யரதம், காங்கிரஸ் பாட்டுக் கதம்பம்	கம்பளை
வி. கே. செல்லையா	தேசிய திலகம்	அபோட்சிலி, அட்டன்
பி. அர்ச்சனன்	பண்டிட ஜவஹர் நேரு	யூலிபிஸ்ட், அட்டன்
எம். ஏ. வீரசாமி	தேசபக்தர்களின் செந்தமிழக் கீதம்	டொரிங்டன், அக்கரபத்தன
முத்து பழனிச்சேரவை	தேசிய கீதம்	கிளெண்டில்ட், மஸ்கெலியா
ஏ. எம். இராமையா	பாரத மக்களின் தத்துவ கீதம்	கம்பளை
விஸ்வநாத தாஸ்	பகவத்சிங் காளிசிற்று	கம்பளை
சிவகாமிநாதன்	சுதந்திர முரசு	நாவலப்பிட்டி
பி. மொகதீன் பிச்சை சாயுபு	கல்யூகப்பெண்டிர்	கண்டி
மொகமட் வெப்பை அவிம் சாயுபு	முகமதியமாலை	கண்டி

கந்தசாமி கணக்குப்பிள்ளை, கோவிந்தசாமி தேவர், ஏ. எஸ். நாதன், பெரியாம்பிள்ளை, ஆகியோர் ஏராளமான நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்தவெளியீடுகளுக்குப் பெரிதும் உதவியாயிருந்த பிரசரம் ஒன்று கண்டியில் இருந்தது. பீர் அச்சகம் என்ற அதற்கு மொகமட் பீர் சாயுபு பொறுப்பாக இருந்தார்.

மி. ஆர். பெரியசாமி பாடல்கள் வெளியிட்டதோடு வீர போராட்டம், சோஷலிசமே, தொழிலாளர் விடுதலை என்ற நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

பதிப்பாசிரியர் / பதிப்பகங்கள்

பதிப்பகம்	இடம்	பதிப்பாசிரியர்/நிறுவகர்	ஆண்டு
இந்தியன் அச்சகம்	கொழும்பு	கோ நடேசய்யர்	1929
ஸ்டாலின் அச்சகம்	கொழும்பு	எச். நெல்லையா	1930
சுகோதரி அச்சகம்	அட்டன்	மீனாட்சியம்மை நடேசய்யர்	1930
பீர் அச்சகம்	கண்டி	மொகமட் பீர் சாம்பு	1939
நல்வழிப் பதிப்பகம்	கொழும்பு	டி. எம். பீர் முகமது	1953
நெஷனல் நியூஸ் ஏஜன்சி	கொழும்பு	எம். ஏ. அப்பாஸ்	1953
தொழிலாளர் அச்சகம்	பதுளை	மு. வே. சாமி	1954
ஆத்மஜோதி நிலையம்	நாவலப்பிட்டி	நா. முத்தையா	1954
வெள்ளிலா பதிப்பகம்	கொழும்பு	அ. மு. துரைசாமி	1958
பாரத அச்சகம்	கண்டி	-	1960
கலாநிலையம்	கண்டி	எஸ். எம். ஹனிபா	1960
மனிக்குரல் பதிப்பகம்	பண்டாரவளை	எம். வி. எம். ஸ்ரீபர்	1961
குமார் பதிப்பகம்	அப்புத்தளை	-	1963
இக்பால் பதிப்பகம்	கண்டி	எம். எம். சாலியுந்	1963
முக்கவிஞர் வெளியீடு	மாத்தளை	சு. சொக்கநாதன்	1963
விபியா பதிப்பகம்	பதுளை	-	1963
தமிழக் கழகம்	கண்டி	செல்வம்	1964
செய்திப் பதிப்பகம்	கண்டி	ரா. மு. நாகவிங்கம்	1964
இஸ்லாமிய பமிற்சி மன்றம்	மாவணெல்லை	-	1964
கவிதா நிலையம்	கண்டி	மு. கு. ஈழக்குமார்	1965
ஏற்றுமத் பதிப்பகம்	கண்டி	எஸ். எம். ஜுவ்பர்	1965
சரவணா அச்சகம்	நாவலப்பிட்டி	எம். பி. மொஹித்தீன்	1965
கலைவாணி அச்சகம்	கண்டி	-	1966
பாவுமியா பப்ஸிகேஷன்ஸ்	உடத்தலவின்னை	ஏ. எம். கணி	1967
குறிஞ்சிப் பண்ணை	நுவரெலியா/பதுளை	மல்லிகைக் காதலன்	1969
கலை மன்றம்	நுவரெலியா	எஸ். அமிர்தநாதர்	1969
இலக்கிய வட்டம்	அட்டன்	ந. அ. தியாகராஜன்	1970
இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்கம்	கண்டி	அ. ஸெ. அப்துல்காதர் ஸெப்பை	1970
தமிழ் மன்றம்	கல்லூரின்னை	எஸ். எம். ஹனிபா	1970
வைகறை	நல்லூர்	மு. நித்தியானந்தன்	1979
சிந்தனை வட்டம்	உடத்தலவின்னை	பி. எம். புன்னியாமீன்	1979
மாத்தளை எழுத்தாளர் ஒன்றியம்	மாத்தளை	சோழ	1980
மலையக வெளியீட்டகம்	கண்டி/கொழும்பு	அந்தனி ஜீவா	1989

மதையக்தில் வெளியான பிரசரங்கள்

காலம்	கட்டுரை	கவிஞர்	கவிஞர்	பாடல்	சிறுகலை	நாடகம்	குறுநாவல் / நாவல்	தொடர் நிலைக் கவிஞர்கள்	மொத்தம்
1920 க்கு முன்னர்	—	—	3	—	—	—	—	—	3
1921 – 1930	4	—	3	—	—	—	—	—	7
1931 – 1940	4	3	81	—	1	1	2	3	94
1941 – 1950	5	2	23	—	—	—	5	—	35
1951 – 1960	5	3	3	1	4	7	—	—	23
1961 – 1970	12	14	6	1	—	—	8	1	42
1971 – 1980	1	3	1	3	—	—	3	—	11
1981 – 1990	6	10	2	—	—	—	8	—	26
	37	35	122	5	5	33	4	4	241

விஞ்ஞானக் கலைச் சொல்லாக்கு முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும்

ச. முரளிதரன்

(விரிவுரையாளர், ஸ்ரீபாத கல்வியியல் பீடம்)

“கோவணம் இல்லாத நிர்வாண தேசத்தாரின் பாலையில் பட்டு அங்கவஸ்திரத்துக்கும் பெயர் கிடையாதென்றால் அதற்கு அவர்களுடைய பாலைமேல் என்ன குற்றமிருக்கிறது? துணியைக் கொண்டு கொடுத்து வழக்கப்படுத்தினால் முறையே வார்த்தைகளும் உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள்.” என பாரதி அன்றே கூறியது ஒன்றை நிதர்சனமாக்குகிறது. அதாவது மொழிக்குள் புதியதொன்றில்லாவிட்டால், அதைமிட்டு வருத்தங் கொள்ளத் தேவையில்லை; குற்றங்கூறுவும் தேவையில்லை. வருவது வரும்போது ஏற்றுக் கொண்டு மொழிதன்னை வளமாக்கிக் கொள்ளும் என்பதேயாம். இது தமிழுக்கு மட்டுமுரியதல்ல, அது எம் மொழிக்கும் பொருந்துமெனலாம்.

தத்துவத் தமிழ், சமயத் தமிழ் எனப் புதுப்புதுப் பரிமாணங்கொள்ளும் தமிழின் இன்றைய தேவை அறிவியல் தமிழ் என்பதேயாகும். தமிழானது அறிவியல் பால் அக்கறையற்றிருக்குமானால் காலத்தால் தூக்கியெறியப்பட்டுவிடுமென்பதை இன்றைய யுகத்தில் யாராலும் மறுக்க முடியாது. எனவே தமிழ்மொழி பின்வரும் இருகாரணங்களினால் புதியன் கொண்டு தன்னை மெருகேற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவையாவன,

1. மேல்நாட்டு அறிவியல் செய்திகளைத் தமிழ் மக்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளல்
2. தாய் மொழியூடாக அனைத்து அமசங்களையும் போதித்தல்.

இன்று விஞ்ஞானமென்பது தனியே அறிவுக்காகவும், பயன்பாட்டுக்காகவும் மட்டுமுரியதொன்றாக இல்லாமல் மக்களுக்காக என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. நவீன விவசாயத்துறை, மருத்துவத்துறை, சுற்றுாடல் விஞ்ஞானத்துறை, தொழில்நுட்பம் முதலானவை மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாகி விட்டன. எனவே பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் இதைவிடுத்து பிற நாடுமாயின் அவை பயனற்றதாகிவிடும். எனவே அறிவியல் விடயங்களை எளிதாக சராசரி மக்களுக்கு முன்வைக்கும் பணி அவற்றுக்குப் பிரதானமானது. இதற்கான முயற்சிகள் தமிழில் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாகவே ஆரம்பமாகி விட்டதை நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆங்கிலேயர் வரும்வரை தமிழ் தன் இலக்கிய சமயப் பரப்புகளில் ஆங்காங்கே அறிவியல் உண்மைகளைக் கூறுவதாக இருந்திருக்கிறது. அதன்பின்னரே தமிழ் தனியாக அறிவியலை ஒரு துறையாகக் கருத்திற் கொள்ளத் தொடங்கியது.

மக்களுக்காக அறிவியல் தகவல்களைத் தரும் கட்டுரைகளை 1831 இல் தமிழகத்தில் வெளியான தமிழ் மெகஷின் எனும் மாத இதழ் வெளியிட்டுத் தமிழில் எளிதாக அறிவியல் விடயங்களைச் சொல்ல முடியும் என்பதை முதலில் நிருபித்தது. அதன் பின்னர் நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின் 1870 இல் அகத்திய வர்த்தமானி எனும் இதழ், 1887 இல் வெளியான சுக்சீவனி முதலியன் கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் அறிவியல்பரப்பு நோக்கோடு வெளிவந்த சர்சிகைகளாகும். இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியிலும் பல சர்சிகைகள் அறிவியலுறைக்கும் நோக்கோடு வந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. அதில் 1909 இலிருந்து இன்றுவரை புனாவிலிருந்து வெளிவரும் நஸ்வழி இவ்விடயத்தில் பாரிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளதென்னாம். அத்தோடு 1949 இலிருந்து வெளிவரும் கலைக்கத்திர் 1967 லிருந்து வெளிவரும் யுனெஸ்கோ கூரியர் என்பன தமிழில் மக்களுக்கான அறிவியல் என்பதைச் சாதிப்பனவாக இருந்து வருகின்றன. அது மட்டுமல்ல இன்று இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா முதலான நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளும், ஒவிபரப்புச் சேவைகளும் அறிவியல் விடயங்களைத் தருவதென்பதை ஒரு கடமையாக கொண்டியங்குவதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இவ்வாறு மக்களுக்காக அறிவியல் சொல் லுதவின் போது பாரிய சிரமம் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை எனவாம். ஏனெனில் புதியதொரு பதத்தைச் சொல்வதற்காக விரிந்த சொற்கள் அல்லது விளக்கச் சொற் தொடர்கள் பயன்படுத்தல் அல்லது புதுச் சொற்களின் ஒலி பெயர்ப்புச் சொற்களை வழங்குதல் என்பன அவ்வாறு செயற்படும். ஊடகங்களுக்குச் சிரமில்லாதிருக்குமென்பதோடு, ஏல்வே தமிழில் புதுப்பதங்களுக்கு நிகர்த்த அல்லது ஓரளவு பொருத்தமான பதங்களையும் தாராளமாகப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரமிருந்ததென்னாம். சமஸ்கிருத சொற்களும் இந்நோக்கத்தோடு பயன்படத் தொடங்கின.

ஆனால் தமிழ் மூலம் அறிவியல், பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படத் தொடங்கிய போதுதான் கலைச் சொல்லாக்கம் முதன்மை பெறுத் தொடங்கி இறுக்கமான விளக்கமான சொற்கள் அதன் பொருட்டு வழங்கப்படத் தொடங்கின.

இத்துறையில் முன்னோடியாக இருந்து பயன்மிகு பங்களிப்புச் செய்வதில் இலங்கைக்குப் பெரும் பங்கிருக்கின்றது. 1849 இல் முதல் கணித நூல் பால் கணிதம் இலங்கையில் வெளிவந்தது. 1855 இல் யாழ்ப்பானத்தைச் சேர்ந்த கரோல் விஸ்வநாதன் அல்ஜிபிராவை தமிழில் வீச கணிதமென்று நூலாக வெளியிட்டார். இவைகளைத் தவிர தமிழில் மருத்துவம் போதிக்க முடியுமென நிருபித்து சாதனை புரிந்து தமிழில் அறிவியலுக்குச் சிறந்த பணியாற்றியவரான 1849 இல் இலங்கைக்கு மருத்துவ பேராசிரியராக வந்த டாக்டர் பீஷ்வர்ஜின் மிகருக்கிய இடம்பெறுகின்றார். இரண்டையும், மனுஷ அங்காதி பாதம், கெமிஸ்தம், பெண் நோயை விவரிக்கும் மருத்துவ வைத்தியம் முதலான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் இவரின் முயற்சியால் வெளிவந்தவைகளாகும்.

இவ்வாறு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் பல அறிவியல் நூல்கள் தனியார் முயற்சிகளால் அவரவர் அறிவுக்கெட்டியபடி சொல்லாக்கத்தோடு கூடியதாக வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை மொழி பெயர்ப்பு நூல்களாக இருந்தமையும் சொல்லாக்கத்தின் போது சமஸ்கிருதச் சொற்கள் சரளமாகப் பயன்பட்டமையும் குறிப்பிட்டத்தக்கன.

1930 இன்னத் தொடர்ந்த காலப்பகுதியே போதனா அறிவியல் துறையில் முக்கியமாகக் கொள்ள வேண்டிய காலப்பகுதியாகும். இக்காலப் பகுதியில் ஆரம்ப இடைநிலை வகுப்புகளில் தாய்மொழிக்கல்வி புதுத்தப்பட்டதன் நிமித்தம் பல வெளியிட்டு நிறுவனங்கள் தமிழில் அறிவியல் நூல்களைத் தரத் தொடங்கின.

தமிழர்கள் கப்பல் கட்டுதல், கட்டிடக்கலை, அணை கட்டுதல், வானவியல், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் என்பதை அறிவோம். அக்காலத்தே அவர்களிடையே இத்துறைகளில் வழங்கிய கலைச் சொற்களில் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றவை தவிர ஏணையவற்றுக்கு ஆனநிலை தெரியவில்லை. ஆனால் அந்நியர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அறிவியல் அம்சங்களுக்குப் பின்னர் கலைச் சொல்லாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிற்று. இதற்காக முதலில்; சமஸ்கிருத கலைச் சொற்கள் தடையின்றி பாவிக்கப்பட்டு வந்திருந்தன. பின்னர் தமிழ் மொழியின் தூய்ஷம பேணும் வாதம் முன்வைக்கப்பட்டுத் தனித்தமிழ் க்கலைச் சொல்லாக்கம் நடைபெற்ற தொடங்கியது.

1875 இல் பீஷ்கிற்ன், என். சுவாமிநாதன், சாப்மன் ஆகியோரின் முயற்சியுடன் மருத்துவத்துறை தொடர்பான நான்கு கலைச் சொற் தொகுதிகளை வெளியிட்டிருந்தார். 1888 இல் மனோன்மனீயம் சந்தரம்யின்ஸை “நூற்தொகை விளக்கம்” எனும் நூலில் அறிவியற்கலைச் சொற்களைக் கையாண்டார். மாணவர்களுக்காக முதலில் 1923 இல் சென்னை மாகாணக் கல்வி இயக்குனர், அரசு சார்பில் அறிவியல் சொல்லாக்கக் குழு அமைத்ததாக அறியக் கிடக்கிறது. 1932 இல் சென்னை அரசாங்கம் கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவை அமைத்து பல துறைகளுக்கான ஏழாயிரமளவிலான சொற்களாக்கப்பட்டன. ஆனால் இவைகள் ஆங்கில சொற்களின் ஒளி பெயர்ப்புத் தன்மையையும், சமஸ்கிருதச் செல்வாக்கையும் மிகக்கயாகக் கொண்டிருந்தன. இதனில் திருப்தியுறாமல், 1934 இல் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டு, 1936 இல் தூயாய் தமிழ்க் கலைச் சொற்களைக் கொண்ட தொகுதியை வெளியிட்டது. இச்சொற்களைக் கற்பித்தலில் பயன்படுத்த சென்னை அரசு அப்போது அங்கீராமனித்திருந்தது. மேலும் கலைச் சொல்லாக்கத்துறை விருத்தியற்று 1947 இல் மேலும் பல கலைச் சொற்கள் தமிழக்குத் தரப்பட்டன. மேற்கூறிய காலகட்டங்களில் தமிழகத்தில் கலைச் சொல்லாக்கம் நிகழ்ந்த வேளையில் இலங்கையிலும் இதனை நிகர்த்த செயற்பாடுகள் நிகழாமல் இல்லை. என்றாலும் அரசாங்க ஆதாரவோடு 1955 யிலே இலங்கையில் கலைச் சொல்லாக்கம் நிகழத் தொடங்கியது. பீஷ்கிற்ன் பாதையில் இங்கு உருவாக்கப்பட்ட சொற்கள் தமிழ்த் தூய்மைக்குத் தலையாய் இடங்கொடுத்துக் கருத்துச் செறிவு, பொருட் தெளிவு பேணியவையாக இருந்தன.

இவ்வாறு கலைச் சொல்லாக்கம் முனைப்பும் பெற்றுத் தமிழகத்தில் அறிஞர்களின் சேர்க்கை, மகாநாடு, கருத்தரங்கு என்பனவற்றின் ஊடாக மேன்மைபெற்று 1971 இல் சிறப்பான கலைச் சொற் தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. கலைச் சொல்லாக்கம் அவசியமா என ஒரு சாரார் வினாவெழுப்பியிருக்க அதனைப் பொருட்படுத்தாது தொடர்ந்திருக்கும் கலைச் சொல்லாக்கத்துறை பல்வேறு விடயங்களுடன் தொடர்பாக ஜம்பதினாயிரத்துக்கு மேலாகக் கலைச் சொற்களை ஆக்கியின்றது. என்றாலும் அறிவியல் தொடர்பான சொல்லாக்கம் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் சமாந்தரமாக இடம்பெற்றாலும் அவற்றுக்கிடையில் இருந்த நெருக்கமின்மை காரணமாக இரு விடங்களிலும் அறிவியல் தமிழ் குறிப்பாகக் கற்பித்தலில் வெவ்வேறு திசை நோக்கியதாக இருக்கின்றது. இலங்கையில் வழங்கும் விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் தூயாய் தமிழ்ச் சொற்களாக இருக்கையில், தமிழகத்தில் பல சொற்கள் ஒளி பெயர்ப்பாகவும் திரிபுற்ற ஒளி பெயர்ப்புச் சொற்களாகவும் இருக்கலைக்காணலாம். உதாரணமாக விஞ்ஞானத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் சொற்களான கலம், இழையம், உரியம், காழ், நிறமுர்த்தம், இருமடியநிலை போன்றன இன்றும் தமிழக நூல்களில் செல், திச, புளோயம், சைலம், குரோமோசோம், டிப்ளோயிட் என ஒளி பெயர்ப்பையொட்டிய சொற்களாக வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு ஒளி பெயர்ப்பாக வழங்கப்படும் வேளை T, D, F, B பேதங்கள் சரியாக உணர்த்தப்பட முடியாமலிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறியவாறு பல ஒவிபெயர்ப்பாகத் தமிழகத்தில் இருப்பதோடு மாத்திரமன்றி பல அன்றாட வழக்கு விஞ்ஞானச் சொற்களும் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் மாறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. வளர்சிதை மாற்றம், அண்டம், கணையம், கோழை, தரசம், துமளி, சிரை, குருத்தெலும்பு, கரிமம், வினை வேக மாற்றி, வீரியகாடு, வேதியியல் எனத் தமிழகத்தில் வழங்கும் சொற்கள் இலங்கை மாணவர்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாதவைகளாக இருக்கின்றன. இலங்கையில் இதற்காக அனுசேபம், சூல், சதையம், சீதம், மாப்பொருள், நாடு, நாளம், கசிமிழழைம், சேதநம், ஊக்கி, வண்ணமிலம், இரசாயனவியல் எனும் கலைச் சொற்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய மாறுபாடுகள் இருநாடுகளிலும் வழக்கிலிருப்பதன் காரணமாக, இலங்கை மாணவர்களுக்குத் தமிழக விஞ்ஞான நூல்கள் வாசிப்பதற்குச் சிரமமாக இருப்பதோடு அவற்றில் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றன. தற்காலத்தே நிலவும் விஞ்ஞான நூல் வெளியிட்டுச் சிரமம், தமிழ் விஞ்ஞானத்தை எழுதுபவர் அதிகமின்மை, விஞ்ஞானத்தின் துரித வளர்ச்சி என்பன இருநாட்டு மாணவர்களையும் பாதிக்கலாம். எனவே குறைவாக வெளியாகும் இத்தகு நூல்கள் இரு சாரார்களினதும் உச்சப்பயன்பாட்டுக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டிய தேவையிருக்க, இத்தகு மூன்பாடுகள் அதனை அடைவதில் தடையை ஏற்படுத்துவதாக இருப்பதோடு தமிழ் மூலம் விஞ்ஞான உயர்கல்வி என்பதையும் சிறப்பாக அடைய முடியாமலிருக்கச் செய்கிறது. இது மட்டுமல்லது அறிவியல் தமிழ் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இரு வேறு திசை நோக்கியதாக வளரும் பாங்கு தமிழ்க்கு உலகுக்கு ஆரோக்கியமானதாகக் கருதப்பட முடியாமலிருக்கும்.

இவ்வாறான மூன்பாடுகள் கணிசமாக அதிகரித்துச் சென்றுவிட்டன. இதுவரை ஒருமைப்பாடு காணும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கு எவ்வித சான்றுகளுமில்லை. கலைக்கத்திர், கூரியர் போன்ற தமிழ் விஞ்ஞான சஞ்சிகைகள் புதிய விஞ்ஞான விடயங்களைத் தமிழில் கூற விடழகமில் மக்களுக்கான அறிவியல் தமிழ் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. இதுகையொட்டி பத்திரிகைகள் முதலானவை ஒரளவுக்கு ஒருமைப்பாட்டை பேண முயற்சிக்கின்றன. ஆனால் கல்வியியலாளரிடம் இத்தன்மை மேலோங்கவில்லை.

ஜப்பான், ரஷ்யா முதலான பலநாடுகள் தாய்மொழியில் விஞ்ஞானமூட்டி வியத்தகு சாதனங்களைப் புரிந்திருக்கின்றன. ஆனால் சட்டத்துறை, பொருளியல் துறை போன்று தமிழில் வாசித்து, தமிழில் சிந்தித்து ஒரு தமிழ் விஞ்ஞான நிபுணன் உருவாகுவது சந்தேகத்துக்குரியதாக இருக்கின்றது. அதனைத் தமிழ் கூறுவில்லை மேற்கூறிய மூன்பாடுகள் இன்னும் உறுதியுடுத்துகின்றன. இம் மூரண் பாடுகள் கலைக் கப்பட்டு துரித முன் சேற்றம் காணப்பட்டு செயற்படுத்தப்படாமலிருக்குமானால் கலைச் சொல்லாக்கம் என்பது ஒரு மரபாக மட்டுமே அமையுமேல்லாமல் பயன்பாடற்றதாகிவிடும்.

2. சாத்துணை நூல்கள், சஞ்சிகைகள் :

1. மணவை முஸ்தாபா, காலம் தேடும் தமிழ் - மிரா பப்ளிகேஷன் சென்னை.
2. சி. சிவசேகரம், தமிழ் மூலம் விஞ்ஞான உயர்கல்வி, சில பிரச்சினைகள். தாயகம், ஒகஸ்ட் 1985.
3. எம். ஏ. நு. மான், நவீனத்துவமும் பாரதியும், தாயகம், யூன் - யூலை 1984.
4. அ. வி. மயில்வாகனம், கலைச் சொல்லாக்கம், கலைப்புங்கா

(இலங்கை சாகித்திய மண்டல வெளியீடு) 1964 சித்திரை.

ஈழுத்தில் பயில் நிலையிலுள்ள தமிழ் நாடக அரங்கியற் கலை

(அறிமுகமும், பேணுதல் வளர்த்தல்
சம்பந்தமாக சில ஆலோசனைகளும்)

கலாநிதி சி. மென்னகுரு

சமூத்திலே பயில் நிலையிலிருந்து கொண்டிருக்கின்ற தமிழ் நாடக- அரங்கியற் கலையைச் சூருக்கமாகவும், பொதுப்படையாகவும் அறிமுகம் செய்தல் இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். அறிமுகம் செய்வதுடன் அந்நாடகங்களை எவ்வாறு பேணலாம்? வளர்க்கலாம் என்பனவற்றையிட்டுச் சில ஆலோசனைகளும் இக்கட்டுரையிலே தரப்படுகின்றன.

சமூத்தில் பயில் நிலையிலுள்ள தமிழ் நாடகங்களை இரண்டு பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம்.

1. பாரம்பரிய நாடகங்கள்
2. நவீன நாடகங்கள்.

பாரம்பரிய நாடகங்கள் என்பன ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முன்னர் ஈழத் தமிழர் மத்தியில் நிகழ்த்தப்பட்டதும், இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக நடத்தப்படுவதுமான ஆடி, பாடி, நடிக்கும் நாடகங்களாகும். இதிலே பல பிரிவுகளுள்ளன.

நவீன நாடகங்களாவன ஆங்கிலேயர் வருகையின் பின் எழுந்த முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையில் நடத்தப்படும் வசனம் பேசி நடிக்கும் நாடகங்களும் அவற்றின் இன்றைய புதிய பிரிவுகளுமாகும்.

பாரம்பரிய நாடகங்கள்

(1) பாரம்பரிய நாடகங்கள் என அழைக்கப்படுபனவற்றை மூன்றாக வகுக்கலாம்.

(1) சமயக் காரணம் சார்ந்த நாடகங்களாக நிகழ்த்தப்படுகின்றவை

இவற்றை நாடகம் என ஏற்பதில்லையாயினும் இதில் வரும் நாடக அம்சங்கள் கணக்கில் எடுக்கத்தக்கவை.

(2) தாரணமாக எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் முருகன், சிவன், விஷ்ணு கோயில்களில் நடைபெறுகின்ற சூரன்போர், இயம சங்காரம், கஞ்சன் போர் ஆகியன. இங்கு சூரனை, இயமனை முறையே முருகன், சிவன், விஷ்ணு ஆகியோர் தண்டித்தமை நாடக பாணியில் விளக்கப்படுகிறது. கோயில் வெளிவீதியே மேடையாகவும் பக்தர்களே பார்வையாளராகவும் அமைய மரத்தாற் செய்யப்பட்ட சூரன்கள் சிலைகளும், புராதன கால நாரதர், வீரபாகுத் தேவர், படைக் கலங்களாக வேடமிட்ட மனிதரும் இணைந்து இதனை நடத்துவர். பிரதேச வழக்கிற்கு இயை, இவை பகலில் அல்லது இரவில் நடைபெறும்.

கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள திரெளபதி கோயில்களில் நடைபெறும் தீப்பள்ளயம் இன்னொரு உதாரணமாகும். பஞ்சபாண்டவர்களாக ஐவர் மகாபாரதக் கதையை வெட்ட வெளியில் மக்களுக்குப் பக்தி பூர்வமாக நிகழ்த்திக் காட்டுவர். பஞ்சபாண்டவர்களாக உருக்கொண்டு ஆடுபவர்களை மக்கள் தெய்வங்களாகப் பூஜித்து இந்நிகழ்ச்சியில் பெடுவர். இவற்றை நாடகமாக நோக்காமல் சமயக் காரணமாகவே மக்கள் நினைப்பர்.

கிறிஸ்தவர் மதத்தியில் வழக்கிலுள்ள பசான் என்றழைக்ப்படும் பாக்கக்கை நாடகம் மற்றுமோர் உதாரணமாகும். மரத்தாலான யேசுநாதர், கன்னிமியாள், மகதலேனா போன்றோரின் சிலைகளைச் செய்து மக்களிற் சிலர் ஏராக்கலே நகர மக்களாகவும், ரோமாபுரிவீரர்களாகவும் வேடமிட்டு கிறிஸ்துநாதர் சிலுவையில் அறையப்படுவதனை நடிப்பர். மக்கள் பார்வையாளர்களாகப் பக்தி சிரத்தையுடன் இதில் ஈடுபடுவர். யாழ்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் வாழ தமிழ்க் கிறிஸ்தவிடையே இது இன்றும் வழக்கிலுண்டு.

- (2) **சமயக் காரணமாக நடத்தப்படும் மேற்கொண்ண நிகழ்வுகளுக்கும், நாடகமாக முகிழ்த்த வடமோடி, தென்மோடி கூத்துகளுக்கும் இடைப்பட்ட, ஆனால் முழு நாடக வடிவம் பெறாத கூத்துக்கள் மகிழிக்கூத்து, வசந்தன் கூத்து, பறை மேனக் கூத்து, குடமுதற் கூத்து, வீரபத்திரன் ஆட்டம் என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.**
- (3) **நாடகமாக முகிழ்த்த கூத்துக்கள்**

காத்தான் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து, வடமோடிக் கூத்து, கிறிஸ்தவ பாரம்பரிய தென்மோடிக் கூத்து, வடபாங்கு, தென்பாங்குக் கூத்துக்கள், வாசாப்பு, இசை நாடகம், காமன் கூத்து, அருச்சனன் தபச, பொன்னர், சங்கர் என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.

இன்ன இன்ன பிரதேசங்களில் இன்ன இன்ன கூத்து வகைகள் வழக்கிலுள்ளன என்ற ஒரு பாந்துபட்ட அறிவு மேலும் இக்கூத்துக்கள் பற்றிய தெளிவை எமக்குத் தரும்.

கீழ்வரும் அட்டவணை இதனைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது.

பிரதேசம்	கூத்துக்கள்
யாழ்ப்பாணம்	தென்மோடி வடமோடி, காத்தான் கூத்து, வசந்தன் கூத்து, இசை நாடகம்.
மூல்லைத்தீவு	காத்தான்கூத்து, கோவலன் கூத்து (தென்மோடி) கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியத் தென்மோடி. குடமுதற் கூத்து, மகிழிக் கூத்து.
வவுனியா	மகிழிக் கூத்து.
மன்னார்	கிறிஸ்தவப் பாரம்பரிய தென்மோடிக் கூத்து, வடபாங்குக் கூத்து, தென் பாங்குக் கூத்து, வாசாப்பு.

பிரதேசம்	கூத்துக்கள் (தொடர்சி)
சிலாபம்	வடமோடிக் கூத்து, கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியத் தென்மோடிக் கூத்து.
தம்பலகாமம்	வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து, மகிடிக் கூத்து.
யட்டகளப்பு விழக்கு மாகாணப் பிரதேசம்	வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து, வசந்தன் கூத்து, மகிடிக் கூத்து, பறைமேளக் கூத்து.
மகவநாடு	அருச்சனன் துபச, காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர், வீரபத்திரன் ஆட்டம்.

பிரதேசக் கூத்துக்களின் தன்மைகள்

மேற்குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களின் பயில் நிலையிலுள்ள கூத்துக்களின் தன்மைகளை அவைக்காற்றும் முறைகளை அறிந்து கொள்ளல் இவற்றினைப் பரந்த பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ளவும் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பத் தயாரிக்கவும் உதவக் கூடும்.

பறைமேளக் கூத்து

மட்க்களப்புப்பிரதேசத்தில் - அதிலும் குறிப்பாகக் கஞ்சாஞ்சிக்குடிப் பிரதேசத்தில் இக்கூத்துப் பயில் நிலையிலுண்டு. பெரும் பறைகளை இடுபில் கட்டிக்கொண்டு கோயில் முன்றலில் மக்கள் முன்பு ஆடும் கூத்து இது. பறை ஓலியும், காலில் போடப்படும் சிலம்பு ஓலியும் சிறு சூழல் ஓலியும் இந்த ஆட்டத்திற்குப் பின்னணி இசைகளாகும்.

வசந்தன் கூத்து

பன்னிருவர் அல்லது பதின்எண்மர் வட்டமாகச் சோடி சோடியாக நின்று கைகளில் வைத்திருக்கும் சிறு கோல்களைத் தட்டியும், அபிநியித்தும் ஆடுங் கூத்து இது. பெரும்பாலும் கோயில் முன்றலிலும், கோயில் கவாமி, அம்மன் உலா வருடையிலும் அவ்வுலாவின் முன்னாலும் நடைபெறும் கூத்து இது. கூத்துமத்துளம் அல்லது டோல்கி ஓலியும் சல்லரி (தாளம்.) ஓலியும் கூத்தாடுவோர் காலிற் கட்டிய சதுங்கை ஓலியும் கோயில்களினால் எழுப்பப்படும் ஓலியும் இக்கூத்தின் பின்னனி ஓலிகளாகும்.

மகிடிக் கூத்து

இரு பிரதேசத்தவர் அல்லது ஒரு நாட்டார் இன்னொரு பிரதேசத்தாரை அல்லது நாட்டாரை வென்ற ஒரு கறையே இதன் உள்ளடக்கம். இதன் உள்ளடக்கம் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடும். குறவர், குறத்தியர் இதில் முக்கிய பாத்திரங்களாக வருவார். நடிக நடிகையர் உரையாடல், ஆடல், பாடல் முறையில் புதிதனித்தல் (Improvisation) முறையில் இக்கூத்தை நிகழ்த்துவார். மக்கள் சூழவர் நின்று பார்க்கச் சமதள அரங்கில் பகலிலே இக்கூத்து நடைபெறும். பாடலுக்கு மத்துளம், தாளம், எண்பன பாவிக்கப்படும் சில இடங்களில் குறவனுக்கு வருபவர்கள் காலில் சதுங்கை அணிந்து ஆடுதலும் உண்டு.

காத்தவராயன் கூத்து

தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவளாகக் கருதப்படும் காத்தவராயன் ஆரியமாலை என்ற அரசகுமாரியைத் தாயார் முத்துமாரி, தோழன் சின்னான் உதவியுடனும் தன் கெட்டித்தனங்களாலும் அடைந்த கிராமியக் கதையே இதன் உள்ளடக்கம். மூன்று பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையில், பிற்காலத்தில் வந்து சேர்ந்த சீனரிகள் பின்னால் தொங்க விடப்பட்டு விடிய விடிய நடிக்கப்படுவது. துள்ளு நடையில் இதன் பாடல்களும், நடிப்போர் அபிநியங்களும் அமைந்திருப்பதனால் இதற்குத் துள்ளுக்கூத்து என்ற பெயரும் உண்டு. உடுக்கே இதன் பிரதான பின்னணி வாத்தியம். தவிர இன்று மிருதங்கம், ஆர்மோனியம் என்பனவும் பாவிக்கப்படுகின்றன.

வடமோடிக் கூத்துக்கள்

மகாபாரத இராமாயணக் கதைகள் இக்கூத்துக்களின் உள்ளடக்கம். வட்டவடிவமாக உயர்த்தப்பட்டதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான மேடையில் பார்வையாளர் சூழ்ந்திருக்க விடிய விடிய ஆடல் பாடல் மூலம் நிகழ்த்தப்படுவது. தனித்துவமான உடை அலங்காரங்களை உடையது. மத்தளமும், தாளமும், கூத்தர் கால்களில் அணிந்துள்ள சதங்கையும் இதன் பின்னணி இசையாகும்.

தென்மோடிக் கூத்துக்கள்

கர்ணபர்ம்பரைக் கதைகளும், நாடோடிக் கதைகளும், கற்பனைக் கதைகளும் இக்கூத்தின் உள்ளடக்கம். வடமோடிக் கூத்தில் மேடை அமைப்பில் விடிய விடிய ஆடல் பாடல் மூலம் நிகழ்த்தப்படுவது, வடமோடியை விட ஆடல், பாடல், உடை, என்பனவற்றில் வேறுபாடுடையது. மத்தளம், தாளம், காற்சதங்கை என்பனவே இவற்றின் பின்னணி இசை.

தென்மோடிக் கிறிஸ்தவக் கூத்துக்கள்

வடமாகாணத்திலும் - சிறப்பாக யாழ்ப்பானக் கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் பயில் நிலையிலுள்ள இக்கூத்துக்கள் தென்மோடி இசையில் பாடப்படுபவை. ஆட்டம் இதில் இல்லை. முன்பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையில் பிற்காலத்தில் வந்து சேர்ந்த சீனரிகள் பின்னால் தொங்கவிடப்பட்டு நடிக்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்துவக் கதைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட இக்கூத்துக்களின் பின்னணி இசைக்கருவிகள் மிருதங்களும், தாளமும், ஹார்மோனியமாகும்.

மன்னாரில் ஆடப்படும் தென்மோடி வடபாங்கு, தென்பாங்கு கூத்துக்கள்

மன்னாரில் ஆடப்படும் கூத்துக்கள் யாழ்ப்பானக் கூத்துகளை விட இசையில் சிறிது வேறுபாடுடையவை. ஆடலும் பாடலும் தமுகியவை. ஒரு பக்கம் அடைக்கப்பட்டதும் முன்பக்கம் திறக்கப்பட்டதுமான திறந்துவெளி மேடையில் நடிக்கப்படுபவை. அடைக்கப்பட்ட ஒரு பக்கம் மாளிகையாக, கோயிலாக எல்லாம் கருதப்படும். பாத்திரங்கள் அதற்குள்ளிருந்தே மேடைப் பிரவேசம் செய்வர். தோல்கியும், ஆர்மோனியமும் இதன் பிரதான வாத்தியங்கள்.

வாசாப்பு

இதுபற்றிய வரையறையையாரும் இதுவரை தெளிவாகச் சொன்னாரில்லை. கூத்துக்களையே வாசாப்பு என்பாருமூன்று. கூத்துக்களை வசனமாகக் கூறி முறையே வாசகப்பாவாகி பின் வாசாப்பு ஆகியது என்பார்.

பாரம்பரிய இசை நடனம்

கர்னாடக சங்கீதத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டது இது. இசையே இதில் முக்கியமானதாகும். புராண இதிகாச கற்பளைக் கதைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடையில் பின்பக்க, பக்க சீனரிகள் தொங்க விடப்பட்டு நடிக்கப்படுவது. மிருதங்கமும், ஹார்மோனியமும் இதன் பின்னனி இசைகளாகும்.

காமன் கூத்து

காமனைச் சிவன் எரித்த கதையினைக் கூறும் இக்கூத்து சமயச் சடங்கு போல ஆரம்பித்தாலும் கூத்தாகவே நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஊர்க்கோயிலில் ரதிக்கும் மன்மதனுக்கும் காப்புக் கட்டுதலுடன் இக்கூத்து ஆரம்பமாகும். சில நாட்கள் ரதியும், மன்மதனும் ஊர்முழுவதும் திரிந்து ஆடுவர். குறிப்பிட்ட நாளன்று கோயில் முன்றலில் மேடையமைக்கப்பட்டு திறந்த வெளி மேடையில் சிவன் வரவும், காமன் அவரைக் கவர்வதும் ஆவர். அவனை எரிப்பதும் நடைபெறும். வீரபத்திரன் தூது வருவது கோயிலின் இன்னொரு பக்கலில் நடைபெறும். காமனை எரித்த பின் ஊரின் ஆற்றுக்குச் சென்று காமனை உயிர்ப்பித்தல் நடைபெறும். இவ்வாறு ஊர் முழுவதும் மேடையாக்கி நடைபெறும். இந்நாடகத்தை ஊரார் இருந்தும், நின்றும் நடந்தும் பார்வையிடுவர்.

அருச்சனன் தபச

சிவனிடம் அருச்சனன் பாசுபதம் பெறும் கதையைக் கூறுவது. ஊர்க்கோயிலின் முன்னால் இடப்படும் திறந்த வெளிமேடையில் நடைபெறும். மேடையில் அருச்சனன் தவம் நடைபெறும். சிவன் புறப்பாடு கோயிலுக்குள் இருந்து தொடங்கும். கோயில் வீதி இவ்வகையில் மேடையாகும். மக்கள் இருந்தும், நின்றும், கிடந்தும் பார்வையிடுவர்.

இப்பிரதேசக் கூத்துக்களை இரண்டு வகையில் அணுகுதல் அவசியம். ஒன்று இவற்றைப் பேணுகின்ற அணுகுமுறை, மற்றது இவற்றை இன்னொரு கட்டத்திற்கு வளர்க்கின்ற அணுகுமுறை.

பேணும் முயற்சியிலீடுபட முன்னர் இக்கூத்துக்களின் உண்மையான வடிவம் எது என்பதில் சில திட்ட வட்டமான கருத்துக்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம். கிராமப் புறங்களில் இப்போது ஆடப்படுகிறதாகக் கூறப்படும் கூத்துக்கள் அப்படியே பழைய மரபில் அமைந்தவை தாமா? இல்லை; இவை காலம் மாற்றத்திற்குட்பட்டவை. ஒவ்வொரு காலத்திலும் புதிதாக வெளியில் இருந்து வரும் கலை, தொழிலுட்ப தாக்கங்களினாலும் இயல்பாக மக்கள் மத்தியில் வளர்ச்சியறும் சிந்தனைகளினாலும் மாறுபாடடைந்தவை. நாம் இப்போது பார்க்கின்ற கூத்தே பண்டு தொட்டு ஆடப்பட்டு வந்ததது என்று கூறமுடியாது. நாம் இன்று அதைப் பார்க்கின்ற போது இருக்கும் அமைப்பு அதன் இன்றைய அமைப்பாகும். இந்நிலையில் நாம் கூத்தில் மூன்று விதமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

ஒன்று, இன்றைய நிலையில் எப்படி அது இருக்கிறதோ, அவ்வள்ளுமே அதனைப் பேணுதல்.

இரண்டு, அதன் பழைய தன்மையினைக் கண்டறிந்து அதனைப் பழையது போல மீன் உருவாக்குதல் செய்தல்.

மூன்று, அதனைப் புதிய பரிமாணங்களுக்கு ஏற்ப வளர்த்துச் செல்லுதல்.

இன்றைய நிலையிலுள்ளவாறு பேணும் முறை

- (1) அந்த அந்தப் பிரதேச மக்கள் எப்படி எப்படி இவற்றை ஆடுகிறார்களோ, அம்முறையிலே தொடர்ந்தும் ஊக்குவித்தல் வேண்டும். சூத்துக்கள் கிராம மக்களுடனும் கிராமிய வாழ்வுடனும் இணைந்தவை. அவை உயிர்த்துடிப்போடு வாழ்வதற்கான வேர்கள் கிராமிய வாழ்க்கையிலே தான் உள்ளது. எனவே சூத்து அங்குதான் வளர முடியும்; வாழ முடியும்; அவர்கள் ஆடுவது நனினமற்றதாய் இருக்கலாம்; சுருதி கெட்டிருக்கலாம். அலங்கோலமாயிருக்கலாம். ஆனால் கிராமிய மக்களைப் பூரண திருப்திப்படுத்தும், இணைக்கும் ஒரு கலையாக உள்ளது. அம்மக்களை அக்கூத்தை ஆடவைப்பதன் மூலமே அதனை உயிர் வாழும் கலையாக்க முடியும்.
- (2) அக்கூத்துக்களை கிராமிய மட்டத்தில் அழியாது பாதுகாத்தற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். (அண்ணாவிமார்களை, சூத்து நடிகர்களை, சூத்துப் புலவர்களை, பிரதேச, தேசிய ரீதியில் கெளரவித்தல், அவர்களைப் பற்றிய கட்டிரைகள் வெளிவரப்பண்ணல், இது சம்பந்தமான நூல் வெளியீடு மூலம் இதனைச் செய்யலாம்.
- (3) சூத்துக்களின் எடுகள், பாத்திரங்கள் அணியும் உடைகள், அதிற் கையாளப்படும் ஆயுதங்கள், தேர், குதிரை, ஏருமைக்கடா, அண்ணம், கருடன், பசுமாடு போன்ற வாகனங்கள் (இவை பிரம்பினாற் செய்யப்படுவன) அவை ஆடப்படும் அரங்குகள், இவற்றை விளக்கும் வகையில் ஒரு அரும் பொருட் காட்சியகம் நிறுவுதல்.
- (4) சூத்துக்கள் கிராமத்தில் ஆடப்படுவதைப் போலவே ஒனிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு நாடாக்களில் பதித்தல், அவற்றை அரும்பொருட் காட்சியகத்தில் வைத்தல்.
- (5) அவற்றை ஒவ்வொரு பிரதேச மக்களும் அறியும் வகையில் வெகுஜனச் சாதனங்கள் மூலம் விளக்கல்; முக்கியமாகத் தொலைக்காட்சிச் சாதனத்தை இதற்குப் பயன்படுத்தலாம். பின்வரும் முறைகளில் தொலைக்காட்சிச் சாதனத்தை இதற்குப் பயன்படுத்தலாம்.
1. சூத்துக் கலைஞர்களை (அண்ணாவியார் நடிகர், புலவர், ஒப்பனைக் கலைஞர், தாளக்காரர், ஆகியோரை) அறிமுகம் செய்தல்.
 2. சூத்துக் கலைஞர்களைப் பேட்டி காணுதல்,
 3. சூத்தை விளக்கும் வகையில் விவரணப்படம் தயாரித்தல்.
- (6) சூத்தைப் பேணவின் முக்கியமான அம்சம் அதனைச் சாத்திர ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் மேலும் கற்பிக்கவும் சூத்துக் கலைஞர்கட்டு, முக்கியமாக அண்ணாவியாருக்கு உதவுதல். இசை, நாடகம், ஞானம் மிக்க புத்தி ஜீவிகளின் துணை சூத்தைப் பேணுவதற்கு இந்த இடத்திற்தான் தேவைப்படுகிறது. சூத்திற்கு அமைந்திருக்கும் சாஸ்திர ரீதியான ஆட்ட முறைகளையோ, இராக அமைப்புக்களையோ, மேடை அசைவுகளையோ நடிப்புமுறைகளையோ, ஒப்பனை வகைகளையோ சூத்துக் கலைஞர்கள் விஞ்ஞான ரீதியாகவோ, வரலாற்றுப் பின்னணியிலோ அறிந்திருக்க மாட்டார். தம் முன்னோர் செய்ததை அப்படியே பிச்காது தாம் அறிந்த வரையிற் செய்தலே அவர்களது நோக்கமாக இருக்கும். எனவே இது சம்பந்தமான எடுபாடுடைய புத்திஜீவிகள் சூத்தில் இசை, அசைவுகள், ஆட்டங்கள், நடிப்பு, ஒப்பனை, மேடை அமைப்பு என்பனவற்றை விஞ்ஞான ரீதியாகக் கற்பித்தல் பற்றி ஒரு பாடவிதானம் தயாரித்தல் வேண்டும். இதன் மூலம் மரினை அதன் அடிப்படை குலையாமல் பேண முடியும் அத்தோடு சூத்தின் பிசிறல்கள் தவிர்க்கப்பட்டு அதுபட்டை தீட்டப்படவும் இது உதவும்.

பாரம்பரிய கலைகளைப் பாரம்பரியத்தில் வாழ்வன் அல்லது அதனைப் பற்றிச் சிந்திப்பவன் தான் பாதுகாக்க முடியும். புத்திழீவிகள் படித்த மட்டத்தினர் அதனைப் பாதுகாக்க நினைப்பது பிழை. பாதுகாக்கவும் முடியாது. எந்தச் சூழலில் அது பிறக்கிறோதா அந்தச் சூழலிற் தான் அது உயிர் வாழும். பேணுதலும் அங்குதான் நிகழும். பேணும் செயலினைக் கூத்தினை நிகழ்த்தும் மக்களைக் கொண்டு பேணப்படும் இடத்திற் பேணுதலே முறை.

கூத்தை வளர்த்தெடுத்தல்

பாரம்பரியக் கூத்துக்களைக் கிராமப்புற மக்கள் அல்லது கூத்துக் கலையோடு பரிச்சயமல்லாத இன்னொரு பகுதியினருக்கு அறிமுகம் செய்கையில் அதை வளர்த்தெடுக்கும் பணி - செம்மைப்படுத்தும் பணி ஆரம்பமாகின்றது. இப்பணி 1960 களிலிருந்து இன்று வரை தொடர்ச்சியாகக் கேள்வி மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. (பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனும், அவர்களது மாணாக்கர்களும் இத்துறையிற் சில பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளனர். மரபுவழிக் கலைஞர்களான பூந்தான் யோசேப், வி. வி. வைரமுத்து, செபமாலை (குழந்தை), நல்லவிங்கம், திரவியம் இராமச்சந்திரன், தம்பிராசா ஆகியோரின் பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை).

பாரம்பரியத்தை வளர்த்தல்

பாரம்பரியக் கலைகளை வளர்க்க நினைக்கும் மக்கள் முன்னுள்ள ஒரு கேள்வி பாரம்பரியம் என்று கூறப்படும் அனைத்தையுமே வளர்த்து எடுப்பதா? என்பதாகும்

பாரம்பரியம் சமூக ஓட்டத்துடன் இயைபுடையதாக அமைய வேண்டும். எப்பாரம்பரியம் சமூக முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இல்லாமல் இருக்கிறதோ அதனையே வளர்க்க முயலவேண்டும். சமூக வளர்ச்சிக்கு உதவாத, சமூக ஓட்டத்தைத் தடைப்படுத்துகிற பினையான கருத்துக்களை முன் வைக்கின்ற பாரம்பரியம் வளர்த்தெடுக்கப்படுதல் உகந்ததல்ல. அப்பன் கட்டிய கிணறு என்பதற்காக உப்புத் தண்ணீரைக் குடிக்க முடியுமா?

பாரம்பரியத்தை வளர்ப்பதில் மிக அவதானமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கான கொள்கைகளும், திட்டங்களும் வகுக்கப்படவேண்டும். வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய பாரம்பரிய அவைக்காற்று கலைகளாக வசதி கருதி பின்வருவனவற்றைக் கொள்வோம். வில்லுப்பாட்டு, கூத்துக்கள், வடமோடி, தென்மோடி, காத்தவராயன், கரகம், காவடி, ஒயிலாட்டம், வசந்தனாட்டம், பறைமேள ஆட்டம், மகிடி ஆட்டம் முதலான நடனங்கள், நாட்டுப்பாடல்கள்.

கூத்துக்களை வளர்த்தெடுத்தல் நான்கு படிகளில் நிகழலாம்.

வளர்த்தெடுத்தவில் முதலாம்படி

பாரம்பரியமாக ஆடப்படும் கூத்துக்களில் சமூக வளர்ச்சிக்கு உதவக் கூடியனவற்றைத் தெரிந்து செம்மையாக்கி, திறனுடைய ஆடல், பாடல் கைவந்த நடிகர், நடிகையரைக் கொண்டு கலையம்சத்துடன் தயாரித்து அவைக்களித்தல். தெரிவு தான் இங்கு முக்கிய அம்சம். சங்கிலியன், தேசியகுராஜன், கட்டப்பொம்மன் கூத்துக்கள் அந்திய வருங்கையை எதிர்க்கும் மக்களுக்கு உந்து சக்தி தரும். நல்லதங்கள் கதை பெண்களுக்கு இந்த அமைப்பில் சொத்துரிமை இன்மையால் வரும் கொடுமைகளை மக்களுக்கு விளக்கும். பாரத இராமாயணக் கதைகள் அறும் வெல்லும் மறம் தோற்கும் என்ற படிப்பினையினை மக்களுக்களிக்கும். இக்கூத்துக்களைப் புதிதாகத் தயாரிக்கையில் சமூகப் பயன்பாடுகளைக் கணக்கில் எடுப்பதுவும் அவசியம்.

வளர்த்தெடுத்தலில் இரண்டாம்படி

கூத்துக்கள் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வித்தியாசப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினரும் தத்தமது கூத்துக்களே சிறந்தது என்று உரிமை கொண்டாடுகின்றனர். தொடர்ந்தும் நாம் மட்டக்களப்புக் கூத்து, மன்னார்க் கூத்து, யாழ்ப்பாணக் கூத்து என்ற பிரிவினைகளைப் பேசிக் கொண்டு இருக்கப் போகின்றோமா?

காத்தான் கூத்தையும், மகிடிக் கூத்தையும், பறைமேளக் கூத்தையும் தவிர ஏனைய கூத்துக்களை உட்மோடி, தென்மோடி என்ற பிரிவுக்குள் அடக்கி விடலாம். மட்டக்களப்பின் தென்மோடி, மூல்லைத்தீவின் கோவலன் கூத்து, யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியக் கூத்து என்பனவற்றுக்கிடையே நிறைந்த ஓற்றுமைகளுண்டு. மூல்லைத்தீவின் கோவலன் கூத்தின் ஆட்டமும், மட்டக்களப்பு தென்மோடிக் கூத்தின் ஆட்டமும் ஏறத்தாழ ஒருவிதமானவை. மட்டக்களப்பின் தென்மோடி இராகங்களும் யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவக் கூத்தின் தென்மோடி இராகங்களும் ஏறத்தாழ ஒருவிதமானவை. ஆனால் சிற்சில பிரதேச வேறுபாடுகள் கொண்டனவை.

இக்கூத்துக்களில் இடம்பெறுகின்ற ஆடல்களையும், பாடல்களையும் எடுத்துக் கலந்து இலங்கைத் தமிழர்க்கெனத் தனித்துவம் பொருத்திய இசை நடன மரபுகளை உருவாக்க வேண்டும்.

இவ்வண்ணம் உருவாக்கப்படும் இசை நடனத்தை நாம் குறுகிய, ஈழத்தமிழும் பிரதேச வாதம் கடந்த - ஈழத்தமிழர் இசை/நடனம் என்று அழைக்கலாம். இத்தகைய முயற்சியில் இரண்டு விதமான முக்கிய யயன் களுண்டு. ஒன்று ஈழத்தமிழர், தமக்கென ஒர் நடன/ இசை மரபினைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள். இன்னொன்று தமிழ்நாட்டு மக்களிடமிருந்து வேறுபட்ட தனித்துவம் மிக்க இசை நடன மரபான்று ஈழத்தமிழர்களுக்கு உண்டென்று பின்டப்பிரமாணமாக நிறுவுகிறார்கள்.

வளர்த்தெடுத்தலில் மூன்றாவதுபடி

வளர்த்தெடுத்தலில் மூன்றாவது நிலை பழைய கூத்து வடிவங்களுக்குள் புதிய கருத்துக்களை புகுத்திப் புதிய கூத்துக்களை, மக்கள் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய கூத்துக்களை தயாரிப்பதாகும். இவ்வகையில் 1970 களிலிருந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சாதி, நிற, வர்க்க, மத, அரக்கர்களினால் சிறை வைக்கப்பட்ட சலுகம், மக்கள் கூட்டத்தால் மீட்கப்படுவதை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு வட்மோடிக் கூத்து வடிவில் தயாரிக்கப்பட்ட சங்காரம், கோயிலுக்குச் செல்ல உரிமை மறுக்கப்பட்ட மக்கள் போராடி உட்புக முனைவதாகக் காத்தான் கூத்து வடிவிலமைந்த கந்தனக்கருணை, மற்றும் களத்தில் காத்தான், போர்மண்ணில் புனித்ததாய் போன்ற கூத்துக்கள் முன்னுதாரணங்களாகவும் எம்முன் உள்ளன. இவற்றினைப் பின்பற்றி மக்களைச் சிந்திக்க வைக்கும் புதிய கூத்துக்களைத் தயாரித்தல் வளர்த்தெடுத்தலின் மூன்றாம் படியாகும்.

வளர்த்தெடுத்தலின் நான்காவதுபடி

பிரதேசங்களில் பயில் நிலையிலுள்ள இசை/ நடன வடிவங்களைக் கையாண்டு புதிய நாடக வடிவங்களை - புதிய கருத்துக்களுடன் எமக்கென எமது மரபினின்று உருவாக்குதல் வேண்டும். இவ்வகை முயற்சிகள் 1980 களிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சுத்திரியன் அல்லாதவன் என்பதற்காக மேற்குலத்தவரால் பழிவாங்கப்பட்ட ஏகலைவனை மையமாகக் கொண்டு ஈழத்தின் அனைத்துக் கூத்து வடிவங்களையும் கலந்து புதுமோடியில் உருவான ஏகலைவன், அடக்குகின்ற சம்மாட்டியின் கொடுமைகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழும் இளைஞரை மையமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவர் கூத்து மரபினையும், அப்பாடல்களையும் கிராமிய விளையாட்டுக்களையும் கலந்துருவாக்கிய பொறுத்தது போதும்.

அடக்கப்பட்ட பெண்ணினாம் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிராக - தும்மை உணர்ந்து போராடப் பறப்படுவதை மையமாகக் கொண்டு யாழிப்பாண கொட்டகைக் கூத்து, இசை, மட்டக்களப்பு அம்மன் நடை, ஆட்டம், தென்மோடி கூத்து ஆகியவற்றைக் கலந்து உருவாக்கிய சக்கி பிரக்குது அடக்கப்பட்ட ஓர் இனம் உண்மை நிலை உணர்ந்து அடக்கு முறைக்கு எதிராக உறுதியோடு போராடுவதைக் கருவாகக் கொண்டு சிறு தெய்வ வணக்க ஆட்டமுறை, கதகளி, கூத்து ஆகியவற்றைக் கலந்து உருவாக்கிய உயிர் பெற்ற மனிகர் கூத்து போன்ற கூத்துக்கள் இதுற்கு முன்னுதாரணங்களாகும். இவற்றை அடியொற்றி இன்னும் இன்னும் புதிய கூத்துக்களை உருவாக்கலாம். வளர்த்தெடுத்தலின் மூன்றாவது நான்காவதுபடி நிலைகளுக்கு உதாரணங்களாக எடுத்தாண்ட மேற்குறிப்பிட்ட நாடகங்கள் உருவ உள்ளடக்கத்தில் உண்நுதமானவை என்று நான் வாதாட வரவில்லை. கூத்தை புதிய பரிமாணங்களுக்கும் இட்டுச் செல்லலாம் என்பதை நடைமுறையிற் காட்டிய உதாரணங்கள் இவை. இவற்றினின்று கற்று நாம் இப்படியில் மேலும் முன்னேற வேண்டும்.

மரபுவழிக் கூத்துக்கள் இவ்வகையில் வளர்த்தெடுக்கப்படுதல் எமது பாரம் பரியத்தைப் பேணுதலுடன், வளர்த்தல் என்ற நிலைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லும்

நவீன நாடகங்கள்

சமூத்துத் தமிழிடையே நவீன நாடகங்கள் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இந்த நாடக வளர்ச்சியை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்

(1) ஜனரஞ்சகமான நாடகம் (Popular theatre)

(2) காத்திரமான நாடகம் (Serious theatre)

ஆழமில்லாது, சமூகப்பொறுப்பற்ற பகிடிகள், கிண்டல், யதார்த்தப் போலி, சினிமாப்பாணி முறையிலமைந்த நாடகங்களை நாம் ஜனரஞ்சக நாடகங்கள் எனலாம். மக்களைச் சிற்றிக்கவைப்பதை விடச் சிரிக்க வைப்பதை அல்லது பொழுது போக வைப்பதையே இவை பிரதான அம்சமாகக் கொண்டவை. இவையே மக்கள் மத்தியில் மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றவை. இவை கிராமப்புறத்தில் சினிமாவின் இடத்தை நிரப்புவை. இவை சமூக வளர்ச்சிக்கு எதிரானவை. இவற்றை ஊக்குவித்தல் தவறான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். இவற்றின் விளைவுகளை மக்களுக்கு விளக்க வேண்டும். மக்கள் நலனுக்கு இவை மாறானவை என்ற கருத்தை மக்கள் மத்தியில் மாத்திரமன்று அதன் தீமைகளை அறியாது அக்கவையில் ஈடுபடும் கலைஞர்களும் உணரக் கூடிய விதத்தில் உணர்த்தவும் வேண்டும்.

காத்திரமான நாடகங்களை (Serious theatre) மூன்று வகைக்குள் அடக்கலாம்.

(1) பிறமொழி நாடகங்களைத் தமிழிற் பெயர்த்தோ அல்லது தமுவியோ உருவான நாடகங்கள்.

இம்முயற்சிகள் 1950 களிலிருந்து பெருமளவிலும், வெற்றிகரமாகவும் நடைபெற்றுள்ளன. இத்தகைய முயற்சிகள் நாடகக் கலையின் உலக வீச்சை நம்மவர் அறியவும், நாடக ரசனையை வளர்க்கவும் உதவின என்பது உண்மை. ஆனால் இவை நமது பண்பாட்டை முரண்பாட்டை, உணர்வுகளை குறிப்பாகக் காட்டப்பயன்படா. நமது பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்தி புதிய நாடகங்களை உருவாக்குவதற்கான அறிவையும், தூண்டலையும் இம்மொழி பெயர்த்த நாடகங்கள் தரும். எனவே எதிர்காலக் காத்திரமான நாடக வளர்ச்சிதழுவிய இத்தகையநாடக முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் தருதல் அவசியம். இப்சனின் பெண் பாலை (Doll's House), அலெக்சி அர்பு சேவின் பிச்சை வேண்டாம் (It happened in Inkkuts), கார்சியா லோகாவின் ஒரு பாலைவீடு (The House of Bernada Alba) என்பன ஈழத்தமிழர் மத்தியில் உருவான சிறந்த மொழி பெயர் ப்பு நாடகங்களிற் குறிப்பிட்டுக்குரியனவாகும்.

(2) புதிதாக, எம்மத்தியில் உருவான், உருவாகின்ற காத்திரமான நாடகங்கள்.

நமது மண்ணுக்குரிய பிரச்சினைகளை, மாதுர்களை, அவர்களின் முரண்பாடுகளை வைத்து உருவாகின்ற நாடகங்கள் இவை எனலாம். இதன் முன்னோடி போசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையாவர். பேச்கூத் தமிழை உயிர்த்துப்படுத் தொகையாண்டு நாடகம் எழுதிய முதல் மகன் அவர். இவர் வழிபில் மகாகவி, முருங்கையன், ந. சுந்தரலிங்கம், மௌசல்அமீர், மாத்தளை கார்த்திகேச, குழந்தை சண்முகலிங்கம் போன்ற மேடை நாடக எழுத்தாளர்கள் எம்மத்தியில் உருவாகியிருள்ளனர்.

(3) நமது மரபு வழி நாடகத்தில் வரும் சில சாராம்சங்களையும், நவீன நாடக நெறிமுறைகளையும் உள்வாங்கி எழுகின்ற மோடியுற்ற நாடகங்கள்.

1970 இலிருந்து இம்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குழுமியம், புதியதூரு வீரி, பொறுத்துப்போதும், மண்சுமந்து, மேனியர் என்பன இதற்கு உதாரண நாடகங்களாகும்.

இம்முன்றுவகை நாடகங்களை மேடையிட விரும்புவோர் இந்நாடக வளர்ச்சியிற் பங்களிப்புச் செய்தோரின் ஆக்கங்களைப்பற்றி அறிதலும், முடிந்தால் அவர்களைத் தேடிச் சென்று கற்றலும் நன்மை பயக்கும்.

1970 களில் கொழும்பில் நடைபெற்ற நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் கொழும்பில் மேடையேறிய தரமான பிறமொழி நாடகங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பும் பெற்ற, கொழும்பில் வாழ்ந்த புத்திதீவிகளினாலேயே இக்காத்திர நாடக மரபு தமிழ் மக்களிடையே அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

1975 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வியில் நாடக டிப்ளோமா வகுப்புகளும், யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாடக அரங்கங் கல்வுாரி வகுப்புகளும், வட இலங்கைச் சங்கீத சபை நாடக வகுப்புகளும் குறிப்பிடற்குரியன. நாடகமும் அரங்கியலும் க. பொ. து. உயர்தர வகுப்புகளுக்கு ஒருபாட நெறியாக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் பட்டப்படிப்பிற்குரிய ஒரு பாடமாக்கப்பட்டது. இவையாவும் நாடகம் பற்றிய அறிவு நெறியை நாடக ஆர்வலர்களுக்கு வழங்கின. யாழ் பல்கலைக்கழகமும், நாடக அரங்கக் கல்லூரியும் இணைந்து நடத்திய பயிற்சி வகுப்புகளிற் பழைய, புதிய மேடை நாடக நடிகர், எழுத்தாளர், நெறியாளர் கலந்து கொண்டனர். இதனால் நாடகங்களில் புதிய போக்குகள் இலங்கையின் வடபால் தோன்றலாயின.

நாடக அறிவும், நாடகப் பயிற்சியும் நாடக வளர்ச்சிக்கு ஒருவகையில் உதவும் என்பதை இந்திகழ்ச்சிகள் காட்டுகின்றன.

இவற்றையிட பரிசோதனை நாடகங்கள், வீதி நாடகங்கள் போன்ற நாடகங்களும் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. ஜோரோப்பாவில் பரிசோதனை நாடகங்கள் நிறையவே நடைபெறுகின்றன. நாடகத்தினை மனிதன் நோய்தீர்க்கும் மருந்தாகப் பயன்படுத்த நினைப்போர் நடிகர்களையும், பார்வையாளரையும் பல வகைகளிலும் இணைக்க முயல்கின்றனர். முன்முறைகளை அகற்றிவிட்டு மேடைப்பொருட்களை நீக்கிவிட்டு புதிய உத்திகளைக் கையாண்டு மக்களின் அருகில் அவர்கள் செல்ல முயல்கிறார்கள். மக்களை ஈர்ப்பதற்காக, மக்கள் மன அவலங்களை ஆற்றுவதற்கான புதிய வடிவங்களை அவர்கள் தேடுகிறார்கள். அம்முயற்சிகள் போன்ற முயற்சிகள் பெருமளவில் நடைபெறாவிட்டனும் ஒரிரு முயற்சிகள் ஈழத்தில் நடைபெற்றன.

வீதி நாடகங்கள்

1986 க்குப் பிறகு ஈழத்தில் - குறிப்பாக வடபகுதியில் வீதி நாடகங்கள் பிரபல்யம் பெறத் தொடங்கின. அரசியல் சமூக கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்வனாவாக இவை அமைந்தன. திருவிழா, மாயமான், கசிப்பு என்பன இத்தகைய வீதி நாடகங்களுள் சில. இவற்றைத் தெருக்கத்து என்று இந்நாடகத்தை மேடையிட்டோரும் பார்வையாளரும் அழைத்துக் கொண்டனர்.

வீதி நாடக வடிவம் மக்களோடு நேரடியாக உறவாடுகின்ற வளிமை வாய்ந்த வடிவமாகும். இவை மரபான மேடை, திரை, ஒப்பனை என்பனவற்றில் தங்கி இருப்பவையல்ல. நடிகர்களின் உடல் அசைவுகளையும், குரலையும், நடிகர்களால் உருவாக்கப்படும் காட்சித் தன்மைகளையும் தமது வலிமை வாய்ந்த சாதனங்களாகக் கொள்பவை. நாடகத்திற்பெறும் குரல், உடல், பயிற்சிகள் இவற்றிற்கு மிக அவசியம்.

இந்த நாடகத்திற் கூடிய பயிற்சியும் அறிவும் அவசியம். இந்நாடகத்தில் நம்நாட்டிலும் உலகப்பரப்பிலும் சாதனை புரிந்த சாதனையாளர் பற்றிய அறிவும், இந்நாடகத்தின் அவைக்காற்று முறைபற்றிய அறிவும் இந்நாடக மரபை வளர்க்க முன்னிற்போருக்கு அவசியமாகும்.

இவ்வகை நாடகங்களை ஆதரித்தல், வளர்த்தல், பரப்புதல் இந்த நாடகத்துறையில் ஈடுபடும் கலைஞர்களுக்கு தம் கலையை வளர்க்க வசதி, வாய்ப்புக்கள் அளித்தல் என்பன அவசிய கடமைகளாகும்.

இவற்றை மக்கள் மத்தியில் அறிமுகம் செய்யவும், பரப்பவும் தொலைக்காட்சி பின்வரும் நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

- (1) இத்துறையில் ஈடுபடும் காத்திரமான கலைஞர்களை இனம் கண்டு அவர்களை அறிமுகம் செய்துல்.
- (2) அக்கலைஞர்களுடன் பேட்டிகண்டு அவர்கள் இக்கலையை உருவாக்கும் விதம் பற்றிய, இக்கலை பற்றிய அவர்களின் கோட்பாடுகள் பற்றிய கருத்துக்களை மக்களுக்குக் கூறுதல்.
- (3) இலங்கையில் தமிழ் நாடகம் வளர்ந்த விதம் பற்றிய ஒரு விவரணப்படம் (Documentary Film) தயாரித்தல்.
- (4) சிறந்த மேடை நாடகங்களை மேடை நாடகமாக வீடியோ செய்துல்.

இத்தகைய நடைமுறைகள் மரபுவழி/நவீன நாடகக் கலை வளர்ச்சி அடைய செய்ய வேண்டிய பணிகளிற் சிலவாம்.

செந்தமி மேஷ யிரேந்றுந் தேனே செயலினை மூச்சினை உனக்களித் தேனே நைந்தா யெனில் நைந்து போகுமென் வாழ்வு நன்னிலை உனக்கெனில் எனக்குந்தானே

- பாரதிதாசன் -

தோப்பில் முகம்மது மீரான் : தமிழ் நாவல் உலகில் ஒரு புதிய வருஷம்

கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான்

தோப்பில் முகம்மது மீரானை எனக்கு முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் டாக்டர் நாச்சிமுத்து அவர்கள். 1989 இல் நான் சென்னை சென்றிருந்தபோது மீரானின் 'ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை' என்ற நாவலைப் பற்றிக் கூறினார். ஒரு வித்தியாசமான நாவல், படித்துப்பாருங்கள் என்றார். அதன் பதிப்பகத்தாரின் விலாசத்தையும் தந்தார். அப்போது மீரான் இலக்கிய உலகில் பரவலாக அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. அவரது நாவலும் புத்தகக் கடைகளில் கிடைக்கவில்லை. கடந்த ஆண்டு (1990) டிசம்பரில், கீழ்க் கரையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டுக்காக நான் மீண்டும் தமிழகம் சென்றிருந்தபோது ஓராண்டுகால இடைவெளியில் மீரானின் பெயர் உயர் இலக்கிய வட்டாரத்தில் மிகவும் பிரபலம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டேன். சுந்தர ராமசாமி மீரானையும் அவரது நாவலையும் மிகவும் சிலாகித்துச் சொன்னார். கீழ்க்கரைக்குப் போகும் வழியில் திருநெல்வேலியில் அவரைக் கட்டாயம் சந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவரே மீரானுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு எமது சந்திப்புக்கும் ஏற்பாடு செய்தார்.

மீரான் திருநெல்வேலிக்கு அன்மையில் பேட்டை என்னும் கிராமத்தில் வசித்து வருகின்றார். திருநெல்வேலி நகரில் அவருக்கு ஒரு கடையும் உண்டு. மிளகாய் வற்றல் வியாபாரம் செய்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். பேட்டை வீட்டில் பல மணிநேரம் மீரானுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். வயது ஒருமை மட்டுமன்றி பல விசயங்களில் எமக்குள் கருத்தொருமை இருப்பதையும் உணர்ந்தேன்.

மீரான் தமிழ் நாவல் உலகுக்கு புதியவர் என்றாலும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் இவர் பிரவேசித்து சுமார் இருபது வருடம் ஆகின்றது. 1968 முதல் இவர் சிறுகதைகள் எழுதி வந்திருக்கிறார். இதுவரை 50க்கும் அதிகமான இவரது சிறுகதைகள் வெளி வந்துள்ளன. "அன்புக்கு முதுமை இல்லை" என்ற தலைப்பில் இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றும் கடந்த ஆண்டு (1990) வெளிவந்துள்ளது. இவரது சிறுகதைகளைப் பற்றிச் சிலாகித்துச் சொல்வதற்கு அதிகம் இல்லை என்றாலும் இவரது நாவல் முயற்சிக்கான ஒரு பயிற்சிக் களமாக அவை இருந்திருக்கின்றன என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

மீரான் சுமார் இருபது ஆண்டுகாலம் தமிழ் இலக்கியத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த போதிலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை வெளிலக்கில் பரவலாக அறியப்படாதவராகவே இருந்திருக்கிறார். இதற்கு முக்கியமான ஒரு காரணம் இவரது படைப்புகள் அனைத்தும் இஸ்லாமிய சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தமை எனலாம். இவரது முதலாவது கதை 'பிறை'யில் பிரசரிக்கப்பட்டது. இவரது முதலாவது நாவல் 'முஸ்லிம்

முரசில் தொடர் கதையாக வந்தது. தற்போது 'துறைமுகம்', 'சாய்வு நாற்காலி' ஆகிய இவரது இரண்டு புதிய நாவல்கள் முறையே 'மதிநா'. மூஸ்லிம் முரசு ஆகிய இதழ்களில் தொடராக வெளிவருகின்றன. இச்சஞ்சிகைகள் முற்றிலும் மதச்சார்பானவை. மத உணர்வு மிக்க மூஸ்லிம் வட்டாரத்தில் மட்டும் உலவுபவை. பாரம்பரியச் சிந்தனை மரபைப் பேணுபவை. சில கம்யூனிச் சார்பான சஞ்சிகைகள் இலக்கியத்தை அரசியல் பிரச்சாரச் சாதனமாக மட்டும் கருதுவதுபோல இவை இலக்கியத்தைச் சமயப் பிரசார, சமூக சீர்திருத்த சாதனமாக மட்டும் கருதுபவை. இலக்கியத்தை ஒரு வாழ்க்கைத் தரிசனமாகக் காணும் நல்ல கலைஞர்கள் யாரும் இச்சஞ்சிகைகள் மூலம் உருவாகியதில்லை. மீரான் இதற்கு ஒரு விதிவிலக்காகக் காணப்படுகிறார்.

மீரானின் 'ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை' மூஸ்லிம் முரசில் தொடராக வெளிவந்த போது இலக்கிய உலகில் யாரும் அதனைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. 1988 ஜனவரியில் அது நூல் உருப்பெற்றபோதும் ஓராண்டுக்கு மேலாக இலக்கியப் பிரமாக்களின் கவனத்தில் அதுபடில்லை. அடுத்த ஆண்டில் இந்த நாவலுக்கு 'சுக்கிர தசை' அடித்தது என்று சொல்லாம். 1989 பிற்பகுதியில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் இதனைச் சிறந்த நாவலாகத் தெரிவு செய்தது. தொடர்ந்து கேரளப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை கார்மராஜர் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் என்பன இதனை பிர. எம்.ஏ. வகுப்புகளுக்குப் பாடநூலாக்கின. தூராரத்தின் இக்கதையைத் தொலைக்காட்சி நாடக மாக்குவற்காக ஆசிரியருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் நாவல் மூன்று பதிப்புகள் கண்டுவிட்டது. இந்த நாவல் மூலம் இதுவரை தனக்கு சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபா வருமானம் சிடைத்துள்ளதாக மீரான் கூறுகிறார். இத்தகைய பிரபல்யங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு நாவலின் முக்கியத்துவத்தைத், அதன் இலக்கியத் தரத்தை நாம் மட்டிட முடியாது என்பது உண்மை. எனினும் இத்தகைய பிரபல்யத்துக்கு இந்த நாவலின் தனித்துவம் ஒரு காரணம் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.

தமிழ் நாவலுக்கு ஒரு புதிய களத்தையும் ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறையையும் அறிமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் ஒரு புதிய பரிமானத்தைக் கொடுத்திருப்பது இந்தநாவலின் முக்கியத்துவத்துக்கு ஒருகாரணமாகும். தமிழ் நாவலுக்கு நூறு வயது கடந்துவிட்ட போதிலும் இதுவரை தமிழ்பேசும் சமூகத்தை அது முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும். தமிழ்ப் பேசும் மூஸ்லிம்களின் சமூக வாழ்வு தமிழ் நாவலில் சரியாகப் பிரதிபலிக்கப்படவில்லை. மூஸ்லிம் வாழ்க்கைப் பின்னணியில் நாவல் என்ற பெயரில் எழுதப்பட்டவையெல்லாம் கற்பனைப் புணைகளும் சீர்திருத்தப் பிரச்சாரக் கட்டுக் கதைகளும் தான். மூஸ்லிம் சமூகம்பற்றிய ஒரு யதார்த்தப் படிமம் தமிழ் நாவலில் இடம் பெறவே இல்லை. தனது 'ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின்' கதைமூலம் முதல்முதல் மீரான் ஒரு வெற்றிடத்தை நிரப்பி இருக்கிறார். இதன் மூலம் தமிழ் நாவல் ஒரு புதிய பரிமானத்தைப் பெறுகின்றது. 70 களில் ஹெப்சிபா ஜேசதாசனின் புத்தம்புதுவீடு செய்ததுபோல.

ஒரு புதிய களத்தையும் ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறையையும் அறிமுகப் படுத்துவதனால் மட்டும் ஒரு நாவல் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடுவதில்லை. ஒரு படைப்பைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் இவை இரண்டாம் பட்சமானவைதான். ஒரு படைப்பின் அடிப்படையான வெற்றி அது வாழ்க்கையை அணுகும் முறையிலும் அது காட்டும் வாழ்க்கைத் தரிசனத்திலும்

தங்கியுள்ளது. இத்தரிசனம் குறிப்பாக அப்படைப்பு சித்திரிக்கும் வாழ்க்கை பற்றியதாக மட்டுமல்ல பொதுவாக மனித வாழ்க்கை முழுமையையும் தழுவி அமைகின்றது. அவ்வகையில் ஒவ்வொரு சிறந்த படைப்புக்கும் ஓர் இரட்டைத் தன்மை இருக்கின்றது என்னாம். ஒன்று அதன் குறிப்பான தன்மை (Particularity). அதாவது அப்படைப்பு சித்திரிக்கும் சூழலின் ஒரு உண்மையான படிமத்தைத் தருவது. மற்றது அதன் பொதுவான தன்மை (Universality) அதாவது முழு மனித வாழ்வுக்கும் ஒரு பொதுக் குறியீடாக அமைவது.

ஒவ்வொரு சிறந்த நாவலாசிரியனுக்கும் அவனது படைப்பு ஒரு ஜன்னலாக அமைகின்றது. அவன் தனது படைப்பில் சித்திரிக்கும் அவனது காலம், சமூகம் என்னும் ஜன்னலுடாக வெளி உலகம் முழுவதையும் பார்க்கின்றான். முழு வாழ்க்கையையும் தரிசிக்கின்றான். ஒரு பண்பட்டவாசகனுக்கும் அப்படைப்பு ஒரு ஜன்னலாகவே அமைகின்றது. அதனோடு அவன் முழு வாழ்க்கையையும் தாண்கின்றான்; வாழ்வு பற்றிய ஒரு தரிசனத்தைப் பெறுகிறான். இவ்வாறுதான் ஒரு படைப்பு தன் கால, தேச, வர்த்த மானங்களைக் கடந்து செல்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், இடத்தில், சமூகத்தில் தோன்றினாலும் உலகம் பொதுமையாகின்றது. இவ்விரட்டைத் தன்மை இல்லாவிட்டால் ருத்ய நாவல் ருத்ய நாவலாகவும், ஆயிரிக்க நாவல் ஆயிரிக்க நாவலாகவும், இந்திய நாவல் இந்திய நாவலாகவும் மட்டுமே இருக்கும். தன் வட்டார எல்லைகளைக் கடந்து செல்லாது. ஆனால் டால்ஸ்டாயும், ஹெமிங்வேயும், நகிப் மற்புசும், சிவராம கரந்தும் நமது உணர்வோடு கலக்க முடிகின்றதென்றால் இந்த இரட்டைத் தன்மைதான் காரணம். ஒவ்வொரு உண்மையான கலைஞரும் பிரக்ஞூர்வமாகவோ அல்லது பிரக்ஞூர்வமற்றோ இவ்விரட்டைத் தன்மைக்குத் தன் படைப்பில் இடம் கொடுத்து விடுகிறான்.

தோப்பில் முகம்மது மீரானைப் பற்றிப் பேசும்போது இந்த உண்மையை வலியுறுத்துவது அவசியமாகின்றது. அவர்காட்டும் வாழ்க்கைப் புலம் தமிழ் நாவலுக்கு மிகவும் புதியது. அரை நூற்றாண்டுக்கு முந்திய தமிழ் நாட்டு மூஸ்லிம் கிராமம் ஒன்றை (தேங்காய்ப் பட்டினம்) அவர் தன் படைப்புக்குக் களமாகக் கொண்டிருக்கின்றார். பாரம்பரியப் பழக்க வழக்கங்களும், அறியாமையையும், மூட நம்பிக்கைகளையும் கொண்ட கட்டிறுக்கமான சமூகம்; பொருளாதார வலுமிக்க ஒரு சிலரின் பிடியில் நக்குண்டு மூச்சுத்திணரிக் கிடக்கும் சமூகம்; நவீன் நாகரிகத்தின் ஒளிக்கீற்றுப் புகழுதியாத மூடுண்ட சமூகம்; இந்தச் சமூகத்தின் மனிதர்களையும் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சலனங்களையும் நாம் இந்த நாவலில் காண்கிறோம். மதம் பற்றிய (மூட) நம்பிக்கைகள் மனிதர்கள் மீது குவிந்து ஆட்சி செலுத்துவதைக் காண்கின்றோம். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் கண்ணுக்குத் தெரியாத தளைகளில் கட்டுண்டு கிடக்கிறான். அடக்கியும், அடக்கப்பட்டும், சுரண்டியும், சுரண்டப்பட்டும், ஏமாற்றியும், ஏமாந்தும், கோபித்துக் கொண்டும் தன் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கழிக்கின்றான். இத்தகைய சமூகம் நிலைத்திருக்க முடியாது. அதன் கட்டிறுக்கம் குலைந்து மெல்ல மெல்லச் சிதிலம் அடைந்து, தன் சிதைவுக்குக் காரணமான புதிய வித்துங்களுடன் மூர்க்கமாக மோதி அழிந்து விடுகின்றது. இவ்வாறு ஒரு மூடுண்ட சமூகத்தையும் அதன் சிதைவையும் மீரான் தன் நாவலில் சித்திரமாக்கியுள்ளார். அவ்வகையில் இது இறந்த காலத்தின் கதை மட்டுமல்ல; நிகழ்காலத்தின் கதையும்தான். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் கதை மட்டுமல்ல எல்லாருடைய கதையும்தான். நல்ல நாவல்களுக்குரிய இந்த இரட்டைத் தன்மை மீரானின் நாவலையும் அந்த வரிசையில் சேர்த்துவிடுகின்றது.

மீரான் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் அதிகம் பரிச்சயம் உடையவர் அல்ல. அவர் படித்த தமிழ் நாவல்கள் மிகச் சில. அவரது தாய்மொழி தமிழே எனினும் அவர் முறையாகத் தமிழ் படித்தவர் அல்ல. அவரது சொந்தக் கிராமம் தமிழ்நாடு கேரளா எல்லைப் புறத்தில் உள்ள தேங்காய்ப் பட்டினம், பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் இவர் பயின்றது மலையாள மொழியில். இதனால் தமிழை விட மலையாளத்தில் இவருக்கு அதிக புலமை உண்டு. தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி இவருக்கு வேகமாக எழுத முடியாது. தனது நாவல்களை மலையாள வரிவடிவத்திலேயே இவர் முதலில் எழுதுகின்றார். இவரது சிந்தனை வேகத்துக்கு மலையாள வரிவடிவம்தான் ஈடுகொடுப்பதாகச் சொல்கிறார். மலையாள எழுத்தில் எழுதி முடித்த பிறகே தமிழ் வரிவடிவத்துக்கு மாற்றிக் கொகிறார்.

வளமான மலையாள யதார்த்த நாவல் மரபில் இவருக்கு அதிக பரிச்சயம் உண்டு. அதன் சாதகமான செல்வாக்கை இவரது நாவலில் காண முடிகின்றது. வேறு வகையில் சொல்வதானால் மலையாள யதார்த்த நாவல் மரபை இவர் ஒரளவு வெற்றிகரமாகத் தமிழுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார் எனலாம். இவ்வகையில் மீரானை வைக்கம் முகம்மது பஷ்ணுடன் ஒப்பிடத் தோன்றுகின்றது. பஷ்ணின் 'எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந்தது' நாவலை மீரானின் ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்க முடியும். ஆனால் இந்த ஒப்பிடு முற்றிலும் நியாயமானதல்ல. பஷ்ண் தனது சிறிய நாவலில் காட்டும் பரப்பு வீச்சை மீரானின் நாவலில் காண முடியாது. இருவரின் பாணியும் கூடவேறானது. பஷ்ணிடம் உள்ள, உள்ளடங்கிய கிண்டல் (Satire) மீரானிடம் இல்லை. பஷ்ணுக்குள் இருக்கும் சீர்திருத்தவாதியும், கலகக் காரனும் மிகக் கவனமாக அவரது நாவலுக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறார் கள். ஆனால் மீரானுக்குள் இருப்பவர் கள் அங்கங்கே திமிரிக்கொண்டுநாவலுக்கு வெளியே தலைகாட்டுகின்றனர். கிராமத்தில் சறா, இறால் வாங்கி விற்கும் மற்றுமது, இங்கிலீஸ் பள்ளி ஆசிரியர் மற்றுப்பகான் ஆசியோரிடம் இத்தகைய திமிரல்களைக் காண முடிசின்றது. இருந்த போதிலும் மீரானின் நாவலில் சித்தரிக்கப்படும் சமூக அமைப்பும், பண்பாடும், மொழியும் இரத்தமும் சதையுமாக வடிவம் பெற்றுள்ளன. என்றே கூறவேண்டும். முக்கிய பாத்திரங்கள் எல்லாம் - வடக்கு வீட்டு அகமதுக் கண்ணு முதலாளி, மோதினார் அசனால் லெப்பை, செய்யதினா முகம்மது முஸ்தபா, இம்பிச்சி கோயா தல்கள், நாகுபாத்தும்மா, ஆயிசா எல்லோரும் - உண்மை மனிதர்களாக இயல்பாக இருக்கின்றார்கள். இது இந்த நாவலின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாகும்.

மீரான் தமிழ் நாவல் உலகுக்குப் புதியவர். தனது முதல் நாவல் மூலம் தமிழ் நாவலுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைத் கொடுத்திருக்கிறார். அடுத்துவர இருக்கும் இவரது நாவல்கள் இதற்கு மேலும் வளமூட்டுமா என்பதைப் பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

* * * * *

இலங்கையிலுள்ள நானாதேசி வணிகாள் வெண்கல முத்திரை : தனிச்சிறப்புடையதோரு தொல்பொருட் சின்னம்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

இ

இலங்கையில் மிக அண்மைக் காலத்திற் கண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களில் நானாதேசி வணிக கணத்தின் வெண்கல முத்திரை மிகக் கவர்ச்சி பொருந்தியதாகும். அது இலங்கையின் தென்கரையோரத்திலே, ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அம்பலாந்தோட்ட என்னுமிடத்திலே நிதியேகம் என்ற வயற் காணியில் 1985 ஆம் ஆண்டின் முடிவிலே, ஹின் அப்புஹாமி என்ற விவசாயினாற் கண்டெடுக்கப்பெற்றது. இப்பொழுது அது கொழும்பிலுள்ள தொல்பொருட்டினைக்களத்தின் பொறுப்பிலுள்ளது.

பன்னிரண்டு அவுன்ச நிறை கொண்ட அவ்வினோதமான வெண்கலம் 4.5 சென்றி மீற்றர் உயரமுடையதாகும். வட்ட வடிவினதாகிய அதன் அடிப்புறம் 4 சென்றி மீற்றர் 1.5 மில்லி மீற்றர் விட்டத்தைக் கொண்டது. வார்ப்புச் சிலைகளின் பீடம் போன்ற கூம்பிய வடிவில் ஒன்றன் மேலொன்றாக அமைந்தாற் போன்ற உருவமே அதன் தோற்றுமாகும். கைபிடியாக அமைந்த அதன் மேற்புறம் பவளமணியின் அளவுடைய உருண்டையான தோற்றுமுடையது. தோற்றுத்தில் அது ஒரு ஸ்தூபியின் மிகச் சிறிய பிரதிமை போன்றது. ஆயினும் 'பரிசுத்தமலை'யின் உருவம் நானாதேசி வணிக கணத்தின் கொடிகளிலே வரையப்படுவது வழக்கம் என்று அவர்களின் சாசனங்களிலே சொல்லப்படுவதால் இவ்வெண்கலத்தின் வடிவமானது மலையின் பிரதிமையாக அமைக்கப்பெற்றது என்றும் கருதலாம்.

இரு தொல்பொருட் சின்னமென்ற வகையிலே இவ்வெண்கல முத்திரை பல தனிச்சிறப்புக்கள் பொருந்தியதொன்றாகும். இத்தகைய முத்திரை வேறொன்றும் இலங்கையிலே இதுவரை காணப்படவில்லை. தென்னிந்திய மாநிலங்களிற் கர்நாடகத்தில் மட்டுமே இதனைப்போன்ற முத்திரையொன்று காணப்பட்டுள்ளது. அது நானாதேசி வணிகரினால் வழங்கப்பெற்ற செப்போடொன்றிலே அமைந்துள்ளது. நானாதேசி வணிகரைப்பற்றிக் கூறும் சாசனங்கள் பல இலங்கையிற் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் அச்சாசனங்கள் இலங்கையின் வட-மத்திய பகுதிகளிலிருந்தே கிடைத்துள்ளன. இலங்கையின் தென்கரையிலிருந்து இம்முத்திரை கிடைத்துள்ளமை மிகுந்த கவனத்துக்குரியவொன்றாகும்.

இவ்வெண்கலத்தின் அடிப்புறத்திலே அமைந்துள்ள உருவங்களும் அதன் கீழ்த்தளத்திற் காணப்படும் சொற்களும் நானாதேசி வணிக கணத்தின் அமைப்பினைப் பற்றியும் அதன் நடவடிக்கைகள் பற்றியுஞ் சில முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன.

வைசாலி வணிகாரின் முத்திரைகள்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே முத்திரைகளை உபயோகிக்கும் வழக்கம் ஹரப்பா காலத்திலிருந்து நிலவிவந்துள்ளது. முத்திரைகளிலே சில சின்னங்களையும் சாசனங்களையும் பொறிப்பது வழக்கம். ஹரப்பா பண்பாட்டுக் காலத்திற்குரிய முத்திரைகளில் எருது, யானை, காண்டாமிருகம் முதலிய விலங்குகளின் உருவங்களும் எழுத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. வரலாற்றுக் காலத்தில் அரசரும், வணிகரும் பிறரும் முத்திரைகளை உருவாக்கி அவற்றைப் பல தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தினார்கள். அவை பெரும்பாலும் அடையாளச் சின்னங்களாகவும் அனுமதிச் சாதனங்களாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'வஸாா' என்னுமிடத்தில் 1,000 வரையான முத்திரைகள் கண்டெட்டுக்கப்பெற்றுள்ளன. அவையாவும் குப்தப் பேரரசக் காலத்திலே சிறப்புற்றிருந்த புராதன நகரமான வைசாலியின் சமுதாய அமைப்புக்களோடு நெருக்கிய தொடர்புடையனவாகும். பெரும்பாலும் அவை அரசாங்க அதிகாரிகள், வணிக கணங்கள் (நிகம்), சமய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றினாலே பயன்படுத்தப்பட்டது. அவற்றுள் நிகம் என்று வர்ணிக்கப்படும் வணிக கணங்களின் முத்திரைகள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கவை. அம்முத்திரைகள் பலவற்றிலே மேல்வரும் சொற்றொடர்கள் காணப்படும்.

"ஸ்ரேஷ்டி - சார்த்தவாஹி - குவிக - நிகம்".

"செட்டி கள், சாத்து வணிகர், கம்மாளர் ஆகியோரின் கணம்"

குப்தப் பெருமன்னரின் காலத்தில், நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில், வைசாலி நகரிலிருந்த வணிக கணங்கள் சில சமூகங்களின் கூட்டுறவினாலமைந்த ஒன்றியங்களாயிருந்தன என்பது இவ்வர்ணனையினாலே தெளிவாகின்றது. சிலவிடங்களிலே நிலை கொண்டிருந்த செட்டி வணிகரும் பல பிரதேசங்களுக்கு வாகனங்களுடன் சென்று வியாபாரங்கள் செய்யும் வணிகரான சாத்துகணத்தாரும் உற்பத்தியாளரான கம்மாளரும் அப்புராதன காலத்திற் கூட்டுறவின் அடிப்படையில் ஒரே கணமாக இணைக்கப் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வைசாலியிலிருந்த வணிக கணங்கள் தென்னிந்தியாவிலே, பதினேராராம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே, பெருவளர்ச்சி பெற்றிருந்த நானாதேசி என்னும் வணிக கணத்தைச் சில பிரதான அம்சங்களிலே ஒத்திருந்தன.

இந்தியச் சமய வழிபாட்டிலும் பண்பாட்டு நெறிகளிலுள்ள சிறப்பிடம் பெறும் தெய்வங்களும் சின்னங்களும் அவற்றிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன, வைசாலி முத்திரைகளின் பிரதான அம்சங்களுள் ஒன்றாகும். அவை பலவற்றில் இலக்குமியின் வடிவம் அழகுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்குமியின் இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு யானையின் உருவம் காணப்படும். சில முத்திரைகளில் யானைகள் திருமகளை நோக்கித் துதிக்கையால் நீரை வார்ப்பதுபோன்ற காட்சி காணப்படும். சில முத்திரைகளிலே இவற்றோடு மனித

உருவங்களுக்கு சித்தரிக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றிலே ஒவ்வொரு யானையின் கீழும் ஒவ்வொரு மனிதனின் உருவம் அமைந்துள்ளது. நிலத்திலிருந்த வண்ணமாகக் குடத்திலிருந்து காக்களைத் திருமகளை நோக்கிக் கொட்டுகின்ற நிலையிற் காட்சியளிக்கும் மனிதர் வணிகராதல் வேண்டும். இலக்குமியின் வடிவங்கள் யாவும் இரு கைகளுடன் காணப்படும். அவற்றுள்ளன உயர்த்திய நிலையிலும் இதழ்கள் பல பொருந்திய மலரொன்றை ஏந்திய வடிவிலும் காணப்படும். சங்கு, சக்கரம், நந்தி, திரிகுலம், திருவடிகள் முதலிய சமயச் சார்புடைய சின்னங்களும் வைசாலி முத்திரைகள் சிலவற்றிலே தனித்தனியாக வருகின்றன.

தூர்க்கை - அய்யப்பொழில்புர பரமேஸ்வரி

இலங்கையிலுள்ள நானாதேசி வணிகரின் முத்திரையிற் காணப்படும் பிரதான வடிவம் நான்கு கரங்களுடன் ஸ்தானக (நிற்கும்) நிலையிலுள்ள பெண் தெய்வத்தின் தோற்றமாகும். ஒவ்வொரு புறத்திலும் ஒவ்வொன்று என்ற வகையில் இரு கரங்கள், சாதாரண மனித வடிவத்திற் போல, கீழ்நோக்கித் தொங்கிய நிலையிலுள்ளன. உயர்த்திய வலக்கரம், திரிகுலம் ஏந்திய வடிவிலுள்ளது. வலக்கால் அசரணாருவன் மேல் ஹன்றிய தோற்றமாய் அமைந்துள்ளது. அசரனின் தலை மகிஷத்தின் தலை போன்றது என்பதனாலே காவினால் மதிக்கப்படும் உருவம் மகிஷாசரனைக் குறிக்கும் எனக் கொள்ளலாம். தெய்வத்தின் இடைக்கால் சற்று முன்னோக்கி உயர்த்தி மழுங்காலில் மடித்துக் கீழ்நோக்கித் தொங்கிய நிலையிலுள்ளது. தெய்வத்தின் தலைமேற் கிரீடம் போன்ற அமைப்புள்ளது. அதன் மேல் அக்கினிச் சவாலைகள் வரிசையாக அமைந்தாற் போன்றவொரு காட்சி தெரிகிறது.

கிரீடத்தின் மேலே வெண்கொற்றக் குடையின் தோற்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனருசிலே காணப்படுவது பசும்பையின் உருவமாகும். அதன் வடிவம் இரட்டைக் கோடுகள் பொருத்திய தலைக்கீழான விழை என்ற ஆங்கில எழுத்தினதாகும். தெய்வத்தின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நிற்கும் நிலையிலுள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணின் உருவம் காணப்படுகின்றது. முத்திரையிலுள்ள உருவங்கள் வனப்பற்றவை. கவர்ச்சியும் அழகும் பொருந்தியனவாக அவை அமைந்திருக்கவில்லை. அவை அடையாளபூர்வமானவை.

அதன் பிரதிமா வகூணங்களின் அடிப்படையில் இந்த முத்திரையிலே காணப்படும் நான்கு கைகளுடன் கூடிய காட்சியளிக்கும் பெண்ணின் உருவத்தை மகிஷமர்த்தனியின் தோற்றமுடைய தூர்க்கை என அடையாளங் காண முடிகின்றது. இந்து சமய மரபிலும் புராணங்களிலும் திரிகுலம், மகிஷாசரனை அழித்தல், அக்கினிச் சவாலைகள் பொருந்திய கிரீடம் முதலிய அம்சங்கள் தூர்க்கையுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றனமொல் இக்கருத்து மேலும் வலிவுறுகின்றது. நானாதேசி வணிகர் தமது ஆவணங்களிலே அய்யப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்குச் சிறப்பிடங் கொடுத்திருந்தமையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. பதவியா, வாஹால்கட, விஹாரேஹினன, தெனியமுல்லை முதலான இடங்களிலுள்ள நானாதேசி வணிகரின் சாசனங்களில் ஸ்ரீ அய்யப்பொழில்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய என்ற மொழிகள் இடம்பெறுகின்றன. நானாதேசித் திசையாயிரத்தஞ்ஞாற்றுவர் என்றும் வர்ணிகப்பெற்ற நானாதேசி வணிக கணத்தார் தங்கள் வழிபாட்டு மரபுகளிலே தூர்க்கையாகிய பரமேஸ்வரிக்கு முதலிடங் கொடுத்தனர். அவர்கள் பரமேஸ்வரியை முழுமுதற் கடவுளாகவே வழிபட்டனர். இலங்கையிலுள்ள அவர்களின் சாசனங்கள் சில

‘சமஸ்த லோக மாதா’ என்றும் ‘பரமார்த்த லோக மாதா’ என்றும் பரமேஸ்வரியை வர்ணிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துவைத வழக்கிலே பரம்பொருளின் அதியுண்ணத நிலையான பரத்துவநிலை பரமார்த்திகம் எனப்படும். இலங்கையிலிருந்த நானாதேசி வணிகர் அத்வைத சிந்தனைகளைப் பரமேஸ்வரியுடன் இணைத்துள்ளமை கவனித்தற்குரியதாகும். கர்நாடகத்தில் வாதாபிச் சாளுக்கியரின் ஆட்சியில், அதிக சிறப்புப் பெற்றிருந்த அய்யப்பொழில் புரத்தில் (ஜெகானே) உற்பத்தியாகிய நானாதேசி வணிக கணம் அங்குள்ள தூர்க்கையாலயத்திலே எழுந்தருளியிருந்த பரமேஸ்வரியைத் தமது கணத்திற்குரிய சிறப்பான தெய்வமாகப் போற்றி வந்தனர். அவர்கள் காலப்போக்கிலே தாம் பரந்து சென்ற விடங்களில் எல்லாம் பரமேஸ்வரியின் உருவத்தினை இலட்சினையாகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

வணிகாரின் சின்னமான பசம்பை

இம்முத்திரையிலே காணப்படும் பசம்பை வணிகருக்குச் சிறப்பாகவுரிய சின்னமாகும். பிரான் மலைமிலுள்ள நானாதேசி வணிகரின் சாசனத்து மெய்க்கீர்த்தி வணிகரின் பசம்பை பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. இந்தியச் சமுதாயத்திலே ஒவ்வொரு சமுதாயப் பிரிவினரும் தத்தம் பிரிவின் தனித்துவத்துக்குக் காரணமாய் அமைந்த தொழிலுடனும் சமுதாயப் பணியுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடைய கருவிகளையோ சாதனங்களையோ தத்தமக்குரிய சின்னங்களாகக் கொள்வது வழுமை. காச, செல்வம், என்பனவற்றின் அடையாளமாய் அமைவது பணப்பை ஆகிய பசம்பையாகும். கைத்தொழிற் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முற்பட்ட காலங்களிலே வாணிபத்தின் காரணமாகவே பணப்புழக்கம் பெரிதும் ஏற்படலாயிற்று. பொருட்களின் கொள்வனவு, விற்பனைகளில் ஈடுபட்டிருந்த வணிகர் செல்வத்தை ஈட்டி காசுகொண்டு வாணிபஞ்ச செய்தனர். வாணிபத்திலே பொருட் பரிவர்த்தனைக்குரிய சாதனமாகக் காச அமைவதால் காசின் உறையுளாகிய பசம்பை, வணிக குலத்தையும் வாணிபத் தொழிலையும் உணர்த்துஞ் சின்னமாகக் கொள்ளப்பட்டது. பிற்காலங்களிலே தராசும், வணிகரின் சின்னமாகப் பயன்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வணிகருள்ளும் மிக உயர்நிலையிலுள்ளவர்களே பசம்பையினைத் தங்குலச் சின்னமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்று கொள்ளலாம். நானாதேசி வணிகரின் சிலாசாசனங்கள் சிலவற்றிலும் பசம்பையின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் வாஹுல்கட, விஹாரேவரின்ன, புதுமுத்தாவ என்னுந் தலங்களிற் காணப்படுங் கல்வெட்டுகளிற் பசம்பையின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முத்திரையிலுள்ள எழுத்துக்கள்

இம்முத்திரையிலுள்ள சாசனம் தமிழுங் கிரந்தமுங் கலந்த எழுத்துக்களிலுள்ளது. அதிலுள்ள எட்டு எழுத்துக்களில் முறையே மூன்றாம், ஏழாம் எழுத்துக்களான தே, ஈ என்றவற்றைத் தவிர்ந்த ஏனைய யாவும் தமிழ் எழுத்துக்களாகும். அவற்றின் வரிவடிவ அமைப்பு பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகும். தெளிவாகவுள்ள முதலைந்து எழுத்துக்களையும் நானாதேசீன் என வாசிக்க முடிகிறது. சாசனத்திலுள்ள ஆறாவது வரிவடிவம் எழுத்தாகவன்றிக் குறியீடாகவே தோன்றுகின்றது. இறுதியாகவுள்ள சரேமுத்துக்களும் ஈகை என்ற சொல்லைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன. எனவே சாசனத்தின் வாசகம் நானாதேசீன் - ஈகை என்பதாகும். இச்சாசனம் இருசொற்கள் கூடியவொரு வசனமாகும். அதிலுள்ள சொற்கள் சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்களாகும். நானாதேசீன் என்பது நானாதேசி என்பதன் உடமைப்பொருள் குறிக்கும் ஆறாம் வேற்றுமை விகாரமாகும்.

ஸ்ரூக என்ற சொல் மேல்வரும் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் ஏதேனுமொன்றிலிருந்து உருவாகியிருக்கலாம்.

(1) ஸஹ, (2) ஸஹஜ, (3) ஸஹாய, (4) சக, (5) சகி, (6) சக்ய. இவை முறையே

(1) ஒன்றாக, கூட்டாக,

(2) உடன் பிறந்த, ஒன்றாக உற்பவித்த, ஒரே காலத்தவை,

(3) உடன்போக்கு, கூட்டாளி, பின்பற்றுவோன், துணைவன்,

(4) நண்பன், கூட்டாளி,

(5) நண்பன், உடன்போக்கன்,

(6) நட்பு, நெருக்கமான உறவு ஆசிய கருத்துக்களில் வழங்கும். எனவே வெண்கல முத்திரையுள்ள சாசனத்தில் வரும் ஸ்ரூக என்ற சொல்லானது நண்பர், உடன் கூட்டத்தவர், ஆதரவாளர் என்பனவற்றைக் குறிக்கும் எனக் கருதலாம். இதன் அடிப்படையில் நானாதேசீன் ஸ்ரூக என்ற மொழித்தொடர் ‘நானாதேசிகனின் கூட்டத்தார்’ என்பதைக் குறிப்பதாய் அமையும். பொலநறுவையிலுள்ள வேளைக்காரரின் சாசனத்திலே, ‘எங்கள் முதாதைகளாயுள்ள வளஞ்செயரையும் எங்களோடு கூடிவரும் நகரத்தாருள்ளிட்டாளரையும்’ என வணிக கணத்தவரை வேளைக்காரப் பெரும்படையினர் குறிப்பிட்டுள்ளனமையும் இங்கு கவனித்தற்குரியது. வணிகர், போர்வீரர், உற்பத்தியாளர் முதலியோர் இணைந்த ஒன்றியமாய் நானாதேசி வணிக கணம் விளங்கியது.

வெண்கல முத்திரையிலுள்ள சாசனம் அம்முத்திரை நானாதேசி வணிக கணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவினருக்கு உரியதென்பதையும் அது அவர்களாற் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் உணர்த்துகின்றது. அது வணிக நகரமொன்றிலே பயன்படுத்தப்பெற்ற சாதனமாகலாம். முத்திரையிலுள்ள வரிவடிவங்கள் 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியன வாகையால் இம்முத்திரை அந்தநூற்றாண்டிலே புழக்கத்திலிருந்தது எனக் கொள்ளலாம். அக்காலத்தில் இலங்கையில் அவ்வணிக கணம் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றுச் சுயாட்சி உரிமையுடைய வணிக நகரங்களைப் பதவியா, வாறுல்கட, விழிரேஹின்ன முதலிய இடங்களிலே அமைத்திருந்தது.

‘புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். அவருடைய கதைகள்பொழுது போக்குக்கான கதைகள் அல்ல. அவரது கதைகள் சமூகத்தை நோக்கிப் பல்வேறு ஆணித்தரமான கேள்விக் குறிகளை அடுக்கின்றன. அழுகி நாற்றமெடுத்துப்போன சமூகத்தின் ஊழல்களைக் கீறிப் பின்து காட்டுகின்றன. வாழ்க்கையின் அன்றாடப் பாட்டின் அடிக்குரல் அவரது கதைகளிலே எதிரொலித்தது. சொப்பனாவல்தையிலே சிக்கி, கனவு காணும் அபூதக் கலைஞர்கள் புதுமைப்பித்தன்

ராமநாதன்

சாகித்திய விழா - 1992

'இலக்கியச் செம்மல்' விருது பெறுபவர்கள் - ஓர் அறிமுகம்

1. திரு. ஆர். சிவகுருநாதன்

இவர் தினகரன் நாழிதனின் பிரதம ஆசிரியராக நீண்ட காலமாகப் பணி புரிந்து வருகிறார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் முது மாணிப் பட்டம் பெற்றவர்.

தினகரன் பத்திரிகையில் 1955 இல் சேர்ந்த இவர், 1959 இல் செய்தி ஆசிரியராகி, 1961 இலிருந்து பிரதம ஆசிரியராகப் பணி புரிந்து வருகிறார்.

கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் இவர் பயின்றபோது, கா. சிவத்தம்பியுடன் இப்போது யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைத்துறைத் தலைவராக இருப்பவர்) இணைந்து, 'தமிழ் ஒளி' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். பல்கலைக்கழக வெளியீடான் 'இந்து தர்மம்' சஞ்சிகையின் தமிழ் ஆசிரியராகவும் (1955) பணியாற்றினார்.

கலைக் கழகத்தின் நடன இசைப் பிரிவின் தலைவராகவும், பத்திரிகையாளர் சம்பள நிருணய சபை அங்கத்தவராகவும் இவர் பணி செய்திருக்கிறார். இவர் யாழ்ப்பாணம் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரிகளின் பழைய மாணவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2. திரு. எஸ். ரி. சிவநாயகம்

இவர் தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் பிரதம ஆசிரியராக நீண்ட காலம் பணி செய்தவர். சுதந்திரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், வீரேகசரி பத்திரிகையின் இணை ஆசிரியராகவும் பணி செய்திருக்கிறார்.

'குழக்தியார் பதில்கள்' என்று சுதந்திரனிலும், 'திரிஞானி' என்ற தலைப்பில் தினபதியிலும் எழுதிப் பிரக்கியாதி பெற்ற இவர், 'அத்தாணி மண்டபம்' என்ற மகுடத்தில் எழுதி வாசகர்களின் மனதில் இடம் கொண்டவர். பண்டித மரபு, பல்கலைக்கழக மரபுகளிலிருந்து விடுபட்டு தனக்கென்று ஒரு தனி நடை வகுத்து எழுதிப் பிரபல்யம் பெற்றவர். பல பயணக் கட்டுரைகளின் ஆசிரியர். 'அண்ணாவுடன் ஆறு நாட்கள்', 'ஸ்ரீலங்கா முதல் ஸ்ரீ நகர்வரை', 'நான் கண்ட பாரதி' என்ற தலைப்புகளில் இவர் எழுதிய தொடர் கட்டுரைகள் மறக்க முடியாதவை. பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியவர். 'மக்கள் தலைவர் தொண்டமான்' என்ற நூலின் ஆசிரியர்.

4. ஜனாப் கபைர் இளங்கீரன்

இவர் முழுநேர எழுத்தாளர். 'தேசாபிமானி', 'தொழிலாளி', 'ஜனவேகம்', 'முஸ்லிம் அபேதவாதி ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் 'இளமணி' என்ற மலேசியப் பத்திரிகையிலும் ஆசிரியராகப் பணி செய்திருக்கிறார். 'மரகதம்' என்ற பெயரில் இளங்கீரன் சொந்தப் பத்திரிகை ஒன்றையும் நடாத்தினார்.

27 ஆக்கங்களின் ஆசிரியர். இதில் ஒன்பது ஆக்கங்கள் நாவல்களாகும் . தென்றலும் புயலும், 'நீதியே நீ கேள்' இரண்டும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

நாடகங்கள், சிறு கதைகள், உரைச் சித்திரங்கள் என்று இவரின் பல நிகழ்ச்சிகள் வாணோலியில் ஓலிபரப்பாயின். 'மனித புராணம்' இரண்டறை வருடங்களாக தொடர்ந்து ஓலிபரப்பாயின். பாரதி நூற்றாண்டை ஒட்டி இவர் எழுதித் தயாரித்த 'மகாகவி பாரதி' என்ற நாடகம் 1982, 83 களில் இரு தடவைகள் மேடை ஏறின.

அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கலை இலக்கியம் சம்பந்தமாக நூற்றுக் கணக்கான கட்டுரைகளை இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

3. ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா

'ஆத்மஜோதி' நிறுவனத்தின் மூலம் சமூக, சமயப் பணிகள் புரிந்தவர். 'ஆத்மஜோதி' என்ற பெயரில் ஆத்மீக சஞ்சிகை ஒன்றையும் இவர் நடத்தி வந்தார். வடக்கில் பிறந்தாலும் நாவலப்பிடிட்டியில் வாழ்ந்து சௌவத்துக்கும், தமிழுக்கும் அனப்பெரும் பணி செய்தவர். 'ஆத்மஜோதி' பதிப்பகம் வைத்து தமிழ் நூல் வெளியிட்டு முயற்சிக்கு அரும்பணி செய்தவர்.

கல்லூரி ஆசிரியராக அதிபராகவெல்லாம் பணி செய்து இளைப்பாறியவர். 'ஏழாலை', 'கந்தனே கலியுகத்தின் கண்கண்ட தெய்வம்', 'திரு முறைக் காட்சி', 'திரு முறைச் செல்வம்', 'முப்பெருஞ் சித்தர்', 'ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவபாலயோகி', 'கேதார் பத்திரி யாத்திரை', 'தத்துவக் கதைகள்' 'பன்னிருமாத நினைவுகள்' 'இலங்கையில் ஒர் இல்லர் ஞானி' போன்ற பல நூல்களின் ஆசிரியர்.

சாகித்தியப் பரிசு பெறும் நூல்கள் (1990 ஆம் ஆண்டில் பிரசுரமானவை)

01. மேய்ப்பர்கள்

இந்த நூலின் ஆசிரியர் எஸ். அகஸ்தியர் அவர்கள். உயர்ப்புலம், ஆணைக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர். 1990 நவம்பரில் இந்நூல் பதிப்புச் செய்யப்பட்டது.

சென்னை நியு சென்றசரி புக்கிரவுல் பிரைவேட் லிமிட்டெட்டினால் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில், ஆசிரியரின் 13 சிறு கதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. புனைகதைத் துறையில் 1990 ஆம் வருடத்திற்கான சிறந்த நூற்பரிசை இந்நூல் பெறுகிறது.

02. நாளையை நோக்கிய இன்றில்

இது ஒரு புதுக்கவிதை நூல். இந்நூலின் ஆசிரியர் ஏ. கே. ஏ. ரஸாக் ஸாகானா (மேமன்கவி) அவர்கள். 55/B/4 முன்றாம் குறுக்குத்தெரு, கொழும்பு 11 இல் வசிக்கிறார். 1990 யூன் மாதம் பதிப்புச் செய்யப்பட்ட இந்நூல், சென்னை நார்மதா பதிப்பகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. கவிதைத் துறையில், 1990 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சிறந்த நூற் பரிசு இந்நூலுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

03. சமூத்து இசை நாடக வரலாறு

இந்நூலின் ஆசிரியர் காரை. செ. சுந்தரமின்னை அவர்கள். 677/9 கடற்கரை வீதி, யாழ்ப்பாளை என்ற முகவரியில் வாழ்வார். யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள இந்நூல், 1990 ஜூவரியில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. விமரிசனத்துறையில் 1990 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சிறந்த நூற்பரிசு இந்நூலுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

04. கைவ சித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உவகமும்

கொழும்பு பல்கலைக்கழக முன்னாள் இந்து கலாசார விரிவுரையாளராகவிருந்த திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் என்பவர் இந்நூலின் ஆசிரியர். 172 பிரதான வீதி, ஏறாவுரைச் சேர்ந்தவர். இந்நூல் 1990 மார்ச்சு மாதம் பதிப்பிக்கப்பட்டது. “சமயமும் தத்துவமும்” என்ற பிரிவில் 1990 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சிறந்த நூற்பரிசு இந்நூலுக்கு வழங்கப்படுகிறது. சென்ற வருட சாகித்திய விழாவில், “சமூகவியலும் மாணிடவியலும்” துறைக்கான 1988 ஆம் வருடத்துக்குரிய சிறந்த நூற்பரிசும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

05. அக்கரைப்பற்று வரவாறு

இந்நூலின் ஆசிரியர் ஏயாரெம்சலீம். மத்தியசாலை, அக்கரைப்பற்று - 2 ஐ வாழ்விடமாகக் கொண்டவர். அக்கரைப்பற்று ஹிறா பப்ஸி கேஷன்ஸ் இந்நூலை 1990-12-31 இல் வெளியிட்டது. ‘இட ஆய்வும் வரவாறும்’ என்ற வகுதியில் 1990 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சிறந்த நூற் பரிசு இதற்கு வழங்கப்படுகிறது.

06. அரசுறியிலின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்

இந்நூலின் ஆசிரியர் அமர் குமாரலிங்கம் ராஜ்ஜகுமார். யாழ்ப்பாளைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசுறியில் விரிவுரையாளராக இருந்தவர். 1990 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் சமூகமும் அரசியலும் என்ற பிரிவில், 1990 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூற் பரிசைப் பெறுகின்றது.

07. உயிர் காத்த ஒவியம்

இந்நூலின் ஆசிரியர் பா. சத்தியசீலன் அவர்கள். நவாலி தெற்கு, மாணிப்பாயைச் சேர்ந்தவர். 1990 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான சிறந்த நூற் பரிசு இந்நூலுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

பாராட்டும் சான்றிதழும் பெறும் தமிழ்மணிகள்

01. திரு. அந்தனி ஜீவா
02. திருமதி அண்ணலட்சுமி இராசதுரை
03. திரு. ஆர். ஆறுமுகம் (தமிழ் ஒலியன்)
04. திரு. தி. சா. இராஜகோபால்
05. திரு. பொன். இராஜகோபால்
06. திரு. இ. கந்தசவாயி
07. திரு. த. கணக்ரெத்தினம் (புலவர்)
08. திரு. செ. குணரெத்தினம்
09. திரு. இ. சண்முகம்
10. திரு. க. ப. சிவம்
11. திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன்
12. திரு. நா. சிவபாதசந்தரனார் (புலவர்)
13. திரு. க. குபால் சந்திரபோல்
14. பேராசிரியர் சனில் ஆரியரட்சை
15. திரு. எம். ஆர். கப்பிரமணியம்
16. திரு. வே. கப்பிரமணியம் (முல்லைமணி)
17. திரு. எஸ். நடராஜா
18. திரு. இரா. நாகவிங்கம் (அன்புமணி)
19. திரு. ரீ. பாக்ஷியநாயகம்
20. திருமதி பாலேஸ்வரி நல்லரெத்தினசிங்கன்
21. ஜனாப் மாணா மக்கிள்
22. திருமதி யோகா பாலச்சந்திரன்
23. திரு. பி. வேலு (குறிஞ்சித் தென்னேவன்)
24. திரு. எஸ். ஜோசப் (தெனிவத்தை)
25. ஜனாப். எஸ். எம். ஹனிபா

*With the Compliments
from*

CONNAISSANCE DE CEYLON LTD.

TRAVEL AGENTS & TOUR OPERATORS

Connaissance de Ceylon Ltd.

**TRAVEL AGENTS &
TOUR OPERATORS**

58. DUDLEY SENANAYAKE MAWATHA,
(EX. CASTLE STREET) COLOMBO 8., SRILANKA

TEL : 698346, 685601
685602, 685587
685564

TELX:22511 CDCCMB CE
21715 HOTLINE CE
FAX : 168.5555/1697869

A COMPREHENSIVE SERVICE PACKAGE FROM

D F C C

Project Loans Export Oriented Project Loans S. M. I. Loans Finance Leasing Equipment Finance	Working Capital Loans Equity Finance Guarantees Technical Assistance Investment Banking
--	---

The Bank that cares for our Country and its People

D F C C

**Development Finance Corporation
of Ceylon**

DFCC Building 73/5, Galle Road, Colombo 3. Telephone 540366 (11 Lines)

BRANCH OFFICE :-

KANDY - 5, Deva Vidiya, Kandy Tel: 25077

MATARA - 175 1/1, Anagarika Dharmapala Mawata, Matara.

THE DEVELOPMENT BANK FOR THE PRIVATE SECTOR

LAK POHORA

A great source of nourishment to crops

and

prosperity to farmers

LAK BIMATA - LAK POHORA

Ceylon Fertilizer Corporation

294. Galle Road,

Colombo 03.

Tel : 574100

With best Compliments

from

STATE BANK OF INDIA

with over 125 years of service

in

Sri Lanka

Main Branch

&

***Foreign Currency Banking Unit
No. 16, Sir Baron Jayatilake Mawatha,
Colombo 1.***

Phone : Chief Manager - 447166
Office : - 26133 - 5

With the Compliments

Habib Bank AG Zurich

(Incorporated in Switzerland)

Main Branch/FCBU
No. 118, Keyzer Street,
P.O. Box 315
Colombo 11.

Telex : 21662 COLHAB CE
Tele : 448337/28706/447996
Fax : 541219

Fort Branch:
No. 94, Chatham Street,
P. O. Box 873
Colombo 1.

Telex : 22259 FTZHAB CE
Tele : 436722
431589/431590
Fax : 440814

Galle Road Branch
256 Galle Road,
Colombo 6.

Telex : 23275 HBZGAL CE
Tele : 508621 - 22 - 23
Fax : 508622

Airport Counter
Counter No. 17/D
Departure Terminal
Colombo Airport
Katunayake
Tel : 453186/453189

Bureau De Change
471, Galle Road,
Colombo 3.

Tel : 503776

With Best Compliments from

V. T. V. Group of companies

Head Office
ESWARAN BROTHERS
267, SEA STREET, COLOMBO - 11

Tele No. { 432599
 422744
 547608
 25071

Telex : 21275, 21866
Fax : 548720
Cable : "TEDESIPRO"

23106, 422353

V. T. V. DEIVANAYAGAM PILLAI & Co.

56, 3rd Cross Street, Colombo 11.

Cable : "DEIVOO"

25179, 432599

Sundarams Ltd.

341, Main Street, colombo 11.

26239, 28805

Eswaran Brothers

149, 4th Cross street, Colombo 11.

432599, 23105

V. T. V. Delvanayagam Pillai & Co. (Pvt) Ltd.,
37, 5th Cross Street, colombo 11

PEOPLE'S BANK

Celebrating three decades of dynamic growth.

In 1961 People's Bank ventured out in the challenging world of Banking with a staff of only 46 and a few hundred customers. Today, just 30 years later their people resource exceeds 10.000, their customer listings stand at a staggering 5.3 million customers served by a Branch network in excess of 325 - the largest in Sri Lanka.

In just three decades People's Bank has grown to become a highly respected leader in the Sri Lankan banking scene. Their spectacular growth is a reflection of the massive resources at their command dedicated to the service of the common man - a dedication that has earned them the title "Banker to the Millions".

PEOPLE'S BANK
Banker to the Millions!

THE OLDEST AND THE SAFEST
SAVE WITH THE
NATIONAL SAVINGS BANK
THROUGH
ITS 82 BRANCHES POST OFFICES
AND
SUB POST OFFICES ISLANDWIDE
FOR UNMATCHED FACILITIES & SERVICE

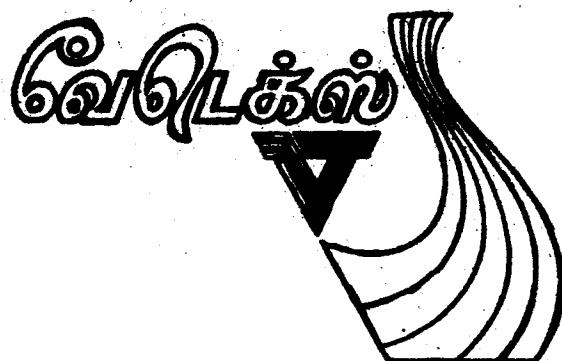
NATIONAL SAVINGS BANK
255, GALLE ROAD,
COLOMBO 3.
Phone : 574008, 573516

பழமைமிக்கதும் பாதுகாப்பானதும்
தீவடங்கிலும் நிறுவப்பட்ட
82 கிளைகள் மூலமும்
அஞ்சல் அலுவலகங்கள் மூலமும்
சடற்ற சலுகைக்கும் சேவைக்கும்
தெசிய சேமிப்பு வங்கியில் சேமியுங்கள்

தெசிய சேமிப்பு வங்கி,
255, காலி வீதி,
கொழும்பு 3.
தொலைபேசி இல : 574008, 573516

குருமை நலத்துடன் நவநாகரிகமாகத் தோற்றமளிக்க வழி செய்கிறது புதிய வேடெக்ஸ் பருத்தி வகைகள். சுறு சுறுப்பான வேலை நாட்களுக்கேற்ற வகையிலும் உல்லாசமாக பொழுது போக்க கண்கவர் வடிவிலும், வர்ணங்களிலும் கிடைக்கின்றன. வேடெக்ஸ் பருத்திகள் தனித்துவமானவை.

அழகிற்கு மேலும் அழகாட்டுகின்றது.

காட்சி அறைகள் :

இல. 323, காவி வீதி, பம்பலப்பிட்டி.

இல. 105, கொட்டுகொடெல்ல வீதி, கண்டி.

உங்கள் அன்புக்குரியவர்கள்
தன்னம்பிக்கையுடன் வாழ்வதற்கான
பண வசதியை அளிப்பதற்கு

இலங்கை வங்கி
பிள்ளைகள் சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேருங்கள்

- * உங்கள் பிள்ளையின் நல் வாழ்வுக்கு மிகவும் தேவைப்படும் பொருளொன்றினை நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.
- * அவர்களின் தரமான எதிர்காலத்திற்குப் பணத்தைச் சேமியுங்கள்.
- * இன்னும் சேமிக்கத் தொடங்காவிட்டால் அதைப்பற்றி சிற்றிக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது.
- * உங்கள் இன்றைய சேமிப்பு; உங்கள் பிள்ளையின் நாளைய பாதுகாப்பு.

இலங்கை வங்கி
தேசத்தின் வங்கியாளர்

ஆனந்தம் பொங்கிட உங்கள் அங்கம் அழுகுபட கலாமந்திர்

வானவில்லின் ஜாலங்கள்
வண்ண வண்ணக் கோலங்கள்!
எந்நாளும் உங்கள்
மேனி ஜோலித்திட உங்களுக்காகவே
இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
பட்டுச் சேலைகள்
காட்டன் சேலைகள்
வாயில் சேலைகள்
ஏராளமான புதிய டிசைன்களில்
பல தெரிவுகளில்
பிளவுஸ் பீஸ்கள்

கலாமந்திர் உங்கள் கனவு அரங்கம்

கலாமந்திர்,

2 - 28, மெஜாஸ்டிக் சிட்டி - பம்பலப்பிட்டி,
கொழும்பு - 4.

FOR BETTER INSURANCE
&
TROUBLE FREE CLAIMS
CONTACT

ACLAND INSURANCE SERVICES LIMITED

24, Staples Street,
P. O. Box 1140,
Colombo 2.

*Cable : "ACLAND" COLOMBO
Telephone : 28921, 28260 & 26538*

தமிழ் இலக்கிய விழா
வரலாற்றுப் பெருமை காணவும் பேணவும்
வாழ்த்துகிறோம்.

பேலியகொடை
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம்

With Best Compliments from

H A R R O D S

FINE KNIT CASUAL WEAR

FOR

GENTS, LADIES & CHILDREN

Sascon Knitting Co., (Pvt) Ltd.

752, BASELINE ROAD, COLOMBO 9.

TELEPHONE : 695660, 697948

SHOW ROOMS :

654, GALLE ROAD
COLOMBO 3.
TEL : 500932

2 - 36 1st FLOOR
MAJESTIC CITY
COLOMBO 4.
TEL : 508901

Y. M. B. A. BUILDING
COLOMBO 01
TEL : 422949

76/2 MINUWANGODA
ROAD,
EKALA, JA ELA

E U R A I L
the Best way to see everything
in
E U R O P E
by
L U X U R Y T R A I N

Train Travel is the best way to see every landmark in Europe.
It is comfortable, convenient, frequent and fast.

Avail yourself of the following economical Eurail Passes for
different durations.

Eurail Pass

Unlimited travel (1st Class) to 17	15 days	US dol. 390	-	EURAIL'S WORLD
European Countries	21 days	US dol. 476.	-	Austria
Children under 12	1 month	US dol. 582	-	Belgium
Half fare	2 months	US dol. 810.	-	Denmark
Children under 4 Free	3 months	US dol. 1006.	-	Finland
				France
				Germany
				Greece
				Hungary
				Ireland
				Italy
				Luxembourg
				Netherlands
				Norway
				Portugal
				Spain
				Sweden
				Switzerland

Eurail Saverpass

For groups of 3 or more per person	15 days	US dol. 298	-
---------------------------------------	---------	-------------	---

Eurail Youth Pass

Unlimited travel (2nd class) for those Under 26	01 month	US dol. 425	-
	02 months	US dol. 555.	-

Eurail Flexipass

9 days within 21 days	US dol. 398	-
-----------------------	-------------	---

Also available City to City tickets on 1st and 2nd class.

For details please contact -

AITKEN SPENCE TRAVELS LTD.
2ND FLOOR, LLOYD'S BUILDING,
SIR BARON JAYATHILAKE MAWATHA,
COLOMBO 1.
Phone : 25414, 27861 - 8.

Always ask for

Exercise books

if you are looking for

Low Priced

High Quality

Exercise books

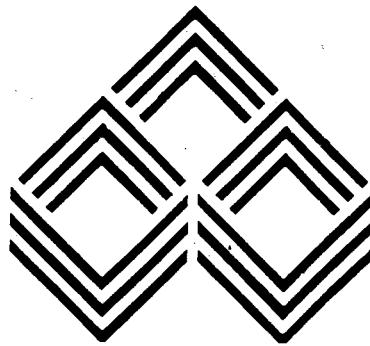
Attractive trade discounts

Enquiries :

State Printing Corporation
Stanley Wijesundara Mawatha
(Off Bauddhaloka Mawatha)
Colombo 7.

Telephone : 503694
Fax : 503694

SAVE AND GROW
WITH

Indian Overseas Bank

(Good People to Grow With)

- SAVING ACCOUNTS
- CURRENT ACCOUNTS
- FIXED DEPOSIT ACCOUNTS
- NRFE ACCOUNTS
- CERTIFICATE OF DEPOSITS

CONTACT :

OFF-SHORE BANKING

Foreign Currency Banking
Unit
13-3/3, Lloyds Building
(3rd Floor)
Sir Baron Jayatilake Mawatha
Colombo 1.

Tel : 20515, 27358,448301/2

COMMERCIAL BANKING

"Steuart House"
(3rd and 5th floors)
45. Janadhipathi Mawatha,
Colombo 1.

Tel : 24422/24, 447900,445390

*With
Best Compliments
from*

•
•
•
•
•

INDIAN BANK

22 & 24, Mudalige Mawatha,
Colombo - 01.
Telephone : 23402 23403 447163
Telex : 21348 INDBANK CE 21800 INFCEU CE

With Best Wishes

HEMTOURS

*With the Best Compliments
from*

HOTEL SERENDIB - BENTOTA

Fax : (034) 75313
Tel : (034) 75248, 75353

HOTEL DOLPHIN - WAIKKAL, NEGOMBO

Tel : (031) 3129

HOTEL REEFCOMBER - HIKKADUWA

Tel : (092) 3374

HOTEL SIGIRIYA - SIGIRIYA

Tel : (066) 8311

**SWISS ASIAN SCHOOL OF HOTEL MANAGEMENT & TOURISM /
BLUE LAGOON HOTEL - TALAHENA, NEGOMBO**

Tel : (031) 3004/5

CLUB PARADISE - BENTOTA

Tel : (0347) 5354

EMERALD BAY HOTEL - INDURUWA, BENTOTA

Tel : (0347) 5363

SERENDIB TOURING LIMITED

2nd FLOOR, A. A. BUILDING
40. SIR MOHAMED MACAN MARKAR MAWATHA,
COLOMBO - 3.
SHRI LANKA.

Tel : 432895, 433268, 433269
Fax : 438933
Tel : 22611 TRUST CE
Cables : SERENDIB COLOMBO.

WITH COMPLIMENTS

FROM

.....

WALKERS TOURS LIMITED

**130, GLENNIE STREET,
COLOMBO 2.**

**PHONE: 421101 - 6
TELE : 21228 WALKIN CE
FAX : 447087**

.....

எமது வங்கியின்
 உறுதியான வளர்ச்சிக்கு அடையாளம்
 நாடெந்கிலுமுள்ள
 எமது கிளைகளே!

ஹற்றன் நலைப் பங்கி
 உங்கள் முன்னேற்றத்தின் பங்காளி

தலைமை அலுவலகம்

10, ஆர். ஏ. டெமில் மாவத்தை,
 கொழும்பு - 3.
 தொலைபேசி : 20745, 421885 - 7

WITH BEST COMPLIMENTS

from

The Selva Organisation (Pvt) Ltd.
428 R. A. De Mel Mawatha
Colombo 03

Telephone : 573558, 575281, 574907
Telex : 22646 ASTRAC CE
Fax: 91 - 1 - 573558

ASSOCIATE COMPANIES

- * SELVA TRAVELS & TOURS (PVT) LTD
- * ALCOMAX ENGINEERING (PVT) LTD
- * SELVA COMMUNICATIONS (PVT) LTD
- * ASTRAL RECRUITMENT (PVT) LTD

நன்றி கூறுகின்றோம்!

- * துசிச் செய்திகள் தந்து மலருக்கு மகிழமை தந்த
மேதகு ஜனாதியதி மாண்புமிகு ரிதமர்,
சாரநாயகர், அமைச்சர்கள், இராஜாங்க அமைச்சர்கள்,
மேல்மாகாண ஆலூநர், மேல்மாகாண முதலமைச்சர்,
நல்வை குரு சந்திரானம்,
- * துய்வுக் கட்டுரைகள் தந்து மலரை
அறிவு மணம் வீசக் செய்த அறிஞர்
பெருமக்கள்.
- * இம்மலர் இவ்வாறு அமைவதற்கு
எல் வகைகளிலும் ஆலோசனைகள் கூறி
எம்மை நெறிப்படுத்திய எது
இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு
நி. நி. தேவராஜ் அவர்கள்.
- * பயன் மிகு பல்லாலோசனைகள் கூறி
எம்மை வழி நடத்திய இராஜாங்க அமைச்சரின்
அலுவலக முன்னாள் செயலாளர் திரு. த. வாமதேவன், இந்நாள் செயலாளர்
திரு. கா. தயாபான், தினணக்களப் பணிப்பாளர் திரு. க. சண்முகவிங்கம்,
- * இம்முயற்சியில் எமக்குப் பக்கத் துணையாக இருந்த ரிதிப்பணிப்பாளர் திருமதி
சாந்தி நாவுக்கரசன், இம்மலரின் பதிப்பாசிரியரான தமிழ் அலுவல்கள் உதவிப்
பணிப்பாளர் ட. எம். நெஹியா,
உதவிப்பணிப்பாளர்களான திரு. குமார்வதுவேல், திரு. வி. விக்கிரமராஜா,
- * விளம்பரங்கள் தந்து இம்மலர் வெளிவருவதற்கு மூலஸ்தர்களாகவிருந்த அரசு
நிறுவனங்கள், கட்டுத்தாபனங்கள், தனியார் தாபனங்களின் உயர் அதிகாரிகள்,
தொழில் அதிபர்கள், இம்முயற்சியில் கூடிய சிறமத்தைக்காட்டி ஒத்துழைப்பு
வழங்கிய உல்லாசப் பயண இராஜாங்க அமைச்சர் செயலாளர்
திரு. எஸ். சிவதாசன்,
- * விளம்பரங்கள் சேகரிப்பதில் உதவிய எது அலுவலர்களான திருவாளர்கள்
எஸ். தியாகராஜா, ஆர். சண்முகநாதன், க. செல்லத்துரை ஆவியோருக்கும்,
எஸ். பிரபதாரினிக்கும்,
- * மலரை அழகுற அச்சிட்டுதவிய சிலோன் மிறின்டர்ஸ் நிறுவனத்தினர்,
அந்திருவனத்தின் பிரசுப்பகுதி முகாமையாளர் திரு. செல்வரெட்னராஜா,
- * மலர் முகப்பை அழகுற அமைத்துத் தந்தவரும் பலவகையிலும் உறுதுணையாக
இருந்தவருமான இராஜாங்க அமைச்சரின் ரித்தியேகச் செயலாளர்
திருமதி. கீதா நித்தியானந்தன்.
- * அச்சுப்படிகளைச் சரிபார்த்துதவிய
திரு. இரா. சட்கோபன், வித்துவான் ஆர். என். இரத்தினவேல்,
மலரின் அமைப்புக்குதவிய திரு. உ. சேரன்.

கொழும்பு துவியங்க அத்து. 10

வரை நிலைத் தலை

பதிவு டிரை. 10. 6. 1968

அறநிலைத் தலை முனி

கடத்தி டிரை. 14. 6. 1968